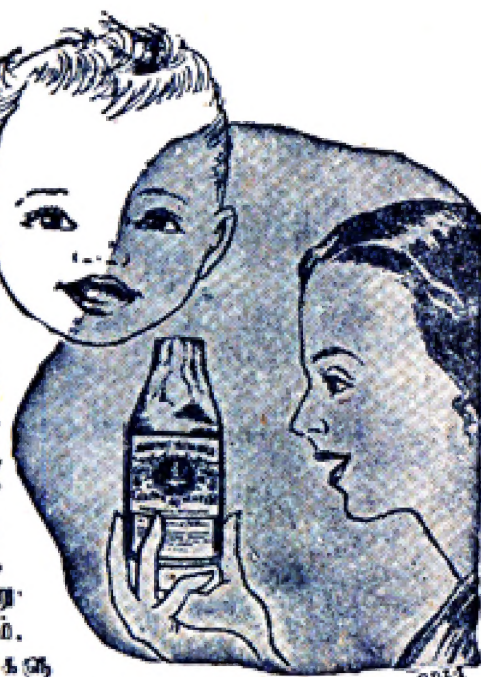

தமிழ்தைகளுக்கு முக்கியமானது

தாய்மார்களுக்கும் கூட

காரணமில்லாது
குழந்தை அழுதால்,
அநேகமாக வயிற்று
வலியால் தாவிருக்கும்.
அஜீரணக் கோளாறுகளு

க்கு பாரத் கிரைப்-டில்-வாடர் கொஞ்சம் கொடுத்தால் சீக்கிரத்தில் குணமுண்டாகும். பல் முளைக்கும்போது குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் பசியின்மை, வாந்தி, இருமல், இழுப்பு, வயிறு உப்புதல், வலி இவைகளுக்கு நல்ல ஓஷனம். தாய்மார்களே! கைவசம் ஒரு பாட்டில் வைத்திருங்கள்.

கிரைப்-டில்-வாடர்

குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாப்பது.

தயாரிப்பவர்கள்:

பாரத் டிரக்ஸ் ஹவுஸ், மதுரை.

கோல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்:

T. N. C. நாகலிங்கம் பிள்ளை & சன்ஸ்,
கோல்கட்டு

மதுரை.

ஏஜண்டுகள்:

மதராஸ் லிடி: மேனரிங், ஆக்மேன் & கோ.

ஆத்மீரா: மேனரிங், காரிண்ட் காமர்ஸ், பெஜவாடர்,

இலங்கை: A. M. R. M. குத்து பழனியப்ப செட்டியார், கொழும்பு.

“லங்கர்” மார்க்
வாசனை பாக்குத்தூள்

★

அரல்

பாதாம் எண்ணை

★

ரோஜாப்பூ

கு ல் க ன் து

★

ரக்ஷித்லால் & கோ.,

கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு

மதராஸ் - 1

இந்தியாவின் புகழ்

லோத்ரா

கர்பாசய ரோக நிவாரணி

கேஸரி குமரம்லீட். மதராஸ்

(ASTERS 304)

ஒரீன்சா, தீபம் மஸ்தானம், ஆத்மா நிதி
யாக்கம், தமிழ் நாடு, ஐதராவது இடங்களுக்கு
ஏதுக்குமே :

சேதாசாமா ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்

பெர்னாம்பூர் - செகந்திரபாத்

பெஜனாபா - மதுரை

அறிவிப்பு

எமது டாக்டர், குழந்தைகளின் சரல் குலைக்கட்டி நிபுணர், கீழ்க்கண்ட இடங்களுக்கு குறிப்பிட்டுள்ள தேதிகளில் விஜயம் செய்குநர். வேண்டுமோர் அவசியம் பேரிடக் கண்டு யோசனைகள் கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

●

ஆலோசனை நேரம் காலை 9 மணி முதல் 11 வரை

மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரை

இடம்	தேத	விவரம்
மன்னார்குடி	8 - 3 - 48	மெஸர்ஸ். மாடர்ன் பார்மஸ், கெமிஸ்டிகள்.
திருத்துரைப்பூண்டி	9 - 3 - 48	மெஸர்ஸ். திருஷ்ண மூர்த்தி ஐயர் & சன்ஸ்.
பட்டுக்கோட்டை	10 - 3 - 48	ஸ்ரீ வி. ஜகதீச ஐயர்.
தஞ்சாவூர்	11, 12 - 3 - 48	ராஜா சத்திரம்.
நாகப்பட்டினம்	13 - 3 - 48	மெஸர்ஸ். எஸ்.டி. சொந்தரராஜ பிள்ளை & சன்ஸ், கெமிஸ்டிகள்.
சீர்காழி	16 - 3 - 48	டாக்டர் ஆர். சபேசய்யர்.
காஞ்சிபுரம்	20 - 3 - 48	டாக்டர் டி. கே. நடேசன் சாலைத்தெரு, பெரிய காஞ்சிபுரம்.
திண்டிவனம்	24 - 3 - 48	மெஸர்ஸ். கந்தரா & கோ., கெமிஸ்டிகள் (மாலை 2 முதல் 5 மணி வரை)
விழுப்புரம்	25 - 3 - 48	ஸ்ரீ சி. குபேந்திர செட்டி, ஜெனரல் மர்ச்சண்டை.
திருவண்ணாமலை	26 - 3 - 48	ஸ்ரீ எஸ். வாமதேவ சாஸ்திரி, கீயூஸ் ஏஜன்டு, 23. ஐயங்குளத் தெரு மாலை 2 முதல் 5 மணி வரை.
வேலூர்	27 - 3 - 48	மெஸர்ஸ். வி. பி. சிவம் & கோ., கெமிஸ்டிகள், லாங் பஜார்.

●

குழந்தைகளின் சரல் குலைக்கட்டி வியாதிகளுக்கு

ஜம்மியின் “ லிவ்ங்யூர் ”

ஜம்மி வெங்கட்ரமணய்யா & சன்ஸ்

மதராஸ், திருச்சி - மற்றும் பிராஞ்சுகள்

டஸ்லப்

பாடையை
மீருதுவாக்குகிறது

மலர் 7	மார்க்சு 7	சிவர்த்து 24
இதழ் 32		
என்ன சேதி?	...	7
நிகழ்ச்சிச் சித்திரம்	சாஸ்திர	8
செழிப்புத் திட்டம்	...	9
ஒமத்தாருக்கு ஜே!	...	11
பஞ்சம் பறந்தது! கூத்து முடிந்தது!!	விவசாய	13
அஸ்தி யாத்திரை	...	16
பிரயாண - யாத்திரை	போட்டோ : எம்.லிஸ் ஆர். டங்கன்	17
மாத்தருக்குள் ஒரு தெய்வம்	ரா. இ.	23
இக்கரைக்கு அக்கரை.....	சசிதேவ்	30
பாப்பா மலர்	விஜயம்	34
நிரை விவசாய	எஸ். ஆறுமுகம்	37
அகராதியின் பிரயாணம்	சாமுவேல் ஆசீர்வாதம்	41
காலகோபம்	...	44
சந்திரனாரம்	பிரேம்சந்த்	47
ஒரு குறை!	ராஜு	54
இதுவா வில் வித்தை!	டி. கே. சி.	56

"கங்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனை.

"கோபு எங்கே?" "கோபுவை ஏன் அழைத்து வரவில்லை?" "உனக்கு வர முடியா விட்டாலும் கோபுவை அனுப்புவதுதானே?" என்றெல்லாம் புது டில்லியில் தப்பிவிருந்த போது காத்தியடிகள் அடிக்கடி கேட்பது வழக்கமாம். அவ்விதம் உடை சிரைட்டின் உன்னம் கவித்த அருமைப் பிள்ளை இதோ தமது அட்டைப் படத்தில் தோன்றுகிறார்.

மகாத்மா அமர வாழ்வடைந்து ஒரு ழாத்திற்குப் பிறகு ஸ்ரீ தேவதாஸ் காத்தி ரோடியோவில் பேசினார். "என் தந்தை என்பதற்காக நான் காத்திலியிடம் அதிக

உரிமை கொண்டாடிய தில்லை. உங்கள் எக்ஸ்கார்ப்யூம் போனவே நானும் தேசத்தின் பிரதான இழந்து விட்டதத் காகத் துக்கிக்கிறேன்! பாபுவின் இருதயத்தில் என்ருச் சிந்தனவு இருந்த இடத்தையும் கோபு கவித்து விட்டான். கோபுவின் சிந்தனமான பிறகு பாபு என்னைப் பற்றி விசாரிப்பதே தில்லை. ரோதி திள்ளும் 'கோபு எங்கே?' என்று தான் கேட்பார்" என்று ஸ்ரீ தேவதாஸ் காத்தி தெரிவித்தார். பாபுவின் அருமைப் பேரனான அத்தக் கோபுதான் பட்ட லுரின் மோகனப் பன்சிரிப்புடன் இதோ காட்சி தருகிறார்.

காத்திலியின் அன்றியுடன் சென்ற ஸ்பெஷல் ரயிலில் ஸ்ரீ தேவதாஸ் தம்பதிகளுடன் அவருடைய கடைசிப் புதல்வன் கோபுவும் சென்றான். ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனிலும் வண்டி நின்று நுனங்கள் "மகாத்மா காத்திக்கு ஜே!" என்று வானனாவும்படி கோஷித்ததைக் கேட்டான். வண்டி நகர் ஆரம்பித்ததும் கோபு தவித்த மறநிலக் குரலில் "மகாத்மா காத்திக்கு ஜே!" என்று கோஷித்ததைக் கேட்டவர்களின் கண்களில் கண்ணீர் தழும்பிற்று. இம்மாதிரி பா ஸ்டேஷன் களில் நடந்த பிறகு கோபு பக்கத்தி விருத்தவர்களைப்

பார்த்துச் சொன்னான்:—"இவ்வளவு நுனங்கள் 'மகாத்மா காத்திக்கு ஜே!' என்று கோஷிக்கிறார்களே! இதைக் கேட்டு பாபுஜி திரும்பி வந்துவிடுவார் அல்லவா!"

இத்தக் கேள்வி காதிற் விழுந்தவர்களின் நெஞ்சு உடைந்தது.

இத்திரா தேசத்தின் இரு பெரும் பரம்பரைகளில் வந்த இத்தத் தவக் குழந்தை சிரஞ்சீவியா விருக்கட்டும். பாபுவின் அஸ்தி சென்ற ரயிலில் நானும் கூடச் சென்ற கதைகையத் தன்னுடைய பேரப்பிள்ளைகளுக்கு எடுத்துச்சொன்னும் பிராயம் வரையில் வாழ்த்திடுக்கட்டும்.

“ஒவ்வொருவரும் முடிந்தபோது இயன்றதை
மிச்சப்படுத்த வேண்டியது”

—பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு

அப்படி நீங்கள் மிச்சப்படுத்துவதை

**நாஷனல் ஸேவிங்ஸ்
ஸெர்டிபிகேட்டுகளில்
போடுங்கள்**

தற்காலத்தில் பணம் போட்டு வைக்க
ஜனங்கள் அதிகம் விரும்பும்வகை இதுவே.
மிகப் பத்திரமானது. உயர்ந்த வட்டி
விகிதம் — வருமான வரியிலிருந்து விலக்கு.

1. ரூ. 5, 10, 50, 100, 1000, 5000 ஆகிய
பல்வேறு தொகைகளுக்கு நீங்கள் ஸெர்டிபி
கேட்டுகள் வாங்கலாம். ரூ. 15,000 வரை
யில் பணம் போடலாம்.
2. வெகு சிறு தொகை சேமிப்பவர்கள் ரூ. 1,
அனா 8, அனா 4-க்கு ஸேவிங்ஸ் ஸ்டாம்புகள்
வாங்கி இவற்றின் தொகை ரூ. 5 ஆகுமளவு
வைத்து அதற்கான ஸெர்டிபிகேட்டை
வாங்கலாம்.
3. 12 வருஷங்களில் உங்கள் பணம் 50 சத
விகிதம் அதிகரிக்கிறது.
4. அவசியம் ஏற்பட்டால் $1\frac{1}{2}$ வருஷம் கழித்த
ஸெர்டிபிகேட்டுகளை ரொக்கமாக மாற்றிக்
கொள்ளலாம். (ரூ. 5 ஸெர்டிபிகேட்டுகள்
ஒரு வருஷத்தில்.)

எல்லாவித தபாலாபீஸ்களிலும் கிடைக்கும்

என்ன சேகி?

சிறுகதைப் போட்டி

நிமகு 1947-ம் வருஷத்துச் சிறுகதைப் போட்டியின் முடிவுபற்றிப் பல பேர்கள் எழுதிக்கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1947-ம் வருஷத்துப் போட்டிக்கு இதவரையில் நடத்திய எந்தச் சிறுகதைப் போட்டியையும்விட அதிகமான கதைகள் (1677 கதைகள்) வந்தன. ஆகையால் பஞ்சாயத்தார் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்வதற்குக் காலம் அதிகம் ஆகிறது. எனினும் பரிசீலனையைத் துரிதப்படுத்தித் கூடிய விரைவில் முடிவை வெளியிடப் பிரயத்தனப்படுகிறோம்.

பர்மா நாட்டின் கதை!

பர்மாவின் பரிசீலனையிலிருந்து வரம் வாய்ந்தவர் அசரன் முதல் வேலையாக அவருடைய தாயிடிலேயே கையை வைத்து அவரை ஒழிக்கப் பார்த்தானாம்! பர்மா நாட்டின் போக்கும் இன்று அப்படித்தான் இருக்கிறது. பர்மா சுதந்திரம் பெறாததற்கு முக்கிய காரணம் இந்தியா தான். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றிராவிடில் பர்மாவுக்கும் சுதந்திரம் கிடைத்திராது. மூன்றாம் இந்தியா சுதந்திரத்தை இழந்ததும் பர்மாவிலே தன் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அப்படி யிருக்க, இப்போது சுதந்திரம் பெற்றுள்ள பர்மா முதல் வேலையாக அந்த நாட்டிலுள்ள இந்தியர்களைத் தவிரவே கையை வைக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது!

காடுப் மேடுமாகக் கிடந்த பர்மாவைப் பண்ணுத்திய பெருமையால் இந்தியர்களுக்குத்தான் அதிகமான டங்கு உண்டு. சென்ற பல தலைமுறைகளாக இந்திய செல்வந்தர்களின் மூலதனம், இந்தியத் தொழிலாளர்களின் உழைப்பு இந்திய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கின் அறிவு இவை மெல்லம் பர்மா என்ன கபிச்சத்துக்காக உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தியர்களின் மூல தனத்தையும் உழைப்பையும்

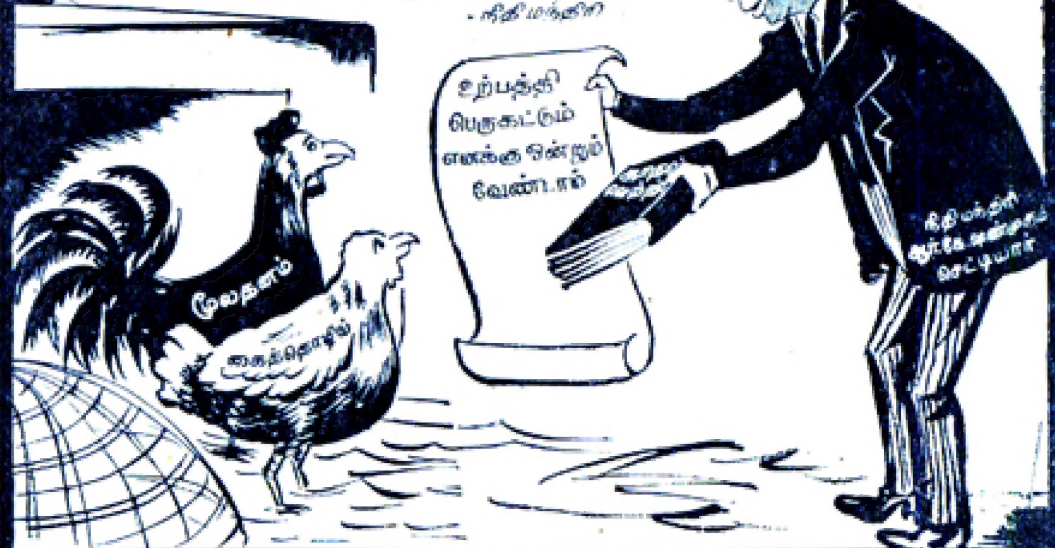
யும் கொண்டு அங்கு சுமார் ஒரு கோடி ஏக்கர் விளையாடும்படி காடுகள் அழிக்கப்பட்டு விளையாடும்படி உகந்ததாகச் சீர்படுத்தப்பட்டன. அந்த நிலங்களில் பெரும் பகுதியையும் பின்னர் பர்மியர்கள் விளையாட்டுவது வாங்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். இப்போது மீதி இருந்து அல்லது இருபத்தைந்து லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இந்தியர்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்து வருகின்றன.

பாதுகாப்பு ஏற்படுமா?

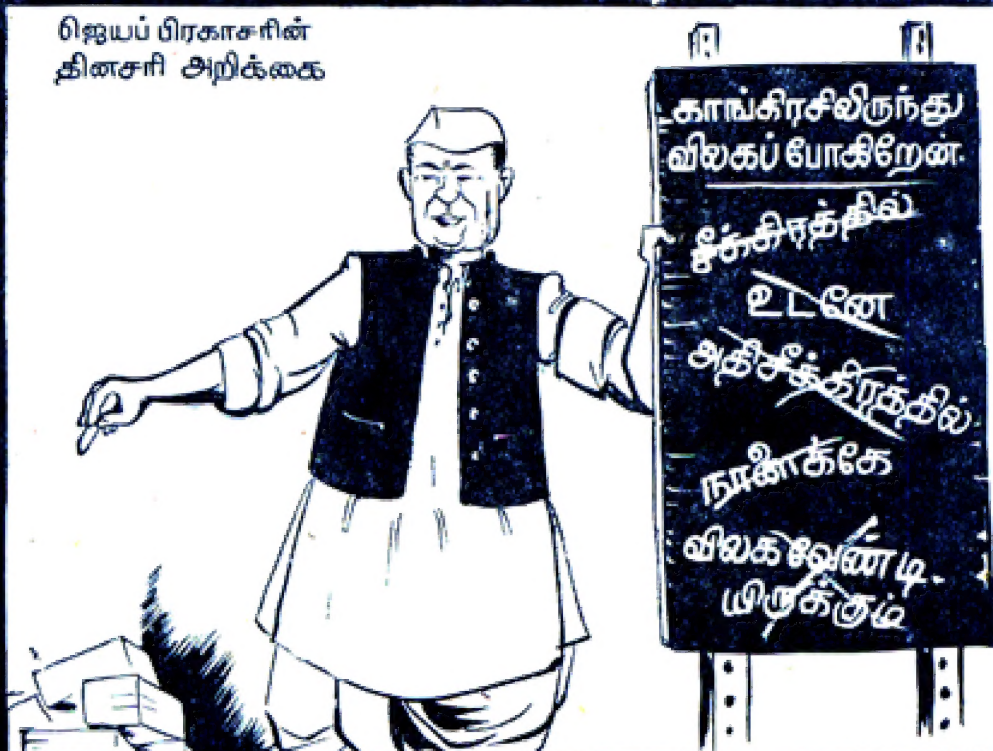
பர்மாவில் சமீபத்தில் நிறைவேறியுள்ள அவசரச் சட்டமானது எவ்வித ஈடுமீன்றி மேற்படி நிலங்களை இந்தியர்களிடமிருந்து பறிவதில் பெரிய பர்மா சர்க்காருக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது! அதாவது அந்தச் சட்டத்தின்படி வந்திருக்கும் ரிபந்தைகள், இந்தியர்கள் தாங்களாகவே தங்களுடைய நிலங்களை விட்டு ஒடிவிடும்படி ஏற்படுத்துவதாக இருக்கின்றன! இந்தியர்களின் நிலங்களை பர்மா சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்துகொள்ளுவதை யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் பர்மாவிலுள்ள பிரிட்டிஷர்கள் சொத்துக்களுக்கு பர்மா சர்க்கார் நியாயமான கவுட ஈடு கொடுப்பது போல் இந்தியர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமல்லவா? பல பல ஆண்டுகளாக பர்மாவைச் சுரண்டி வந்த பிரிட்டனுக்கு பர்மா காட்டும் சலுகைகளுக்கிட இந்தியாவுக்குக் காட்டப்படாதது நன்றிகேட்ட செய்கையே யாகும். இந்தியாவுக்கும் பர்மாவுக்கும் பல முக்கியப் பிரச்சனைகள் யோட்டியும் ஒரு திறதியான உடன்படிக்கை ஏற்படும் வரையில் மேற்படி அவசரச் சட்டத்தை நிறுத்தி வைக்கும்படி பர்மா சர்க்காரை இந்திய சர்க்கார் பிரதமமந்திரி கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்றுசென்னை அசெம்பிளியில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. எனவே இந்திய சர்க்காருடைய மூயற்சியின் பலமாக பர்மாவில் இந்தியர்களின் உரிமைகளுக்கும் சொத்துக்களுக்கும் பாதுகாப்பு ஏற்படுமென நம்புகிறோம்.

ஓலதனத்துக்கும் கைத்தொழில்களுக்கும்
உற்சாகம் அளிப்பதே சர்க்கார் வரவு
செலவு திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.
உற்பத்தி பெருக அதுதான் வழி.

- சிதி மந்திரி

ஜெயப் பிரகாசரின்
தினசரி அறிக்கை

செழிப்புத் திட்டம்

சீவரை வைத்துக் கொண்டல்லவா சித்திரம் எழுத வேண்டும்?

கவரே எழுப்பாமலிருக்கையில், இன்னும் ஏன் சித்திரம் எழுதவில்லை என்று கண்டிப்பவர்களின் கூற்றை என்னவென்று வர்ணிப்பது?

இருநூறு ஆண்டு அன்னிய ஆட்சியின் விளைவாக இந்தியாவின் கைத் தொழில்கள் ஸ்ரீணித்து விட்டன. அப்படி யிருக்க, கைத்தொழில்களையெல்லாம் பொது உடைமையாக்க வேண்டுமென்று சிலர் ஆர்ப்பாட்டம் செய்து வருகிறார்கள்.

கைத்தொழில்கள் சிறந்த முறையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு பின்னர் தான், அவற்றைப் பொது உடைமையாக்கும் பிரச்சனை எழுவது சாத்தியமாகும்.

கைத்தொழில்கள் உருவான முறையில் ஸ்தாபிக்கப்படவில்லை. உற்பத்தியா வருஷத்துக்கு வருஷம் கீழே போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

இதன் மத்தியில் சுதந்திர சர்க்கார் சமாளிக்க வேண்டிய மகத்தான பிரச்சனைகள் புதிது புதிதாக முளைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

தேசத்தைப் பிளந்ததால் ஏற்பட்டுள்ள சிர்க்குலைவைச் செப்பணிடுவதற்குப் போதிய மனித சக்தியின்றி சர்க்கார் சஞ்சலப்பட்டு வருகிறார்கள்.

பெரிய பாசின் தான் விளைவித்து வரும் கொட்டைகள் ஒருபுறமிருக்க, குட்டி பாசின் தானான ஹைதாபாத் தும் இந்திய சர்க்காருக்கும் மாகாண சர்க்கார்களுக்கும் இடைவிடாத தொல்லைகளைக் கொடுத்து வருகிறது. அடிகள் விஷயம் இன்னும் மற்றிலும் தீர்த்த பாடினலை. அகுப்புவாத ஸ்தாபனங்கள் அறவே ஒழிந்து விட்டன வெவ்வுறும் கூறுவதற்கெனலை.

புதிய அரசியல் திட்டம் அமுலுக்கு வருமுன் இந்தியா எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டும். குறிப்பாக நூற்றுக்குப் பத்துசத விதிகட்கூட எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் இராத இந்த நாட்டில், வயது வந்தவர்களுக்கு யோட்டுரிமை அளிக்கும் முறையை வெற்றிகரமாக நிறைவிவற்றுவ தென்யது கலையமான காரியம் அல்ல.

எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் பெரிதாக உணவு உடைப் பஞ்சம் இருந்து வருகிறது. ஒரு புறத்தில் பணப் புழக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது; மற்றொரு புறத்திலோ வாங்குவதற்குச் சாமான்களின்றிப் பஞ்சம் தாண்டவ மாடுகிறது. எனவே உணவு உற்பத்தியும் உடை உற்பத்தியும் பெருகி தற்போதைய அரசாங்கம் நிலைமை சீர்பட்ட பின்னர்தான் கைத்தொழில்களைத் தேசிய மயமாக்குவதுபற்றி, அதாவது கைத்தொழில்களின் நிர்வாகத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொணுவது பற்றிச் சித்திக்க வேண்டும்.

மேலே குறிப்பிட்ட விஷயங்களை நன்கு கவனிப்பவர்கள்தான் இந்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரி ஸ்ரீ ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியார் இந்தியா பார்லிமெண்டில் சமர்ப்பித்துள்ள 1948-49-ம் வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்தை யொட்டி நிதானமான முடிவுக்கு வருவது சாத்தியமாகும்.

சுதந்திர இந்தியாவின் முதலாவது வருஷ வரவுசெலவுத் திட்டம் இது தான்.

இந்தியாவில் உணவு உற்பத்தியும் மற்ற முக்கியமான சாதனங்களின் உற்பத்தியும் அதிகரிக்க வேண்டும்; கைத்தொழில்கள் பெருக வேண்டும்.

இவற்றை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்ட புதிய வருஷ வரவு செலவுத் திட்டமானது தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இந்தியாவின் வரவுகளைச் செல்வ நிலை பெரிதும் மேற்படி நோக்கம் நிறைவேறுவதையே பொறுத்திருக்கிறது எனலாம்.

ஏனெனில், மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் இந்தியா 14 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்தது. ஆனால் இந்த வருஷத்திலோ 110 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள உணவுப் பொருள்களை வெளியிலிருந்து இறக்குமதி செய்யவேண்டி யிருக்கிறது.

இறக்குமதி எல்லையின்றி அதிகமாவதைக் காட்டிலும் ஒரு தேசத்தின்

செவ்வ நீளையச் சீர்திருக்கும் அம்சம் வேறொருவருமில்லை.

உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதற்காக இந்தியா ஏராளமான தொகையைச் செலவு செய்துக் கொண்டிருக்கிறாள். பின்னர் பற்றாமை முக்கிய சாதனங்களையும் இறக்குமதி செய்வதற்கு வழியொட்டிப் போகும்.

இந்தியா உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய கடமை என்ன வென்றால், உள்நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாக வதைக்குவதாக வேண்டும். பற்றாமை பணத்தையுள்ளும் உற்பத்தியைப் பெருக்கி வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுபதி செய்யவதையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

இந்தியாவின் செவ்வ நீளமை அபிவிருத்தியடைவதற்கு அதுதான் ஏற்ற வழி.

உற்பத்தி பெருக வேண்டுமாயின் சைத்தொழில்கள் அபிவிருத்தியடைய வேண்டும். சைத்தொழில்கள் அபிவிருத்தி யடைவதற்கு மூலதனம் அத்தியாவசியம்.

எனவே, முதலாளிகள் சைத்தொழில் களில் தங்கு தடையின்றி மூலதனத்தைப் போட்டு, தேசத்தில் சாதன உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக அவர்களுக்குச் சில சலுகைகள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்ப வரி 16, 2-3 சத விசதத்தி விருத்து 10 சத விசதமாகக் குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. சிறிய எம்பெரிகளுக்கு விதிக்கப்படும் வருமான வரி விசதமும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவை போன்ற பற்றாமை பண சலுகைகள் காட்டி யிருப்பதன் மூலமாக சைத்தொழில்களின் அபிவிருத்தியில் முதலாளிகள் அதிக உற்சாகம் கொள்ள இடமேற்படும்.

இந்திய வரவுசெலவுத் திட்டத்தின்படி 1948-49ல் இந்தியாவின் வருமானம் 230.52 கோடி ரூபாய். செலவு 257.37 கோடி ரூபாய். எனவே 26.85 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பாரதநாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின் எதிர்பாராத பண செலவினங்களைச் சமாளிக்கும்படி தேர்ந்தது. அசதிகளுக்காக ஏற்பட்ட செலவு, கால்சீர யுத்தச் செலவு முதலியன எதிர்பாராதவை.

அப்படியிருந்தும் கமார் 27 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்திருப்பது இந்தியாவின் திருப்திகரமான செவ்வ நீள மையைய காட்டுகிறது.

அந்த அதிகப்படியான செலவைச் சர்க்காட் ஏழை ஜனங்களைப் பாதிக்காத முறையில் புதிய வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

உதாரணமாக போட்டாச் இறக்கு மதி தீர்வை, டயர் தீர்வை, சிகர்ட், புகையிலை தீர்வை முதலியன உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன.

பாகிஸ்தான் சர்க்கார் ஏழைகளைப் பாதிக்கக் கூடிய விதத்தின் தபால் கட்டணங்களை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்திய சர்க்கார் அவ்விதம் செய்யாதது போற்றத் தக்கதாகும்.

மற்றும் பாக்குரிதள்ள வரி சத்து செய்கப்பட்டிருப்பது இந்தியா முழு வதமுள்ள கோடிக்கணக்கான தாம் பூர்ப் பிரியர்களுக்குத் திருப்தியைக் கொடுக்கும்.

இந்திய சர்க்காரின் மோத்த வருமானத்தில் கமார் பாதி, அதாவது 121 கோடி ரூபாய் ராணுவச் செலவுக்காக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக சர்க்கார் 165 கோடி ரூபாயும், உணவுமான் யத்துக்காக 20 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஏழைகளை மாத்திரமல்ல, பணக்காரர்களையும் கூட அதிகமாகப் பாதிக்காத முறையில் மேற்படி செலவுகளை இந்திய சர்க்கார் சர்க்காட் முற்பட்டிருப்பது பிரஸ்தாபத் திட்டத்தின் விசேஷ அம்சமாகும்.

கூடிய சீக்கிரம் சர்க்கார் எஸ்டேட் தீர்வை மசோதாவைக் கொண்டு வர உத்தேசித்திருப்பதாக நிதிமந்திரி அறிவித்திருக்கிறார். அந்த மசோதாவின் மூலமாக இந்திய சர்க்காரின் நிதி நிலைமை இன்னும் அதிக அபிவிருத்தியடையுமென நம்பலாம்.

சீசர்ஸ் பாங்கியில் இந்தியாவுக்கு 1,512 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள டைலர்ஸ் ஆன் தி இருப்பதாகவும் நிதிமந்திரி கூறுகிறார்.

இந்த நிலைமையில், வரிகளை தேர்மையாகச் செலுத்தாமல் தடுதலத்தம் செய்வோர் தங்களுடைய விபரீதமான போக்கை மாற்றிக் கொண்டு சர்க்காருடன் ஒத்துழைப்பார்களாயின், வருவாகத்தில் இந்தியாவின் போக்கினை நிலைமை பற்றக் கூலிக்கு இடமிராது.

ஓமந்தூருக்கு ஜே!

சென்ற வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்தில் ஓமந்தூர் காமசாமி ரெட்டியார் சென்னை மாகாணப் பிரதமரானபோது எவ்வாறும் எத்தனையோ சர்க்கைகளுக்கு உன்னாளுங்கள். “இவருக்கு இக்கிலீய் தெரியாதே? கிரீவாக உதயவம் இகலையே? இவர் எங்கே இராஜ்ய பாரம் செய்யப் போகிறார்? எத்தனை நாள் உத்தியோகம் பார்க்கப் போகிறார்?” என்று தனியை ஒரே அகசப்பாய் அகசுத்தார்கள். அவர்களுடைய சர்க்கைத்துக்கெல்லாம் ‘டிமிக்கி’ கொடுத்தவிட்டு ஓமந்தூர் ரெட்டியார் இராஜ்ய பாரம் செய்த வருகிறார். கண்களும் திறமையாகவும் கிரீவாகம் கடந்தி வருகிறார். ஓமந்தூரின் கிரீவாகத்துக்கு மலை போல வரும் அபாயங்கள் எல்லாம் பணிபோலப் பந்த விடுகின்றன.

சென்னைச் சட்ட சபையில் ஸ்ரீ கோபால் ரெட்டியார் சென்ற வாரம் சம்பந்தித்த சென்னை மாகாணப் பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும் போது யாரும் மூக்கில் விரல் வைத்த அநிசயப்படாமல் இருக்க முடியாது.

பழைய மந்திரி சபையைப் போல் மீனமேஷம் பாராமல், தயக்கமில், தடுமாறாமல் சென்னை மாகாணம் முழுவதற்கும் மதவிலக்கைக் கொண்டு வரப் போவதாகச் சென்ற வருஷம் கனம் ஓமந்தூர் ரெட்டியார் தெரியப்படுத்தினார். அத்தப்படியே கார்ப்போகிற அக்டோபரிலிருந்து சென்னைகோம் உட்பட மாகாணம் முழுவதும் மதவிலக்குச் செய்ய தீர்மானம் வருஷம் பட்ஜெட்டில் திட்டம் போட்டிருக்கிறது. ஆக மொத்தம் மதவிலக்குச் சட்டத்தினால் சென்னை மாகாணத்தின் வருமானத்தில் 18 கோடி ரூபாய் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது!

அப்படி யிருந்தும், சென்னை மாகாணத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம் மிகவும் திருப்திகரமான நிலைமையில் இருந்து வருகிறது.

1948-49ல் சென்னை மாகாணத்தின்

உத்தேச வருமானம் ரூ. 50 கோடி 32 லட்சம் கையிருப்பிலிருந்து ரூ. 5 கோடி 62 லட்சம் ஆக மோத்தம் வரவு ரூ. 55 கோடி 94 லட்சம் உத்தேசச் செலவு ரூ. 55 கோடி 93 லட்சம்

ஒரு ரொய் இனத்தில் பதினெட்டு கோடி ரூபாய் வருமானம் கஷ்டமாகிவிட்ட பிறகும் மாகாண சர்க்காரின் செல்வ நிலையில் ஒரு குறைபாடு ஏற்படவில்லை!

மதவிலக்கினால் ஏற்படும் வருமான கஷ்டத்தோடு மதவிலக்கை கிறைவேற்றவும் அதிகப்படி செலவு ஆகிறது.

1942-43ல் இம் மாகாணத்தில் கல்விக்காகச் செலவு செய்த தொகை மூன்று கோடி ரூபாய்.

1948-49ல் கல்விக்காகச் செலவு செய்யும் தொகை எட்டுத் கோடி ரூபாய்.

இப்படியாகப் பல பொது கவத் திட்டங்களுக்குக் கோடிக்கணக்காக அதிகப்பணம் செலவு செய்தும் மாகாண பொக்கிஷம் கல்ல நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. எடுக்க எடுக்கக் குறைபாடு அடையாத திரப்போல் இருக்கிறது. இந்தியாவில் மற்ற எந்த மாகாணத்தையும் விடச் சென்னை மாகாணத்தின் பொருள் நிலைமை செழிப்பென்று சொல்லக் கூடும்.

கார்ப்போகும் வருஷத்தில் ஏதெனவே கையிருப்பிலுள்ள கிதியிலிருந்து ஐந்து கோடி சொர்சம் ரூபாய் எடுத்திக்கொண்டு தான் வரவு செலவுகள் சரிக்கட்டுகிறார்கள். ஆனால் ஐம்பது கோடி வரவு செலவுக்கு ஐந்து கோடி 62 லட்சம் கையிருப்பிலிருந்து எடுப்பதில் தவறு ஒன்றில்லை. அடக்கவலரி கவரெமெண்டு கடத்தப்போது பின்னால் மதவிலக்கு கடத்தவதற்கென்று சேர்த்த வைத்த கையிருப்புத்தான் இது. ஐந்து கோடி 62 லட்சம் ரூபாய் கட்டாயம் எடுத்தக் கொள்ளப்படும் என்பதும் கிரீவாய் மில்லை. சென்ற வருஷத்திலும் கையிருப்பிலிருந்து எடுத்துக்கொள்வதாகத் திட்டம் போட்டிருந்தார்கள். ஆனால் எடுப்பதற்குப் பதிலாகக் கையிருப்பு கிதியில் மேலும் பணம் சேர்த்தார்கள். அத்தப்படியே ஒரு வேளை அருக்த வருஷத்திலும் கடைபிடிக்கலாம்.

மதவிலக்கு மட்டு மல்லாமல் குகைப் பத்தயத்தையும் ஒழிக்கப் போகிறார்கள். அதிலும் வருமானக்ஷட்டம் வரப் போகிறது.

இப்படிச் சமூக அநீதிகளைப் தய்யைப் படுத்துவதற்காகப் பல செலவினம்

மகாகவி சரீத் திரநாத் டாகர் மகாத்மாஜியிடம் அனாதைப் பையனாகப் பெருமதிப்பும் வைத்திருந்தார். காந்திஜி உண்மையிலும் இருந்ததுபோன்ற பல சந்தர்ப்பங்களில் மகாகவி அவருக்கு அஞ்சலி கூறியிருக்கிறார். "மீன் வரும் போல் மொழி களைப் படித்தால் காந்திஜியின் பெருமையை உன்னது உன்ன படி உணர்ந்தவர் மகாகவி டாகர் தான் என்று நோன்றும்.

ஏன்யா மனிதர்களுடைய இதயங்களிலும் குடிசென்றுக்கும் ஆண்டவனை உபதேசித்தான் 'மகாத்மா' என்று அழைக்கின்றன வென்பது நமக்குத் தெரியும். 'மகாத்மா' என்ற அந்த அடைமொழி, இன்று நாம் மீதத்துப் போற்றும் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த மகாபுருஷனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது முற்றிலும் பொருத்தமே யாகும். ஏனெனில், காந்தி என்ற அந்த மகாத்மா எண்ணித்த மக்களுடைய உன்னங்களில் குடிசென்றுக்குக்கு.

மகாபாரதத்திலுட்கூட, 'தர்ம யுத்தம்' என்பது கொடுமையுள்ளியையும் தீராததாய்க்கூட இருந்தது. ஆனால் இப்போது "தர்மயுடைய உயிரை நாம் கொடுப்போம், யாரையும் நாம் கொல்லமாட்டோம். ஆயினும் நமக்குத்தான் முடிவில் வெற்றி கிடைக்கும்" என்னும் போர் முறையைக் காந்திஜி முதல் முதலாக உடைத்துக்கு உபதேசித்திருக்கிறார்.

பாரதீய யுத்தத்திலே 'மகாத்மா' என்பதற்கு ஒரேயடியாக அழிந்துபோனது என்று நான் அறிந்தேன். அன்றைய முதையிலே நடக்கும் தர்ம யுத்தத்திலோ, யாரும் ஒரே யடியாக அழிந்து போகவில்லை; இந்தப் பிரகாரம் ஒத்திருப்பது உண்டு. தோஷிக்குப் பிரகாரம் அளவுக்கு வெற்றி கிடைக்கும்; மகாத்மாவுக்குப் பின்னால் அமாத்மம் கிடக்கும்.

களைக் கைவிட்டும், மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கான பல புதிய செயல்களை மேற்கொண்டும் சென்னை சர்க்காரின் பொருத்தம் எல்ல கிலைமையில் இருக்கிறது.

"மதவிலக்குச் செய்தால் ஒட்டையாண்டி யாடி விடுவார்கள்" "இன்னால் கெண்டி கொடுத்த விடுவார்கள்" என்றெல்லாம் தக்கிரிவாக்குச் சொன்னவர்களின் ஜோசியம் பலிக்கவில்லை.

ஆனால் மதவிலக்குப் பிரயாதங்கள் இன்னமும் குறைவாகவுள்ளன. "தட்டா! கலால் வருமானம் பதினெட்டுக் கோடியும் இருந்தால் இன்னும் எவ்வளவோ பொது கண்ணைக்குரிய காரியங்கள் செய்திருக்கலாமே!" என்பார்கள்.

உண்மையில், மதவிலக்கைப்போல் தவ்வளவு சிறந்த பொது கண்ணைக்கான காரியம் வேறு ஒன்றும் கிடையாது. பூரண மதவிலக்கினால் குறைந்தது இருபது லட்சம் மக்கள் கொடிய அசக்களின் வாயிலிருந்து மீட்சிப் படுகிறார்கள். காங்கிரஸ் மீட்சிகளில் மக்கள் தீபம் ஏற்றி வைக்கப்படுகிறது. காட்டைப் பிடித்த ஒரு பெரும் பீடை தோஷகிறது.

கப்பலிறைத. காட்டைப் பிடித்த ஒரு பெரும் பீடை தோஷகிறது.

மதவிலக்கினால் சர்க்கார் பதினெட்டுக் கோடி ரூபாய் கஷ்டம் அடைகிறார்கள் என்றால், சமூகத்தில் மிகவும் தீவிரமான மக்களின் கையில் ஐம்பது கோடி ரூபாய் மிஞ்சுகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். இதைத் தட்டினால் பொது கண்ணைக்குரிய திட்டம் வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

விசுவ செவடித் திட்டம் சட்டசபையில் விவாதிக்கப்படுகிறபோது சர்க்கார் பேசில் அங்கத்தினருக்கு உன்ன குறைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வது வழக்கம். சென்னைச் சட்டசபையிலும் சில அங்கத்தினர் பிரதம மந்திரியின் பேசில் புகார்

கூறினார்கள். "சட்ட சபைக்குப் பிரதமர் வருவதில்லை" "எம். எம். ஏ. க்களுக்குச் சட்டென்று பேட்டி கொடுப்பதில்லை!"—இவைதான் புகார்கள். மற்றப்படி "கிரீவாகம் ஊழல்" என்றே, "பொதுப் பணம் வீசியமாதிறது!" என்றே, "காங்கிரஸ் திட்டத்தை கிறையேற்றியில்லை" என்றே யாரும் புகார் சொல்லவில்லை.

ஓமந்தூர் மந்திரி சபை கிலைத்திருக்குமா இராதா என்பது பற்றிச் சில காலமாக அரசியல் வட்டாரங்களில் பேச்சு அடிபடுகிறது! ஓமந்தூர் மந்திரி சபை கிலைத்திருந்தாலும் கிலைத்திராவிடடாலும் இம் மாகாணத்தின் கிரீவாக சரித்திரத்தில் அதன் புகழ் கிலைத்த கிரீவாகம். சென்னை மாகாண முழுவதும் மதவிலக்குக் கொண்டு அந்தம் குறிவைப் பந்தப் ரூபாட்டத்தை ஒழித்ததும் கஞ்சத்தை ஒழிக்கப் பெரும் பிரயாதனம் செய்ததும் — ஆகிய இந்த மூன்று கண்ணையினாலும் ஓமந்தூர் மந்திரி சபை சரித்திரத்தில் இடம் பெறும்.

பஞ்சம் பறந்தது!! கூத்து முடிந்தது!!

விவசாயி

இந்திய சர்க்காரின் உணவு மந்திரி ஸ்ரீ ஜயராம் தாஸ் தென்கனடாவில் தவர்கள் சென்னைக்கு அவசரமாக ஓடி வந்ததும், இராமகுடைய சைனியம் சஞ்சலி பர்வதக் காற்றுப் பட்டு எழுந்தது போல, சென்னை மாகாண மந்திரிகள் முதலியோர் மூச்சைத் தெளித்த எழுந்தார்கள். உடனே ஒரு திருப்புகழ் பாடி வந்தவரை வரவேற்றார்கள் :—

ராகம்: குறுகமஸ்ரீயா: தாளம்: நவ்வாயு
மலடி வயிற்று மகன்போலே—ஒரு
புதையல் எடுத்த தனம்போலே—நல்ல
அரிசுகொடுத்த கார்போலே—இங்கு
வருவீரே
வந்தை வருக! ஜயாமரே வருக!
மூத்தி வருக! பரி தீர்த்த உணவு
மந்தியே! தடையின்றி வந்தீடுக!
—நயங்காயல்

மேற்படி கோவங்க கானம் முடிந்ததும் உணவு இலாகா காரியதரிசி ஸ்ரீ குற்றால விலகம் பிள்ளை தனிப்பட்ட ரூஸல் மிக உருக்கமாகச் சென்னை மாகாணத்தின் பிரதாப கிணைமையை எடுத்துப் பாடினார் :—

தொண்டிச் சித்து மெட்டு

ஐயே ஒரு சேதி கேளும்—இந்த
அதிராய ஆண்டுதன்னில் நடத்த
தேவ்வார்
வானமறை பெய்யவில்லை—அதனால்
வானி குளம் ஏரியெல்லாம் வற்றிப்
போக
விடவும் குறைத்து போக—கொஞ்சம்
விடத்தையும் வேண்டியதாய்குதையா!
பசியொடு பட்டினியும்—நாட்டில்
பார்த்த இடத்தெல்லாம் பரவு
தையா!
விடையை உயர்த்திப் பார்த்தோம்—இந்த
விவசாயிகள் போரை தாவிடில்
ரேஷனைத் தவிர்த்திப் பார்த்தோம்—உடனே
மோசம் வந்து விட்டதென்று கோடி
மிட்டார்
அது வேண்டி காரணமோ—ஒரு சில
ஆத்திரப் படுக்குக் கத்தடிக்கீடு
ஆங்கிலேயர் ஆளுகையிலே—அனைவரும்
ஆண்டவனே கதி என்று அடங்கி
யிருந்தார்.

இத்தனை கோளும் எப்படியோ கேட்டுச் சித்ததிக் கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ஜயராம் தாஸ் மேலும் சில்கை முடியாதவராகி, உணர்ச்சி தொண்டையை தடைக்க, “பாட்டை நிறுத்தங்கள்; பஞ்சத்தைக் காட்டுங்கள்!” என்று அழைத்தார்.

உடனே விவசாய மந்திரி ஸ்ரீ கே. மாதவ மேனன் மூன் வந்த ஸ்ரீ ஜயராம் தாஸைத் தம்முடைய காரில் ஹாக்கிப் போட்டிக் கொண்டார். செங்கற்பட்டை கோட்டிக் கார் பஞ்சமாய்ப்பற்றத்தது. காரின் பின்னே உணவு இலாகா உததியோகன் தர்களும் கலெக்டர் ஸ்ரீ எஸ். கெங்கடேசுவரனும் காற்றாகப் பறந்தார்கள்.

மதராசத்தம் ஏரிக் கரைவிலே சென்று சின்னங்கள், கண்ணுக் கெட்டிய தாரம் ஏரி வரண்டு கிடப்பதையும் பரீசர்க் கருண்டு கிடப்பதையும் ஸ்ரீ ஜயராம் தாஸுக்குச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்தக் காட்சியைப் பார்த்த இடையி சர்க்காரின் உணவு மந்திரி கருவி போலக் கண்ணீர் அடித்தார். ஆயினும் அந்தப் பொல்லாத ஏரி கிரம்பவில்லை; பயிரும் தளிக்கவில்லை.

“ஏரியில் ஏன் தண்ணீர் இல்லை?” என்று ஜயராம் தாஸ் கேட்டார்.

“மேகம் மழை பெய்யவில்லை!” என்று பதில் வந்தது.

“மழை பெய்யா விட்டால் என்ன? கிணறு வெட்டிக் கொடுக்கக் கூடாதா?” என்று ஸ்ரீ ஜயராம் தாஸ் கேட்டார். உடனே செங்கற்பட்டு கலெக்டர் ஸ்ரீ எஸ். கெங்கடேசுவரன் பாடினார் :—

ராகம்: பிரதாபம்; தாளம்: பிரதாபம்
முக்கு முனையிலே மூன்று கிணறு வெட்டினோம்
மூன்றில் ரெண்டு பாழாக்க!
ஒன்றிக்கும்படும் நீ இல்லை!

என்குமுனையிலே ஏழு கிணறு வெட்டினோம்
ஏழிலும் ஜலம் உண்டு
இறைக்கமட்டும் வழி இல்லை!

ஸ்ரீ ஜயராம் தாஸ் பஞ்சத்தைக் காட்டி
ஐம் பஞ்சப் பாட்டுக்கு அதிகம் பயப்படத்

கோடங்கோர். உடனே சென்னைவை
கோக்கி மோட்டாணைத் திருப்பினார்.

அடுத்த காட்சி சென்னை போர்ட்
ஸென்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் ஒரு கிஸ்
தரமான ஹால். அதில் சீமானமேதை
வைப் போட்டுக்கொண்டு ஒரு பக்கத்தில்
இந்திதர்த்தாரின் உணவு இலாகா-விவசாய
இலாகா அதிகாரிகளும் தின்றொரு பக்கத்
தில் சென்னை சர்க்கார் உணவு இலாகா-
விவசாய இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களும்
அமர்ந்திருந்தார்கள். எல்லாருடைய முகத்
திலும் பஞ்சுத்தின் கொடுமை போல தான்
டவ லாடிபத. அவர்கள் கண்டி அடைநி
யாகச் சாப்பிட்ட வார்ப்பதைத் திரிவம்
முப்பத்தெட்டு விளக்கி ரேஸ் ஆகி வீடுக்
கலாம் என்ற தோன்றியது.

இந்திய சர்க்காரின் உணவு இலாகா
உட்டுக் காரியதரிசி ஸ்ரீ எஸ். ஒப்.
கொய்யணசாமி சிவசுந்தர ஒரு சொந்த
சாஸ்திரியத்தை வந்தது கிட்டார்:—

சாகம்: அழிவ காலாணி: தானம்:வக்கிரம்
பல்லவி

வினா தனம்மாவின கனத்தைக் கேட்காத
வினாகக் இன்னவகை

வாழ்ந்தேன் ஓ மனமா!

அதுடவ்வளி

ஆனையிட்டே சொன்ன அங்குட்டுத்தபடி
அற்புத மகாவிதான்

'கடகி' அங்கு தான!

இந்தச் சமயத்தில் மேற்படி மகா மந்திர
யோசனை சபையில் ஒருவர், "இது என்ன
உத்த? அச்சுப் பஞ்சுத்திற்கும் உணவு
இலாகாவுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?" என்ற
கேட்டகே, அதற்குப் பதிலையும் சாணத்
திலே அமைத்த எஸ். ஒப்.கே. பாடியது:—

சாணம்

சேவிக்குன விவாதிட்டால்

வயிற்றுக்குத் தருவென்ற

சேப்பிய வக்குவகி

மேழியாப் போய்யாகுமோ?

கனவுக் குவகை பேசு

ஆயிம் பேசினும்

கனவெயம் கைகடுபோ

கனத்தைப் போயாகுமோ?

ஸ்ரீ ஐயாந்தானுக்குப் போதம்
போதம் என்ற ஆசைப்பட்டது. விச்சிய
பவதத்தாக்கு அப்பால் இருந்தகனையில்
கேளாத ஒன்றையிலாயல் இருந்தவந்த
எஸ். ஒப். கொய்யணசாமி சென்னை வாத
உடனே இப்படி ஆவானென் என்ற ஆச்சரி
யப்பட்டுக்கிட்டு, அக்கிருத்த புறப்பட்டார்.

அதே சமயத்தில் தாசாங்க மானிகை
பாக்கெட்டில் ஹாலில் மந்திரிமர்கனும்
மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர்
களும் உடி ஸ்ரீ ஐயாந்தானுக்காகக்
காத்திருந்தார்கள். தகருடைய தலை
தெரித்ததம் பன்னகருர் காட்டுப் பாடலைக்
கோஷ்டியாகப் பாடினார்கள்:—

சாகம்: குற்றமம்: தானம்: திருகு தானம்.

"பந்தா மல பனா மல

போத்தை பங்கன் மலையே

பாரிசி புழங்குகிசி

ஏறு இங்கே இலையே

தீயமாய் இருப்பதோ

எட்டர் உன்றும் குறையே

கத்திமாய் அண்பிணைத்தாய்

சாப்பிடாய் துறையே!

தன் போருன தேன் பன்னை

கனவுக் கங்கன் தத்யே

கண்ணிலும் காவியும்

பாணந்திய கத்யே

போன் கிளையும் பூரிகே

தேன் கிளைய கிளையே

என் கோக்கோம் கங்கன் துயர்

என்ன கோக்கோம் ஐயா!"

ஸ்ரீ ஐயாந்தான் மிதித கேரம் ஆழ்ந்த
யோசனையில் இருந்தார். தானும் ஒரு
பாட்டுப் பாடினும் அந்தி இவர்களுக்குச்
சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்ல முடி
யாத என்ற தோன்றியது. உடனே
அவர் தொண்டையைக் களைத்தக்
கொண்டு பாடுவதற்கு யத்தனம் செய்க
தைப் பார்த்ததம் சபையில் காசபம்
கிளியது. ஸ்ரீ ஐயாந்தான் தான் சபை
யோகாப் பார்த்த, "பாயியோ! பற்றினோ!
சென்னை வந்தபிறகு மூன்று திசைகளாக
காணும் கர்வாடக சமீப அப்பியாசம்
செய்த கத்யேன். பாட்டாகப் பாடினும்
அந்தி உங்கன் காதில் ஒன்றம் ஒரு
சென்ற செரிந்த சாஸ்திரியமும் செய்
திருக்கிறதன். கேளுவகை!" என்ற
மறபடியும் தொண்டையைக் களைத்த
கிட்டிப் பாடினார்:—

சாகம்: தேன்: தானம்: பேஷ்
பல்லவி

தீட்டம் வேண்டுமே — பாயியோ!

தீட்டம் வேண்டுமே!

அதுபல்லவி

தீட்டங்குப் போடாமல்

சேய்யும் கரையெகெளம்

குட்டி கனாக்கிடும்

கத்துகிம் பயவெகெ (தீட்டம்)

சரணம்

அஞ்சு வருஷத்திலே அதக் உற்பத்திக்கு
அருமையாய்த் திட்டமென்று
போடவேண்டும்
பஞ்சமே வயாடும்
பட்டினியும் இல்லாமல்
பாதுகாத்தல் வழி காணவேண்டும்
தஞ்சம் தஞ்சமென்று தந்தகம் அடிப்படும்
துதுகம் அனுப்புகளும்
நீங்க வேண்டும்
வஞ்சனை இல்லாமல் வங்கனாம் இவ்வந்தை
வாசு உபகருக்கு
அனுப்பிக்கொண்டே வருவோம் (திட்டம்)

இந்திய சர்க்காரின் உணவு மந்திரி
இப்படிப் பாடிய பாட்டைக் கேட்டு உணை
களும் திளைத்து மென சாகாததில்
முழிகி விட்டார்கள். ஒரே ஒரு மாகாணக்
செட்டி தங்கத்தினர் யட்டும் துக்கு வாரிப்
போட்டுக்கொண்ட வழுத்த, "திட்ட வேண்
கிறா? இதோ தான தயார்! யாவத
திட்ட வேண்டாம்?" என்று கேட்டார்.

"ஒருவகையம் திட்ட வேண்டாம்!
திட்டம் வேண்டாம்!" என்று பக்கத்தி
லிருந்தவர்கள் சொல்லி தவறை மறுபடியும்
உட்காரச் செய்தார்கள்.

கடைபிடிக்க, பிரதம மந்திரி எனம் ஒவ்வ
துர் செட்டியார் மந்தனம் பாடினார்:—

சாகம்: உலுபாக்கம்; தானம்: சத்தியம்
பல்லவி

வந்தியங்கம் உத்தியங்கம்
ஆக வேணும்!
வாங்கிய விளக்குப் போரும்
வந்த வேணும்!

அதுபல்லவி

உத்தியோகத்து உண்மையாக
உறவுக்க வேணும்!
உறுதியாக உஞ்சுத்ததையும்
ஒழிக்க வேணும்!

சரணம்

விவசாயிகள் உறுது பயிர்
சேல்தாக் போதுமா?
விளைந்த தேவனை ஒவந்தி யம்
கோடுக்க வேணும்!
அவசாயிர் அனைவரும்
போகல் ராவமே
அந்தக் கணம் பஞ்சம் பரி
பறந்துவிடாதோ!—உதவாச்
(வந்தியங்கம்)

இந்த அப்படிமான பாட்டைக் கேட்ட
தம் ஸ்ரீ ஐயாங்கம் தம் செவ்வகராம் தமது
பரிவாரங்களுடனே ஆவாச விமான
விமானத்தை மென்மென்மென் பிடித்தார்.

பஞ்சம் பறந்தது! பாட்டு முடிந்தது!!

Released,
The
Fourth Printing
of
one of the greatest
books
of our times

The Discovery of India Jawaharlal Nehru

Price : Rs. 11/-

'The latest edition published from
the Signet Press would seem to be
the finest example of book produc-
tion yet seen in this country'...

Indian Institute of Art in Industry
in their January News Sheet

Signet Press Publishers
Calcutta 20

அஸ்தி யாத்திரை

புது டில்லியிலிருந்து அலகாபாத்—பிரயாகைக்கு மகாத்மா காந்தியின் அஸ்திரை வருத்தச் சென்ற கம்பெஷன் ரயிலில் சென்னையின் பழம்பெரும் தேசத் தொண்டரான ஸ்ரீபாத சங்கமம் சென்றார். அவர் வருதியுள்ள கடிதத்தில் இவ் பகுதிகள் :

11-ம் தேதி காலை சரியாக 6-30 மணிக்குப் புது டில்லியை விட்டு கண்டி கிளம்பியது. வழியில் முக்கிய ஸ்டேஷன்களில் எல்லாம் கின்றது.

ரயில் கின்ற இடம் என்ன, கிற்காத இடம் என்ன, புதப்பட்ட இடம் என்ன, போய்ச் சேர்ந்த இடம் என்ன—தன் தம் சொல்வதற்கே இல்லை.

பொறுக்க முடியாத ருனிரா வீருத் தம் இரவு ஒரு மணிவிலிருந்து புது டில்லி ரயில்கே கட்டேஷனுக்கு இரு பக்கமும் சுமார் இரண்டு மைல் தூரங்களை ஜனங்கள் வட்ச்சக்கணக்கில் கின்ற கொண்டிருந்தார்கள். எல்லோருக்கும் அஸ்தியின் தரிசனம் கிடைக்க வக்கவகோ முயற்சி செய்துக்கூட, பாதி ஜனங்களுக்கு மேல் பார்க்க முடியாமல் போய்கிட்டது.

மகாத்மாஜி பலமுறை இந்தியா முழுவதும் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார். அப்போதெல்லாம் எத்தனையோ வட்ச்சக்கணக்கான மக்கள் பொதுக் கூட்டங்களுக்கும், கட்டேஷன்களுக்கும் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அன்று அஸ்தி யாத்திரையின்போது கூடிய மாபெரும் கூட்டத்தைப் போல இதவரை எப்போதுமே கூடியதில்லை.

ரயில் பெரோஷாபாத் கட்டேஷனை விட்டுக் கிளம்பியதும், சுமார் ஒரு மைல் தூரம் வரை ரயிலைத் தொடர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் ஓடிக்கொண்டே வந்தார்கள். ஆத்மசக்தியின் வேகத்தாக்கு முன்னால் ரயில் வேகம் என்ன செய்ய முடியும்?

அஸ்தி யாத்திரைக் காட்சி கைப் போட்டோ எடுப்பதற்காக அதே ரயிலில் பிரயாணம் செய்த கொண்டிருந்த அஸ்திய காட்டுப் பத்திரிகைக்காரர்கள், இதவரை உலகத்தில் எந்த தேசமும் இப்படி ஒரு தரிசுவரை வணக்கி மரியாதை செய்ததைத்

தாங்கள் பார்த்ததே இல்லை, இனிமேல் பார்க்கப் போவதும் இல்லை என்றார்கள்.

17-விலி விருத்த அலகாபாத் சுமார் 400 மைல். இந்த 400 மைல் தூரமும் ரயிலுக்கு இருபுறமும் இரு பெருஞ் கூடர்கள் கைத்தொழிலாக நிராம ஜனங்கள் கின்ற கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களின் பலர் ரயிலைப் பன்மொடர்ந்த பல மைல் தூரம் ஓடி வந்தது வண்டியில் யாத்திரை செய்தவர்களுடைய மனதை உருக்கி விட்டது. பிரயாணிகளுடைய கிளமையே அப்படி இருத்தது எனாலும், காந்தியின் பத்தர்கள், சாக்கள் இவர்களுடைய விசைத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. பாபுஜியின் பேரன் கோபு 'ஜே' கோஷம் போடும்போதெல்லாம் வண்டியில் எல்லோருக்கும் அனவு சடத்தக்கம் உண்டாயிற்று.

யாத்திரை வண்டி ஓடிக்கொண்டிருந்த போது, அக்கக்கே மந்தை பந்தையாக மேய்ந்து கொண்டிருந்த ஆடுகளும் மாடுகளும் கூட 'இனி கம் கைத்தைப் பற்றிக்கவலைப் படுபவர்கள் யார்? கம்மை ரட்சிப்பவர்கள் யார்?' என்று கண்ணீர் விட்டுக் கதறவது போலத் தன்மையைத் தாக்கித் கொண்டு பார்த்த வண்ணம் இருந்தன.

பிரயாணியாக, யாத்திரை வண்டி 12-ம் தேதி காலை 9-மணிக்கு அலகாபாத்தை அடைந்தது. வகை பார்த்தாலும் ஒரே ஜனக் கூட்டத்தைத் தவிர, வேறு எதை யுமே பார்க்க முடியவில்லை. என் போட்டால் இதே விழாது. ஐந்த மைல் தூரம் வரை ரயிலுக்கு இரு புறமும் ஜனங்கள் கிதறித்திருந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களுடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர் தாரை தாரையாக வழிந்து கொண்டிருந்தது. வழி எங்கும் ஒரே புஷ்பமாரி. 'மகாத்மாகாந்தி ஜகஜ்ஜா!' என்றகோஷம், 'ரகுபதி சாகக ராஜாராம்!' பஜனை.

இருபுறமும் கூடியிருந்த ஜனங்களுடைய நொகை சுமார் 20 வட்ச்சம் இருக்கும்.

அலகாபாத் நகரின் வீதிகளில்
மகாத்மாவின் அஸ்தி கலச
ணர் வலம் சென்றபொழுது
இந்திய கைவியத்தின் பல
பகுதிகளும் அணிவகுத்து
முன்னாகச் சென்றன. வெங்
கைக் குதிரைப் படைபும்,
காலாள் வீரப் படைபும்

கெட்டிக் குதிரைப்
படையும் அறம்சா
மூர்த்திக்கு மரி
யாதை செய்தன.

★

பிரதம மந்திரி
ஜவகர் லால்
நேஹ்ருவும் இத்தியாசிட்ட
சபைத் தலைவர்
காங்ரஸ் கருப்
ஷ் விஸ்தித்
மாதாரியாக நட
ந்து செருகுகள்.

★

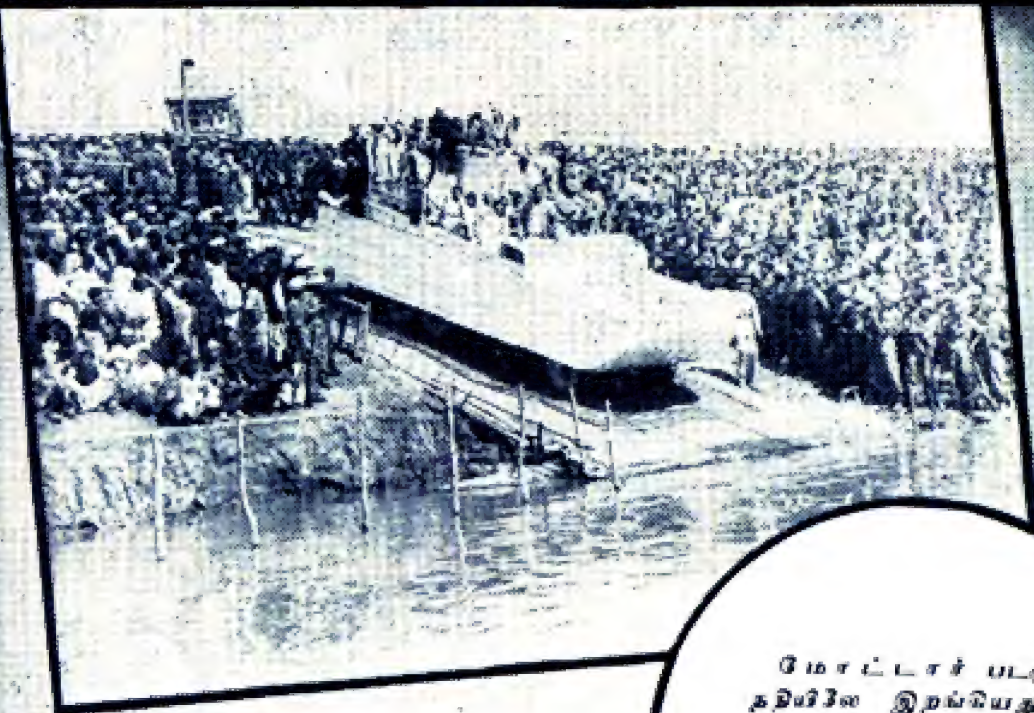

பிரயாணக என்னும் புண்ணிய தீர்த்தத்தைத் தரிசி
யுங்கள்; கங்கையும் வரூதியும் சங்கமமாகும்
இடம் கட்டத்திற்குள் குதம்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

★

ஊர்வலம் தடுக்கரையை அடைந்ததும் அன்றி
கவசத்தை, தரையில் ஊர்த்து தண்ணீரில் மிதக்கும்
(Duck என்னும்) ரோட்டர் படகில் ஏறலானார்கள்.

மேரட்டார் மடகு
தமிழிலே இறங்கியது.

•

எதற்கும் கலங்காத
சத்தார் பட்டேலின் கண்
னும் கலங்கியது.

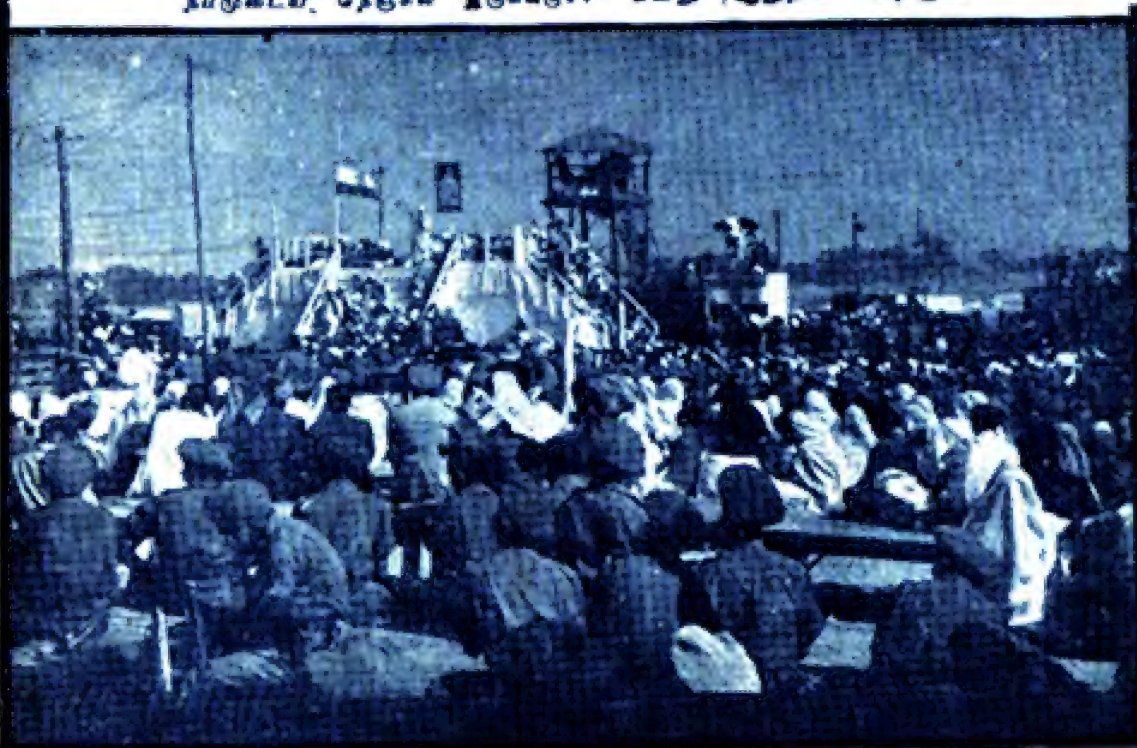

நதிக்கரையில் காத்தெந்
நாற்பது எட்சம் ஜனங்கள்
நீர்க்குமாறு அ ன் டி ப்
படகு கரையோரமாகச்
சிறிது நோம் னர்த்து
சென்ற பிறகு, நதியின்
மத்தியை நோக்கித்
துரிதமாகச் சென்றது.

கனகா வழுவின சங்கமத்தில் காத்திருந்த அகதி ஊர்க்களில்
 பிறகு பிரதம மந்திரி ஜவாஹர்லால் நேரு ஊர்க்கு வந்தார். அவரின்
 ஆபத்திருந்த மடிக் ஊர்க்களங்களில் "பயி இரக்கமின்மை;
 தங்குதலு, நேருவின் துக்கமே!" என்று குரல்கள் உரத்தன.

11. கோர்ட்டில் முதல் வழக்கு

பாரிஸ்டர் மோகன் தாஸ் காந்தி பம்பாய் துறைமுகத்தில் இறங்கியதும் மிகத் துயரம் தரும் செய்தி அகலுக்காகக் காத்தக் கொண்டிருந்தது. மோகன் தாஸ் இங்கிலாந்திலிருந்து போதே அவருடைய அருமைத் தாயார் காலமாகி விட்டார். துரதேசத்தில் இருக்கும்போது இதைத் தெரிவித்த அவரைத் துன்பத்திற்கு ஆளாக்க வேண்டா மென்ற அவருடைய சகோதரர் மேற்படி செவதையைக் கடிதத்தில் எழுதவில்லை. கப்பலை விட்டு இறங்கியவுடனே தெரியப்படுத்தினார்.

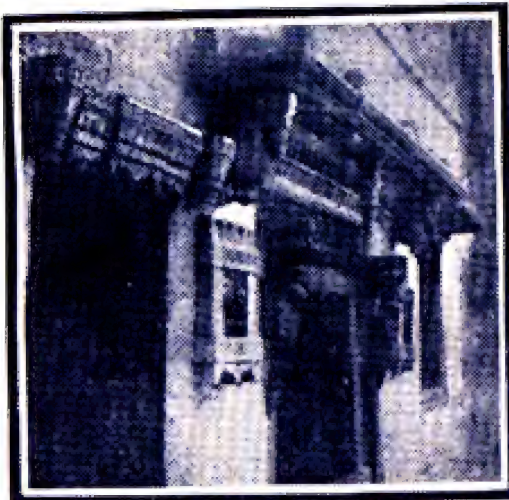
மோகன் தாஸின் மனத்தில் இருந்த எந்த னையோ எண்ணங்கள் அந்தச் செய்தி யினால் பங்குமுற்றுப் போயின. அன்னை தன்னை காவேற்றத் தழுவித் கொண்டு மகிழ்வார் என்ற எதிர் பார்த்தார். "இங்கிலாந்தில் மூன்று வருஷம் கழித்தேன். ஆயினும் வீரத பங்கம் செய்யவில்லை. தங்களுக்கு அளித்த மூன்று வாக்ருதிகளையும் கிடைக்கவேற்றினேன்" என்ற பெருமைபுடன் சொல்லிக்கொண்ட விரும்பினார். இந்த விரும்பங்கள் கிடைக்கவேறுவதற்கில்லை. ஆயினும் மோகன் தாஸ் அன்னை யை நினைத்த அழுது புலம்பிக் கொண்டிருக்க வில்லை. செய்ய வேண்டியவைகளைக் கிரியைகளைச் செய்த விட்டு வாழ்க்கைக் குரிய தொழிலைத் தொடங்குவதில் கவனம் செலுத்தினார்.

மோகன் தாஸின் தமையனார் அவரைப் பற்றி ஆகாசக் கோட்டைகள் பல கட்டி யிருந்தார். பாரிஸ்டர் பரிட்சையில் தேறி வந்திருக்கும் தம் சகோதரர் பெயரும் புகழும் பெற்றுப் பாரிஸ்டர் தொழிலில் பணம் கிடைக்கச் சம்பாதிக்கப்போவதற்கு

என்ற கம்பியிருந்தார். தம்பி இளையவர் பாரிஸ்டர் தொழில் தொடங்குவதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளும் மூத்தவர் செய்திருந்தார்.

எனவே, பம்பாயில் 'பாரிஸ்டர்' என்ற போர்டு தொங்கவிட்டுக் கொண்டு மோகன் தாஸ்தொழில் செய்ய ஆரம்பித்தார். ஆனால், தம்பி! பாரிஸ்டர் மோகன் தாஸுக்குக் கிடைத்த முதல் வழக்கை அவர் கடத்திய இலட்சணத்தைப் பற்றிக் கேட்டாயானால் உனக்கு ஒரே ஆச்சரியமா யிருக்கும்; உன்னால் கம்பவே முடியாது. காந்தி மகாத் மாவே தமது சுய சரிதத்தில் எழுதிவரா விட்டால் உராலுமே கம்ப முடியாதுதான்.

வாதம் செய்வதில் உலகத்திலேயே யாரும் இணையிலா மென்று பிற்காலத்தில் புது பெற்றவர் காந்திஜி. ஸ்டீக் டைக் கான் மக்களின் மூன்றால் ஆயிரமாயிரம் பொதுக்கட்டடங்களில் பேசுவவர் காந்திஜி. கவர்னர் ஜெனரல்கள், பிரதம மந்திரிகள் உட்பட உலகத்தின் பிரசித்த இராஜதந்திரிகள் எல்லாரும் கிடைத்தத் திணறும்படி உலகத் தமது கட்டுகைய எடுத்துச் சொல்லும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தவர். அத்தகையவர் பம்பாய் 'ஸ்பாஸ் காஸ்' கோர்ட் ஒன்றில் ஒரு சிறு வழக்கில் மமிபாய் என்னும் பெண் மணியின் சார்பாக ஆஜரானார். வழக்கில் மமிபாய் பிரதிவாதி. எனவே, வாதி தரப் புச் சாட்சிகளை பாரிஸ்டர் மோகன் தாஸ் குறக்கு விசாரணை செய்ய வேண்டியிருந்தது. முதல் சாட்சியைக் குறக்கு விசாரணை செய்யவதற்காக எழுந்து நின்றார். ஆனால் ஒன்றம் கேட்கத் தோன்றவில்லை. தலை சுழல் ஆரம்பித்தது. கீதி மனதமும் கீதிபதியும் சாட்சிகளும் எல்லாருமே கழறு

போர்புத்தில் காத்தி மகாந்
பிறந்த இடம்—வெளிப்புறம்

வதாய்த் தோன்றியது. ஒரு கேள்வியும் கேட்காமலேயே ஆசனத்தில் உட்கார்ந்தார். சட்சிக்காரி மயி பாயின் பிரதிபித பக்கத்தில் இருந்தார். அவரிடம் தம்மால் வழக்குகடத்த முடியா தென்றும் வேறொரு வாகிலை அமர்த்திக் கொள்ளும்படியும் சொல்லி விட்டு வெளியேறினார்.

இம்மாதிரி தயக்கத்துக்கும் திகைப்புக்கும் 'சபைக் கோஷத்தனம்' என்ற சொல்வார்கள். வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தில் காத்தி மகாந் மா சபைக் கோஷையா விருத்தார் என்பதாயிக் ஆச்சரிய கரமான விஷயம் இல்லையா?

இந்த முதல் அதுபவத்துக்குப் பிறகு பாரிஸ்டர் மோகன்தாஸ் கோர்ட்டுக்குப் போவதை கிறத்தி விட்டார். வழக்குகள் சம்பந்தமான விண்ணப்பங்கள் எழுதிக் கொடுப்பதில் தமக்கு ஆற்றல் உண்டு என்பதைக் கண்டுபிடித்தார். இந்த வேலை செய்யத் தொடங்கினார். ஆனால் இதில் வருமானம்போதிய அளவுகிடைக்கவில்லை.

உபாத்தியாயர் ஆசனம் என்ற விருப்பம் உண்டாயிற்று. ஆக்ஸிஸ் பாவையால் எல்ல தோச்சி துருத்தடியால் அந்த பாவையை என்னுட்க் கற்பிக்கலாம் என்ற சம்பிக்கை துருத்தது. "ஓர் ஆக்ஸிஸ் உபாத்தியாயர் தேவை. தினம் ஒரு மணி கோம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். மாதச் சம்பளம் ரூ 75" என்ற விளம்பரத்தைப் பார்த்து டுடனே விளம்பரம் செய்திருந்த கபரிடம் போனார். மோகன்தாஸ் பி. ஏ. பட்டதாரி

அல்ல என்ற தெரிந்ததும் அவரை கேண்டாம் என்ற சொல்லி விட்டார் விளம்பரம் செய்தவர். எப்படி விருக்கிறத கதை!

"உலகத்திலேயே ஆக்ஸிஸ் பாவையைப் பிழைகள் இல்லாமலும் காகவமாகவும் கையாளக்கூடிய ஒரு சிலரில் காத்தியும் ஒருவர்" என்று கேள்விப் பட்டிருப்பாய். அப்படிப் பட்டவர் வாழ்க்கை தொடங்கிய போது அவரை ஆக்ஸிஸ் கற்பிக்க வாய்க் கில்லாதவர் என்ற சொல்லி விட்டார்கள்!

அதன்பேரில் பம்பாயில் இருப்பதில் துனிப் பவனிவலை என்ற கண்டு பாரிஸ்டர் காத்தி இராஜ கோட்டைக்கே போய் விடுவது என்ற நிர்மானித்தார். அதற்கு தவறுடைய சகோதரரும் இசைந்தார். சகோதர் ஏர்னெஸ்டே இராஜ கோட்டையில் ஒரு சின்ன வங்கி; இன்னொரு வங்கி ஹெடன் கூட்டாகச் சேர்ந்த தொழில் கடத்திக் கொண்டிருந்தார். மோகன்தாஸும் இராஜ கோட்டைக்கு வந்த விட்டால் விண்ணப்பம் தயாரிப்பது முதலிய வேலைகள் அவருக்குக் கொடுக்கலாம் என்ற நினைத்தார். பம்பாய்க் குடித்தனத்தின் செலவு மிச்சமாகும். எனவே, ஆறு மாதம் பம்பாய் வாழ்க்கை கடத்திய பிறகு பாரிஸ்டர் மோகன் தாஸ் காத்தி இராஜ கோட்டைக்குச் சென்றார்.

பம்பாயைவிட்டு மோகன் தாஸ் புறப்படுவதற்கு முன் அவருடைய பம்பாய் வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சில விவரங்களைக் கூறவேண்டும். குதிரை வண்டியிலோ டிராய்டிலோ அவர் ஏறவத கிடையாதாம். தினம் பம்பாய் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு கடத்த போவாராம்; கடாதே திருப்பி வருவாராம். இதனால் பணம் மிச்சமானதோடு, தேக ஆரோக்கியத்திற்கும் அந்த வழக்கம் உகந்ததாயிருந்ததாம். பம்பாயில் அவருடைய கண்பர்கள் பலர் அடிக்கடி கோயிலுல் படுத்திக் கொள்வது வழக்கமாம்; ஆனால் காத்தியி ஒரு தடவைகூட கோய் என்ற படுத்தத கிடையாதாம். தினத்தோறும் கிதிற தாமாவது கடக்கும் வழக்கத்தைக் காத்தியி கடைசி வகையில் கைக்கொண்டிருந்தார். "இந்த எல்ல வழக்கத்தின் கற்பனங்களை துன்றனவும் காண் அதுபலித்தது வருகிறேன்" என்ற 'சத்திப் சோதனை'யில் மகாந்மா எழுதியிருக்கிறார்.

பம்பாயில் இருந்தபோது பாரிஸ்டர் மோகன் தாஸுக்கு ராஜ சந்திரர் என்றும் ஒரு வந்தகருடன் எட்டி உண்டா

பிற்த. இவர் இருபத்தைந்த வயதின் இளைஞர்தான். ஆனால் கவிஞர் என்றும் சாதாவதானி என்றும் புகழ் பெற்றிருந்தார். காந்திஜிக்கு அவருடைய அபிசய ரூபகச்சித்ரி அளவற்ற வியப்பை யளித்தது. ஆனால் அவருடைய கல்லொழுக்கத்தக்காகவும் சமயக்களைப் பற்றிய ஞானத்தக்காகவுமே காந்திஜி அவர்பிறை மரியாதை கொண்டார். மூத்தானந்தர் என்பவரின் நேரம் ஒன்றை அவர் அடிக்கடி பாடிக்கொண்டிருப்பாராம். அந்தக் கீதத்தின் கருத்து வருமாறு :—“ தினசரி வாழ்க்கையில் காள் புரியும் செயல் ஒவ்வொன்றிலும் ஆண்டவனை எப்போது காண்கிறேனோ அப்போதே கிருதார்த்தனாவேன். மூத்தானந்தனின் உயிரைத் தாக்கி விற்கும் துலியை ஆண்டவனே அன்றோ ?”

ராய்சந்தர் பெரிய ரத்தின வியாபாரி. மூத்து, வைரப் பரீட்சையில் அவர்கைதேர்ந்தவர். எனினும் கைக்கடையில் பெட்டியடியில் உட்கார்ந்து கொண்டு வியாபாரம் செய்த கேரம் போக ஏதாவது ஒரு சமய துலைப்படித்துக் கொண்டிருப்பாராம். உலக வாழ்க்கையின் மதறியில் தாமரை இலைத் தண்ணீரைப் போல் இருந்தகொண்டு ராய்சந்தர் கெடவினத்தேடிக்கொண்டிருந்தார் என்பது காந்திஜிக்கு ஐயமறத் தெரிந்தது. பிற்காலத்தில் எவ்வளவோ சமய குருமார்களையும் மதத் தலைவர்களையும் காந்திஜி சந்தித்ததாண்டு; அவர்களுடைய போதனைகளைக் கேட்டதாண்டு. ஆனால் ராய்சந்தரைப்போல் அவருடைய மனதையாரும் கவரவில்லை.

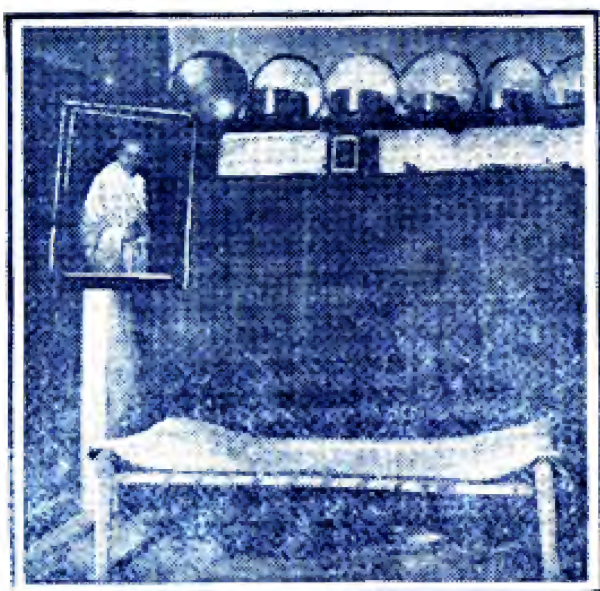
இவ்வாறு ராய்சந்தரின் ஒழுக்கப்பற்றும் அறிவு மேன்மையும் சமய ஞானமும் அவரிடம் காந்திஜிக்குப் பிரமாதமான மதிப்பையும் பக்தியையும் உண்டாக்கிற்று. ஆயினும் அவரைக் காந்திஜி சம்முடைய குருகாதராக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

இந்த விஷயம் சம்பந்தமாகக் காந்தி மகான் சொல்லி யிருப்பதைக் கேள் :—

“என்னுடைய குரு காதரை இன்னும் காள் தேடிக்கொண்டு தான் இருக்கிறேன். ஆனால் இன்றவரைக்கும் என் இரதய சிம்மாசனம் காலியாகவே இருந்தவருகிறதே. ஆதம் சாதனத்

தக்கு வழிகாட்டக் குரு ஒருவர் அசமியம் என்பது ஒர்த்த சமயக் கொள்கை. இதில் எனக்கு கம்பிக்கை உண்டு. ஆனால் அத்தகைய குருகானவர் பரிபூரண மடைத்தவரா யிருக்க வேண்டும். அதை குறைப் படிப்பும் அறிவும் உன்னவர்களிடம்வெளிகெக் கல்வியை கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஆதம் ஞானம் பெறுவதற்கு இது கட்டாது. பரிபூரண ஞானியையே பரம குருவாகக் கொள்ளவேண்டும். அத்தகைய குருவைப் பெறுவதற்காக காம் கம்முடைய குறைகளை யெல்லாம் போக்கிக் கொள்ளவும் பூரணத்தவம் பெறவும் இடைவிடாமல் முயன்ற வர வேண்டும். காம் செய்ய வேண்டிய முயற்சியைச் செய்துகொண்டிருந்தால், குருகாதர் கிடைப்பது இறைவனுடைய திருவுண்படி கடைக்கும்.”

இவ்விதம் மகாத்மா காந்தி தமது சுயசரிதத்தில் எழுதி யிருக்கிறார். அதன்படியே அவர் வாழ்க்கை யெல்லாம் பூரணத்தவம் பெற இடைவிடாத பிரயத்தனம் செய்த வந்தார். ஆயினும் காந்திஜிக்குப் பரம குரு கிட்டவில்லை. இறைவனுடைய திருவுண்பம் வேறு விதமா யிருந்தது. அவரே ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கும் உட்கணக்கானவர்களுக்கும் பரமகுருவாக ஏற்பட வேண்டுமென்று இறைவன் திருவுண்பம் இருக்கையில், அவருக்குத் தகுந்த குருகாதர எப்படிக்கிடைப்பார்!

மகாத்மா பிறந்த வீட்டின் உட்புறம்

12. வாழ்வில் முதல் அதிர்ச்சி

பம்பாயை விட்டுக் காந்திஜி இராஜ கோட்டை சென்றார். சகோதரர் கூறிய படியே விண்ணப்பம் எழுதிக்கொடுக்கும் வேலை அவருக்கு சிதையக் கிடைத்த வந்தது. மாதம் மூன்றுதர ரூபாய் வகையில் வருமானம் கிடைத்தது.

இந்த காலில் காந்திஜிக்கு ஏற்பட்ட ஓர் அறுபகம் அவருடைய வாழ்க்கையில் முதலாவது பெரும் அதிர்ச்சியை அளித்தது. அந்த அறுபகம் இதுதான்.

போர்பந்தர் ராஜாவுக்கு முடிசூட்டு உட்பதற்கு முன்னால் அவருக்கு அந்தாங்கக் காரியதரிசியாகக் காந்திஜியின் தமையனார் வேலை பார்த்த வந்தார். ராஜாவுக்கு அச்சமயம் தப்பு யோசனை சொன்னதாக அவர் வீத குற்றம் சாட்டப்பட்டது. இந்த விஷயம் அப்போது பொலிஷ்கல் ஏஜெண்டு என்னும் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் பிரதிநிதியினால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வந்தது.

மேற்படி உத்தியோகஸ்தர் இங்கிலாந்தில் காந்திஜி இருந்தபோது அவருக்குப் பரிச்சயமானவர். ஓரளவு ரிசேக் உரிமை பராட்டியவர் என்றும் சொல்வலாம்.

எனவே அந்த கட்டுப்பாடு பயன்படுத்திக் கொண்டு மோகன் தாஸ் பொலிஷ்கல் ஏஜெண்டைப் போட்டி காண வேண்டும் என்றும் தம்மைப் பற்றிய தப்பு அபிப்பிராயத்தைப் போக்கவேண்டும் என்றும் காந்திஜியின் தமையனார் விரும்பினார்.

இந்த யோசனை காந்திஜிக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. தமையனார் சிபாரிசியா விரும்பும் பட்சத்தில் தம்முடைய கட்டுமையச் சொல்லிவிட்டுத் தாரியத்தடன் முடிவை எதிர் பார்ப்பததான் சரியான முறை என்று கருதினார். அவ்வீதமே சகோதரரிடம் கூறினார். ஆனால் சகோதரருக்கு இந்தத் தர்மோபதேசம் ஒன்றும் பிடிக்கவில்லை. “உனக்குக் கத்தியவாளைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. இங்கே எல்லாம் செவ்வாக்கின் மூலம்தான் கடைபெறுகிறது. உனக்கு கன்ருய்த் தெரிந்த மனிதரிடம் என்னைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்வது உனக்கு மிகவும் எளிய காரியம். அதை நீ செய்யவில்லை யென்றால் சகோதர விசுவாசம் உனக்குக் கொஞ்சமும் இல்லை யென்றுதான் ஏற்படும்!” என்று கூறினார்.

தமக்கு எவ்வளவோ உபகாரங்கள் செய்திருக்கும் தமையனாருடைய மனதைப் புண்படுத்த விரும்பாமல் காந்திஜி மேற்படி உத்தியோகஸ்தரைப் பார்த்துச் சென்றார்.

சுத்திப்பின் ஆரம்பத்திலேயே இங்கிலாந்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் கன்கு தெரிந்தது. பழைய ரிசோகத்தை கிணப்பூட்டியதும் தனாயின் கடுமையு அநிகமாயிற்று. “அதைத் தர் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வந்தீரா?” என்னும் கேள்வி அந்தக் கடுமையத் தமையனின் கெற்றியில் எழுதி ஒட்டி விருத்தது.

ஆயினும் காந்திஜி தமது சகோதரரைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். உடனே தனா பொறுமை யிழந்து, “உம்முடைய சகோதரர் பெரிய குழாக்காரர். அவரைப்பற்றி உம்மிடம் எதையும் கேட்க கான் விரும்பவில்லை. அதற்கு நோமும் எனக்குக் கிடையாது. உம்முடைய தமையனார் சொல்வவேண்டியது ஏதேனும் இருந்தால் முறைப்படி எழுதித் தெரிவித்தக் கொள்ளட்டும்” என்றார்.

ஆனாலும் காந்திஜி சிறத்தாயல் பிடிவாதமாக மேலே பேச ஆரம்பித்தார். “தயவு செய்து கான் சொல்வதைக் கேட்டு விடுங்கள். அப்புறம் எது வேணுமானாலும் செய்யுங்கள்!” என்றார். தனாக்குத் தலைக்குமேல் கோபம் வந்தவிட்டது. “போதும்! நீர் போகலாம்!” என்றார். காந்திஜி போக வில்லை. தனா தமது சேவகனைக் கூப்பிட்டுக் காந்தியை வெளியே அனுப்பும்படி கட்டளை விட்டார். சேவகன் வந்து காந்திஜியின் கழுத்தைப் பிடித்தத் தன்னியப்படி வெளியே கொண்டு வந்து விட்டான்.

இதைப் பற்றிய ஒரு வேடிக்கைச் சம்பவத்தைச் சொல்வதென் கேள், தம்பி! 1926-ம் ஆண்டில் காந்திஜி தமது கைய சரிதத்தை ‘எஸ் இந்தியா’வில் எழுதி வந்தார். அப்போது இந்தக் கட்டம் வந்தது. வாரா வாரம் மகாத்மா கைய சரிதத்தை மொழிபெயர்த்துப் போட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு தினப் பத்திரிகையின் கவர் ஒட்டும் போஸ்டல் விசம்பரங்களில் “மகாத்மா காந்தி கழுத்தைப் பிடித்தத் தன்சுப்பட்டார்!” என்று கொட்டை எழுத்துக்களில் அச்சிட்டிருந்தது. அந்த

சமயம் இந்நியாவின் மாபெரும் தேயேத் தலைவராக மகாத்மா ஆகியிருந்தார். எனவே தமிழ் மக்கள் ஒரே பரபரப்படைந்த மேற்படி தினப் பத்திரிகையை வாங்கிப் படித்தார்கள். “ஓகோ! இது பழைய கதைமா?” என்று எண்ணி ஆராயல் அடைந்தார்கள். இது அந்தக் காலத்தில் கடைப்பிடிக்கப் பட்ட ஒரு வகைப் பத்திரிகை தர்மம்.

போகட்டும்; மேலே காத்திலியின் கதைக்குச் செக்கிறேன்.

சேவகனும் தோணிப் பிடித்த வெளியிலே கொண்டு விடப்பட்ட மோகன் தாலின் உள்ளம் கோபத்தினாலும் ஆத்திரத்தினாலும் தடிதடித்தது. துரையின் பங்கனா வாசலில் கின்றுகொண்டு தரைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். “என்னை நீர் அவமதித்தலிட்டீர். உமது சேவகனைக் கொண்டு தாக்கச் செய்தீர். தக்க பரிகாரம் உடனே செய்யாவிட்டால் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பேன்!” என்று கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

துரையிடமிருந்து பளிச்சென்று பதில் வந்தது! “நீர் மூட்டுத்தனமாய் நடந்து கொண்டீர். வெளியே போகச் சொல்லியும் போகவில்லை. ஆகையால் சேவகனை விட்டு வெளியிலே கொண்டுவிடச் செய்ய வேண்டி வந்தது. உம் இஷ்டம்போல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டீராம்.”

காத்திலி மேற்படி பதிலுடன் வீடு திரும்பினார். சகோதரரிடம் எல்லாம் கூறினார். துரையிது எப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டது என்று தெரிய வில்லை. அந்தச் சமயம் ஸர் பிரோவில்டா மேத்தா இராஜ கோட்டைக்கு ஒரு வழக்கு கிமித்தமாக வந்திருந்தார். மோகன் தால் ஒரு பிரபல இராஜகோட்டை வக்கீல் மூலமாக அவரிடம் யோசனை கேட்கச் செய்தார். ஸர் பிரோவில்டா மேத்தா கூறியதாவது:—

“காத்தி இப்போதுதான் இங்கிலாந்திலிருந்து திரும்பி வந்திருக்கிறார். அந்நால் அவருக்கு ரோஸம் அதிகமாயிருக்கிறது. வக்கீல்களும் பாரிஸ்டர்களும் இம்மாதிரி அதுபவங்களுக்கு இங்காட்டில் தயாராகவே யிருக்கவேண்டும். பொலிகாகல் ஹெண்ட் மீது வழக்குத் தொடர்வதால் என்னை ஏதாவும் ஏற்படாது. வெட்கத்தை வெளியில் சொல்லாமலிருப்பதே வல்லது.”

இந்தப் புத்திமதி காத்திலிக்கு கஞ்சைப் போல் இருந்தது. ஆயினும் வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. “இனிமேல் இந்த மாதிரி சங்கடத்தில் ஒருகாலும் அகப்பட்டுக்

கொள்ள மாட்டேன்; சிகேதத்தைச் சொத்தக் காரியத்துக்கு உபயோகித்துக் கொள்ள முயல் மாட்டேன்!” என்று அவர் சங்கடம் செய்து கொண்டார்.

மேற்படி சம்பவம் காத்திலியின் பிதாவை வாழ்க்கைப் போக்கையே மாற்றி அமைப்பதற்கு ஏதாவது விருத்தது.

சகோதரருக்காக என்னுங்கூட அந்த உத்தியோகஸ்தரிடம் சிபார்சுக்காகத் தாம் போனது தவறு என்பதை மோகன் தால் உணர்ந்திருந்தார். எனினும் அந்த உத்தியோகஸ்தர் அவ்வளவு கடு கடுப்புக் கொண்டதற்கும் வெளியில் பிடித்தத் தள்ளும்படி உத்தரவிட்டதற்கும் எவ்வித நியாயமும் கிடையாது. கறப்பு மனிதர் வாய்திறத்த பேசியதே அந்த வெள்ளைக் கார அதிகாரிக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதிகார வெறியினால் அவர் மதியங்கிப் போயிருந்த படியாலேயே தவ் வளவு கெடுவதாக எடுத்துக்கொண்டார். இது அவருடைய சர்வ சாதாரண வழக்கம் என்றும், யாராயும் அவர் அவமதிப்பது உண்டு என்றும் மோகன் தால் தெரிந்த கொண்டார். அப்படிப்பட்டவருடைய கோர்ட்டில் ஆஜராவது மோகன் தால் குடும்ப பிடிக்க வில்லை. இராஜகோட்டையில் இருந்தால் அவருடைய கோர்ட்டுக்குப் போய்தீர வேண்டி வரும்.

இதற்கிடையில் கத்தியவார் பிரதேசத்தின் அரசியலுப்பற்றி மோகன் தால் சிறிது விசாரித்தத் தெரிந்த கொண்டிருந்தார். கத்தியவாரில் சிறு சிறு சமஸ்தானங்கள் அநேகம் இருந்தன. அந்த சமஸ்தானங்களின் ராஜாக்கள் பெரும்பாலும் சுய புத்தியற்றவர்கள். பிதரிடம் யோசனை கேட்டே வந்தக் காரியமும் செய்வார்கள். எனவே சூழ்ச்சிகளுக்கு இடம் தாராளமாயிருந்தது. ஒவ்வொரு சமஸ்தானமும் மற்ற சமஸ்தானங்களை எதிர்த்துச் சூழ்ச்சி செய்தது. ஒவ்வொரு உத்தியோகஸ்தரும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ‘வெடிவைக்க’ச் சூழ்ச்சி செய்தார்கள். எவ்வாருக்கும் மேல் உத்தியோகஸ்தர் மோகன் தாலை வெளியே தள்ளச் செய்த துரைதான். அவருடைய தயவைப் பொறுதற்கு முதலில் அவருடைய சேவகனுடைய தயவைத் தேடவேண்டும், துரையின் கண்களும் காதுகளும் திருந்த சிஸ்தார் பெரிய தகப்பன் சாயி. துரையை விடச் சிஸ்தாருக்கு வரும்படி அதிகம்.

மொத்தத்தில் கத்தியவாரில் அடித்த காற்றே விஷக்காற்று என்று மோகன்

தானுக்குத் தோன்றியது. அங்கே யிருந்தால் மேற்படி விஷயங்களிலும் பாதிக்கப்படாமல் தப்புவது கடினம் என்று எண்ணினார். அதோடு, கோர்ட்டுளில் தம்முடைய கட்டுக்காரர்களுக்கு கியாயம் கிடைப்பதில்லை யென்பதையும் கட்டுக்காரர்களுக்கு கியாயம் கிடைக்க வேண்டுமானால் முறையிலா முறையாகக் கையாள் வேண்டும். மோகன் தாவரனில் அது இயலாத காரியம்.

இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமையில் அங்கே எப்படி யிருப்பது, எத்தனை காலம் அங்கேயிருந்து காலம் தள்ள முடியும் என்று மோகன் தாவரன் உன்மம் கலக்கிக் கொண்டிருந்த போது, ஆண்டவன் வழிகாட்டினார். மோகன் தான் எந்த இடம் செல்வதற்காக இங்கேயில் ஜனனம் எடுத்தாரோ அந்தக் காரியத்தைத் தொடக்குவதற்குரிய காலமும் வந்து கடியது.

போர்ப்பந்தரிலிருந்து ஒரு வியாபாரக் கம்பெனியார் மோகன் தாவரன் சகோதரருக்கு ஒரு சடிதம் எழுதினார். அதன் விஷயம் வருமாறு: மேற்படி போர்ப்பந்தர் வியாபாரக் கம்பெனிக்குத் தென்னாப்பிரிக்காவில் பெரிய இளை ஆய்வு இருந்தது. இந்தக் இளைக் கம்பெனி சார்பாக டர்பன் கீதின்மந்தரில் காற்பதின்மூர்ப்பம் பவன் தாவர ஒன்று கட்டிக்கொண்டிருந்தது. பிரபல வெள்ளைக்கார பாரிசுட்டர்கள் அதைக் கட்டத்திரும்பினர். எனினும், கம்பெனிக்காரர்களுக்கு உதவியாக யிருக்கும் பொருட்டு இந்திய வங்கியில் ஒருகூர சேவையாக இருந்தது. கம்பெனியாரிடம் வழக்கு விவரங்களைத் தெரிந்தகொண்டு அதைக் கட்டத்தம் பாரிசுட்டர்களுக்கு அந்த விவரங்களைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். இந்த வேலைக்கு ஒருகூர அனுப்ப முடியுமா?

இப்படிக்கேட்ட கம்பெனிக்குத் தாதா அப்துல்லா கம்பெனி என்று பெயர். கம்பெனியின் முதலாளி தாதா அப்துல்லா அப்போது தென்னாப்பிரிக்காவில் யிருந்தார். அவருடைய கூட்டாளி சேத் அப்துல் கரீம் ஜாவேரி என்பவர்தான் போர்ப்பந்தரிலிருந்து மேற்கண்ட சடிதத்தை எழுதினார். பிறகு அவர் இராஜகோட்டைக்கும் வந்தார். சேத் ஜாவேரிக்கு மோகன் தாவரன் அவருடைய சகோதரர் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்.

மோகன் தானுக்கு எப்படியாவது உத்தியோகம் விட்டுப் போனால் போதும் என்று இருந்தது. புதிய காடுகளைப் பார்க்கலாம், புதிய உதயவங்களை அடையலாம் என்னும் ஆசையும் ஏற்பட்டது.

எனவே அவர் தென்னாப்பிரிக்காவுக்குப் போக உடன்பட்டார்.

“எத்தனை காலம் அங்கே இருக்கவேண்டும்? சன்மானம் என்ன தருவீர்கள்?” என்று கேட்டார்.

“ஒரு வருஷத்தக்கு மேலே அங்கு இருக்க வேண்டியதாது. போக வர முதல் வருப்புப் பிரயாணச் செலவும் மொத்தம் 105 பவுளும் தருகிறோம். தென்னாப்பிரிக்காவில் கம்பெனியின் யிருந்தாநியா யிருப்பிரயாணதலால் வேறு செலவு கிடையாது” என்று சேத் ஜாவேரி.

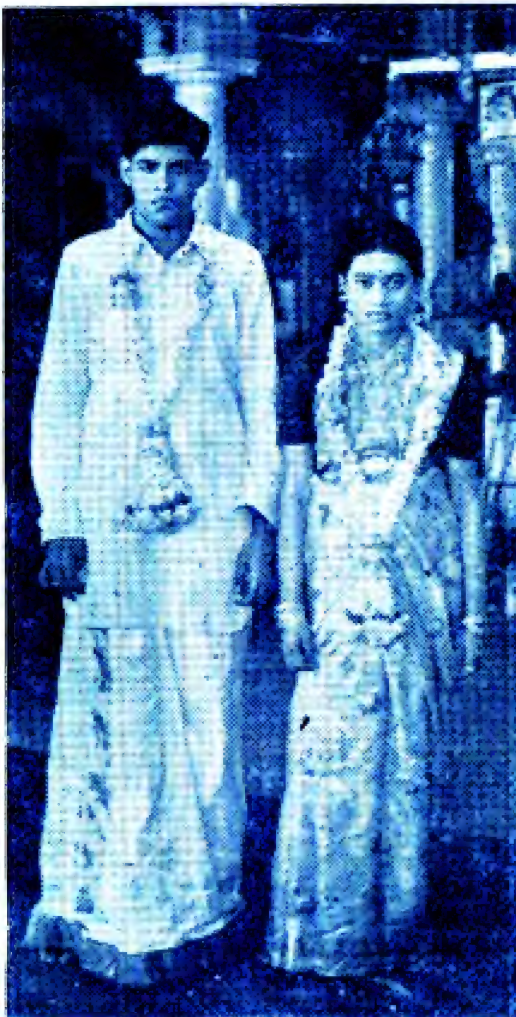
இதிலிருந்து தம்மை வங்கியில் என்ற முறையில் அழைக்கவில்லை யென்றும், கம்பெனியின் ஊழியனாக இருக்கச் சொல்வதற்கு என்று பாரிசுட்டர் மோகன் தால் தெரிந்தகொண்டார். ஒரு வருஷத்தக்கு 105 பவுள் சன்மானமும் குதையதான். ஆயினும் பேரம் பேசாமல் அதை ஒப்புக்கொண்டு மோகன் தான் தென்னாப்பிரிக்கா செல்ல ஆயத்தமானார்.

ஹீம்ப்! இதுவரையில் காத்திரியின் சரித்திரத்தில் விசேஷ சம்பவங்களுையோ வீரதீரச் செயல்களையோ கீ காணவில்லை. கரும் இதழிலிருந்து அத்தகைய சம்பவங்களும் செயல்களும் மேலும் மேலும் தொடர்ந்து வரப்போகின்றன.

இதுவரையில் காத்திரியின் சரித்திரத்தைக் கவனித்தால் ஒரு விஷயம் தெரிய வரும். மகத்தான ஆதர்சத்தி படைத்த ஒரு வீரனைப் பிரம்மா படைத்தவிட்டு, “என் திருஷ்டி ஏற்படப்போகிறதே!” என்ற பயத்த விட்டார்போலும்! ஆகையினாலேயே ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் அந்த மகா புரஷுரைப் பிதர்க்கச் செய்த மிகச் சாதாரண முறையில் வாழ்க்கை தொடர்கச்செய்தார் போலும்!

கவாமி விவேகானந்தர், மகாகவி டாக்டர் முறையிடவர்களைப் போல் இளம் பிராயத்திலேயே காத்திரியின் மேதையும் மேன்மையும் சோயிக்க வில்லை. பண்டிக ஜகாஹர் லாலைப் போல் மகாத்மா செவ்வத்தில் பிறந்த செவ்வத்தில் வளரவில்லை.

ஆனால் கிதையைத் தகர்த்தெறித்த விட்டு வெளி வரும் மகா வீரனைப் போல மகாத்மா காத்திரிய் சாதாரண வாழ்க்கையிலிருந்து விடுபட்டுச் சீக்கிரம் வெளிகுருகார். அப்போது அவருடைய வாழ்க்கையில் எத்தனையோ கிந்தை கிழ்ச்சிகளையும் வீரச் செயல்களையும் கீ காண்பாய். (STLநும்)

திருமணமடம் - தோகஷ்மி

ஆலப்புழையில் பிரபல ஜவுளி வர்த்தகரான ஸ்ரீ பி. ராஜகோபால ரெட்டியா ரவர்களின் புதல்வி சௌபாக்யவதி தோகஷ்மிக்கும். மேற்படியூர் மற்றொரு பிரபல ஜவுளி வர்த்தகரான ஸ்ரீ எஸ். வீரய்யா ரெட்டியார் அவர்களின் புதல்வி ரெஞ்சிவி திருமேகா தீப்துர் ஆலப்புழையில் சென்ற 6-2-48 வெள்ளிக்கிழமை யன்று திருமணம் வெகு சிறப்புடன் நடந்தேறியது. மணமக்கள் இருவருக்கும், பல பந்தக்களிடமிருந்தும் நண்பர்களிடமிருந்தும் எண்ணற்ற பரிசுகளும் வாழ்த்துச் செய்திகளும் கிடைத்தன.

தேனி, நாடார் சாஸ்வதி உயர்தர கலாசாலை அபிவிருத்தி நிதிக்காக

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கம்புலக்ஷ்மி
உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

*
ஆன்தான வித்வான்
மைசூர் டி. சௌடய்யா ... பிடிவ்
கல்பாத்தி ராமநாதன் ... மிருதங்கம்
ஆனங்குடி ராமச்சந்திரன் ... கடம்

*
12-3-48 வெள்ளிக்கிழமை
மாலை 5-30 மணிக்கு
தேனி, நாடார் சாஸ்வதி ஹைஸ்கூல்
காப்பலுண்டில்

*
ரங்கமணி டி. கே. திரப்பிராசு முதலியார்
அவர்கள் தலைமை வகிப்பார்கள்

*
டிக்டேட்டுகள் :
ரூ. 250/- 100/- 50/- 25/- 10/-
நாடார் சாஸ்வதி உயர்தர கலாசாலை கார்ட்டு, தேனி
ஒளிபெருக்கி: திருச்சி ரேடியோ சேஷ்குடி சங்கீதக் குழிப்பு :—சங்கீதமே 20-2-48-ல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த மேற்படி கச்சேரி நமது மாபெருத் தலைவர் மகாத்மா காந்தி அவர்களின் துக்ககரமான பிரகடனம் மூலம் லிட்டு. 12-3-48-க்கு ஒத்திவைக்கப் பட்டிருக்கிறது. மேற்படி கச்சேரிக்காக 30-1-48, 20-2-48 தேதிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட டிக்டேட்டுகள் 12-3-48 கச்சேரிக்கு செல்லுபடியாகும்.

இக்கரைக்கு

[சரிதேவி]

நல்லுயிர் சோல்லுகிறீர் :

* * *

ஹீருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டா லும் படலாம், இந்த டாட்டராக இருப்பவாந்க்குமட்டும் வாழ்க்கைப் படலே கூடாதடி. அம்மா ! இதைப் போலத் தொல்லை வேறு இல்லவே இல்லை.

நானும் பார்த்தேன், இவரைப் போன்ற கல் கெஞ்சு படைத்தவரைப் பார்த்ததே யில்லை; இவரைப் போல வாறுமே இருக்க மாட்டார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

நேற்று ராத்திரி யெல்லாம் எனக்கு வரீற்று வலி. முதுவாய்த் துடித்துப் போனேன். நான் பட்ட பாடு அதோ மேலே காங்கிலுனே அவனுக்குத்தான் வெளிச்சம். ராத்திரி மூன்று மணாகு வலி ரொம்ப தாங்க முடியவில்லை யென்று கசிகையை விட்டு அவரைக் கூப்பிடச் சொன்னேன். அப்பா ! அவர் காய்க்கு விழுக்ததும், எரிக்கு விழுக்ததும்—'வண்டாப்பா கூப்பிட்டோம்?' என்று வெறுப்பாகவே விருக்தது. எப்படித்தான் இந்த ஜனங்கள் இவரைக் கொண்டாடுகிறார்களோ, தெரியவில்லை !

ஓதோ ஒரு மண்ணைக் கட்டியைக் கொடுத்து விழுக்கச் சொல்லிவிட்டுப் போனவர் அப்புகம் எட்டிக்கூடப் பார்க்கவில்லை ! இன்னொரு தரம் வந்து பார்த்துவிட்டால் அவருக்குக் குறைத்தா போய்விடும்? கூண்ட 'விவரிடம் பீஸ்' கொடுக்க வேண்டுமா, என்ன ?

விட்டியேதான் இந்த ஆட்டமெல்லாம் ! வேறே யாராவது வந்து கூப்பிட்டும்— ஏன், டெலிபோன் செய்தால்கூடப் போதுமே— பாதி ராத்திரியானாலும் அவறி அடித்துக் கொண்டு ஓடுவார் ! 'ஐயோ, விட்டியே ஒருத்தி தனியாக எத்தனை நேரம் காத்திருப்பான்' என்று தனிக் கூடக் கவலைப் படுவது கிடையாது. இந்த விஷயத்தில் அடுத்த விட்டு

அமிர்தம் கொடுத்து வைத்தவன். அவ னுடைய அகத்துக்காரரும்தான் உத்தி யோகம் பண்ணுகிறார். அவர் தினம் கோர்ட்டுக்குப் போகிற அழகே போதாதா ? இவரைப்போல் நிராகர ஜென்மமா ? கூவரா, கூவரா !

எக்கோடாவது கேட்டுப் போகட்டும், னாருக்குப் போயாவது ஒரு மாசம் இருந்து உடம்பைப் பார்த்துக் கொண்டு வரலாம்' என்று பார்த்தால் அதுவும்

மரியம் -

எழுதியது]

சிக் கரை...

முடியவில்லை! ஒரு கடிதாசி கூடப் போட மாட்டார்! இரண்டு மூன்று கடிதாசி எழுதிக்கேட்டால் அப்பறம் அந்த மருத்து எழுதுவிற பாதைவிலே நாலு வரி எழுதுவார்! அதையார் படிக்க முடியும்? அதைப் படித்துப் புரிந்து கொள்ள அந்தக் கம்பவுண்டர் சித்ர குப்தன் தான் வரவேண்டும்!

அதுவும் போகட்டும் என்று பார்த்தால், நான் ஊரிலே இங்கிலேயேஸ் லீட்டில் பயமே இராமல் போய்விடுகிறதே! அந்த கில்கள் இங்கே வந்து அடிக்கிற கோம்மானம் சகிக்க வில்லை என்று சகாமயல்காரப் பாட்டி சொல்லுகிற புகார் சகிக்கவில்லை ய!

எனக்கோ உடம்ப சரியாகில்லை; ஊருக்கோ போக முடியவில்லை. இங்கேயே இருக்கலாமென்றுலோ மருத்து விடையாது. எங்கள் ஊர் வேலுப் பிள்ளை மருத்துதான் என் உடம்புக்கு ஒத்துக் கொள்ளும். இவர் கொடுக்கிற குழாய்த் தண்ணீரையும் களிமண்ணையும் மருந்தென்று சாப்பிட நானும் என்ன ஆல்பத்திரிகோயா னியா? நல்ல பிழைப்பு!

அமிர்தம் சொல்லுகிறம்:

* * *

விக்ரேக் கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்டால் வாழ்க்கையே ஒரு வாழக்காடி விடுகிறதே! அட நாராயண!

பழக்கம் காரணமோ என்னமோ, என்னிடம் கட்டி பேசவும் வாழ்க்காடவும் அல்லவா அவர் ஆரம்பித்து விடுகிறார்! எதற்கெடுத்தாலும் குறுக்கு விசாரணையா?

இதைக் கேளுங்கள்: நேற்றுக் காலைப் பால்காரன் தெரியாத் தனமாக இவர் இருக்கும் போது வந்துவிட்டான். 'என்ன பால்? பகம் பாலா? பசு எங்கே?' இன்னும் எத்தனை கேள்வி கேட்டார் தெரியுமா? 'பசுவைக் கண்ணால் பார்க்காமல் எப்படிப் பகம் பால் என்று கம்புகிறும்?' என்று என்னைப் பிடித்து உலுக்கி விட்டார்! பசுவைப் பார்த்துத்தான் பால் வாங்க வேண்டும் என்றால் இந்தப் பட்டணத்தில் அது நடக்குமா? ஏதாவது தெரிந்தால்தானே! இந்தக் குறுக்குக் கேள்வி களுக் கெல்லாம் பதில் சொல்லிக் கொண்டு நிற்கிறதற்கு என் கூட இவருடைய கட்டிக் காரியா, என்ன? எதையாவது ஒன்றைக் கேட்டு வாயிலிருப்பது, வாயிறிலிருப்பதை மயல்லாம் பிறங்குவதில் நல்ல சூரர்! பாட்டி சொல்லுவான், 'ஊமத்தல் கையைக் கொடுத்து உள்ளத்தை அறிவது' என்று. அது இவருக்குத்தான் சரி!

-சாஸா-

வீட்டு வாசலில் வந்து நிற்கும் காருக்கும், வண்டிக்கும் கண்கில்லை, வக்கீல் வீட்டில் வண்டி நின்றால் அத்தனையும் காசிவீசியோ? கேஸ் தோற்றம்தான் என்ன, ஜெயித்தால் என்ன? பணமா வரவில்லை? இவர் என்னவோ 'பேர்டு' மாட்டின் அன்று என்ன பஞ்சப் பாட்டு பாடினாரோ, அதையேதான் இன்றைக்கும் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்!

அடுத்த வீட்டு விஜயத்தின் கணவரும் இருக்கிறாரே, இருக்கிற இடம் தெரிகிறதா? எத்தனை அழகாக எழுதுகிறார்! எழுதத் தெரியவேதான் அவளையும் அவ்வளவு அருமையாய் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். நம் அகத்திலேயோ? ஏ அப்பா! ஊர்ச் சண்டை, எலெக்ஷன் சண்டை, சிலிமாச் சண்டை எல்லாம் பேசிப் பேசி வீடே யுத்தகளமாக விளங்குகிறது! பேசுப்போ தெல்லாம் என்னவோ கோர்ட்டிலே பேசுகிறது ஞாபகமாக எதிரில் இருப்பவற்றையெல்லாம் குத்திக் குத்தி உடைக்கிறார்!

ஊரிலே நடக்கும் சச்சரவுகளினாலெல்லாம் இவரைப் போல் இருக்கிறவர்களுக்கு லாபம்தானே! எதிலேயும் திருப்தி கிடையாது. வீட்டிலே குப்பை அடைய எவ்வளவு புஸ்தகம் வேண்டுமோ அவ்வளவும் வாங்கி வைத்திருக்கிறார். அதை யெல்லாம் எப்போழுது படித்து எப்போழுது கரை காண்பது? தற்சமயம் பகலிலே படுக்கும்போது தலைக்கு உயர்மாக வைத்துக் கொள்ள உபயோகமாக இருக்கிறது!

எத்தனை படித்துத்தான் என்ன? குழந்தைகள் கோபுஷம், ராமலுயம் சண்டை போட்டுக் கொண்டு வந்தால் ஏதோ சமாதானமாகச் சொல்வதே தெரியாமல், எந்தக் கட்சியாவது ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு பிரமாதமாகப் பேசித் தன் தொழில் முறையை யெல்லாம் காட்டிக் கத்திப் பாய்கிறார்! சமாதானம் பண்ணக் கடைசியிலே நான்தான் வர வேண்டும்!

என்னவோ போ! ககயில்லை, அவ்வளவுதான்!

விஜயம் போவதற்குள்: * * *

பெண்ணாய்ப் பிறந்தாலும் எதிர் வீட்டு மகாலக்ஷ்மியைப்போல் பிறக்க வேண்டும்! என்ன பாவம் பண்ணியோதான் எழுந்தாளா மணக்கிறார்கள்! எதிர்வீட்டில் எப்போழுதும் சந்தேகமாய்க் கொண்டு ஆனந்தமாக இருக்கிறது!

பெணமும், கையுமாக இந்த உலகத்துச் சித்தையே யில்லாமல் உட்கார்ந்து

கொண்டிருப்பவரைப் பற்றி என்னதான் சொல்வது? இதை யெல்லாம் இவரானால் வர்ணித்து எழுதி எழுதிக் கூட நிறைந்து வழியும்படி செய்து விடுவார். என்னால் முடியுமா?

இரவு எப்போழுதுதான் படுப்பாரோ, தெய்வத்துக்குத்தான் தெரியும்! ஒரு நாளாவது ஒரு சிரிப்போ, இன் சொல்லோ உண்டா? கிடையாது! கதா பாத்திரங்களின் சல்லாபத்தில் நூறில் ஒரு பங்காவது அவர் வாழ்க்கையில் உண்டா? அவருடைய கதாநாயகி களைப்போல் அன்ன கதையும், மின்ன விடையும், மேகம்போல் கூந்தலும், வண்டைப்போல் கண்ணும் எனக்கும் இருந்தால் என்னையும் அன்புடன் கொஞ்சுவாரோ என்னவோ? அடுத்த வீட்டு ஜெயம் இவருடைய கதைகளைப் படித்துவிட்டு என்னைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விடுகிறார்! அதெல்லாம் கதைகளிலேதான், கடைமுறையிலே இல்லை என்பது அங்குக்கு எப்படித் தெரியப் போகிறது?

நாளுவது தினமும் கொஞ்ச நேரம் செடிகளையும், நிலாவையும் பார்த்துக் கொண்டு நிற்பேன். காவேரியிலே புது வெள்ளம் வந்தால் ஆசையாகப் போய்ப் பார்த்துக் கொண்டே மணிக் கணக்காக நின்று விடுவேன் — அம்மாகூட எத்தனையோ தடவை அதற்காக என்னைத் திட்டி யிருக்கிறேன்! ஆனால் இவரோ சென்னைப் பட்டணத்து இருட்டு அறையை விட்டுச் சற்றுக்கூட வெளியிலேயே வராமல் நிலவின் கதத்தையும், புயலின் வேகத்தையும், அக்தியின் அழகையும் விளக்கிஞ்சாமை! அது எப்படி முடியும்? இதிலிருந்தே எல்லாம் பொய்யென்று தெரியவில்லையா?

போன வருஷம் நான் தஞ்சாவூருக்குப் போயிருந்தபோது நானு வரிக் கடிதம் கூடக் கிடையாது! கேட்டால் சொம்பலாக இருக்கிறது என்கிறார்! கதையும் கட்டுரையும் எழுத மாத்திரம் அந்தச் 'சோம்பல்' எங்கே போய்விட்டதோ?

எழுதி எழுதி உருக் குலைந்து, கண்கள் குழி விழுந்து, வேலைக்குச் சாப்பிடாமல், தூங்காமல், உடம்பைக் கெடுத்துக் கொண்டு, அவர் கதையில் வரும் கதாநாயகனுக்கு நேர்விரோதமாகத்தான் இருக்கிறார். நான் மாத்திரம் எப்படி அவருடைய கற்பனைச் சந்தரியாக இருக்க முடியும்?

மகாலக்ஷ்மி போவதற்குள்: * * *

ஒரு சந்தை வித்வாணக் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்வது எவ்வளவு அசட்டுத்

தனம் என்று இப்போது அல்லவா தெரிகிறது!

இவருக்குத்தான் என்ன ரோதனை யடாப்பா! வேளையில் சோறுண்டா, தூக்கமுண்டா? இரவில் ஒரு மணிக்குப் படுக்கை, எழுந்து பல் தேய்க்கும்போது பத்து மணி! சே, நரக வேதனைதான்!

சேர்த்தாப்போல் நானு நான் ஊரிலே இருக்கிறாரா? எப்பொழுது பார்த்தாலும் பாட்டும் கூத்தும் மாடி இடிகிறதே! பாதி நாட்கள் தொண்டை கட்டு, மருத்து, மாயம் — நன்கு இருந்த நாளே கிடையாது!

அன்றைக்குச் சபாவிலே விஜயம் சொன்னான்: "உனக்கென்னடி யம்மா! எப்போ பார்த்தாலும் பாட்டு கேட்கலாம்" என்று. கைக் குழந்தை அழுதால் கூடக் கொஞ்சநாழிகை பொறுமையாய்க் கேட்டுக்கொண் டிருப்பேன்; இந்தப் பாட்டை யார் உட்கார்த்து கேட்டுச் சகிப்பது? காது கொப்புளித்து அல்லவா போய்விட்டது!

முந்தா நான் பிடிச் சாமியர் வந்திருந்தார். மாடியில் இருவரும் உட்கார்த்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் அப்பளம் காய வைக்கத் தற்செயலாக மாடிக்குப் போனேன். என்னமோ 'கலாவதி' 'கனகாங்கி' 'ரமாவதி' என்று காதில் விழுந்தது. இதெல்லாம் எத்தனை நாளாக ஏற்பட்டுவிட்டதோ என்று மனக் கிடந்து அடித்துக்கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டது. ஸர்ச்சே சரியாய் வரவில்லை. கெஞ்சிலே என்னமோ உறுத்திக்கொண்டே யிருந்தது.

அப்புறம் விஜயம் அல்லவா சொன்னான், "சபாவிலே 'கலாவதி' ரொம்ப நன்னு பாடினார்!" என்று? இதெல்லாம் ராகத்தின் பெயராமே! அட நகவரா! போயும் போயும் பொம்மனுட்டிகள் பெயரையா வைக்கணும்! என்ன வெல்லாம் சந்தேகம் வந்துவிட்டது எனக்கு! நல்லவேளையடி யம்மா!

வீட்டைக் கவனிக்க முடிகிறதா? நான் கிழமை உண்டா? தகப்பனார் கிராத் தம்குட எங்கு நேருகிறதோ அங்குதான்!

இந்த அறவிலே சேர்த்தாற்போலே இரண்டு கச்சேரிகளுக்குப் போகவில்லை என்றுவோ வந்துவிட்டது ஆபத்து! "மண்டை கிறுக்கு; தொண்டை போயிடுத்து!" என்றெல்லாம் பட்டம் கட்டி விட்டு விடுகிறார்கள்! என்ன செய்வார் பாவம்!

எதிர்பிட்டு ராஜலக்ஷ்மியின் அகத்துக் காரரைப் போல் டாட்டரா என்ன, கிராக்கி பண்ணிக்கொண்டால் கூட எல்லோரும் வந்து கெஞ்சுகிறார்கள். இந்தப் பிழைப்பும் ஒரு பிழைப்பா?

வீட்டிலே இந்தச் சிஷ்யன்கள் பண்ணுகிற அட்டகாசம் சகிக்கவே முடியவில்லை, போ! எப்பொழுது பார்த்தாலும் பாட்டைப் பற்றியேதான் பேசுக. குழாயை கிறையத் திறந்தால் சத்தம் கேட்டுச் சுருதி சேரவில்லையாம்; துணி துவைத்தால் தானம் தப்பிவிடுகிறதாம்! என்ன வேண்டியிருக்கிறது!

மொத்தத்திலே இந்த ஸ-ரி-க-ப-ரி-பாடிப் பாடி வீடே விடியவில்லை, போ!

காந்தி மகான் திருவாக்கு—?

நீபம் எரியட்டும்!

சத்தியமும் அறிம்கையுமே எப்படி ஒன்றை விட்டு மற்ொன்று பிரிக்க முடியாதனவோ, அதைப்போல அசத்தியமும் ஹிம்கையுமே ஒன்றை விட்டு மற்ொன்று பிரிக்க முடியாதனவாகும். சித்தனையினும் செய்கையினும் பேச்சினும் எப்போதும் பரிபூரணமாக அறிம்கையை அறுஷ்டிக்க நமக்குச் சக்தி இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால், அறிம்கையைத்தான் தம்முடைய இலட்சியமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த இலட்சியத்தை நோக்கிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன்னேற வேண்டும். உண்மையான சுதந்திரத்தை அடைவதற்கு அறிம்கை ஒன்றுதான் வழி என்று கருதுபவர்கள், தற்போது எங்கும் சூழ்ந்திருக்கும் கனத்தகாரத்துக்கு மத்தியில் அறிம்கை நீபம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளட்டும். சத்தியத்தை ஒரு சிலர் அனுஷ்டித்தாலுங் கூட, அதற்கு மதிப்பு உண்டு; அளவில்லாத சத்தியம் உண்டு. ஒரு கிருகடைய சத்தியத்துக்கு முன்னால் எட்சக் கணக்கானவர்களுடைய அசத்தியம், காந்திய் அடிப்பட்டுப் போகும் உரியைப்போல மறைந்து போய்விடும்.

போக்கிரி கீட்டு

விஜயம்

கிட்டு மிகவும் விஷமம் செய்வான். காடையில் எழுந்தது முதல் இராத்திரி படுக்கப் போகும் உரையில் விஷமம் செய்யாமல் அவனால் ஒரு விநாடி கூடச் சும்மா யிருக்க முடியாது. ஆனால் அவன் செய்யும் விஷமம் புத்தி சாலித்தனம் கலந்ததா யிருக்கும். அவனது துஷ்டத்தனம் தாங்க முடியாமல் அவனை அம்மா அடிக்கப் போவான்; அப்பொழுது கிட்டு ரொம்ப சாதுர்யமாகப் பதில் சொல்லுவான். அதைக் கேட்டதும் அம்மாவின் ஒவ்வின் கை அப்படியே நின்று விடும். அவன் 'குபீர்' என்று சிரித்து விடுவான். கிட்டுவுக்கு அப்பறம் ஏன் அடி விழுந்தேது?

கிட்டுவின் சாதுர்யமான விஷமங்களில் சிலவற்றைக் கேட்டால் நீங்களும் ரஸிப்பீர்கள்; சிரிக்கவும் செய்வீர்கள். சொல்லட்டுமா?

ஒருநாள் கிட்டு எதிர் வீட்டு மூரட்டுப் பையனோடு சண்டை பிடித்து விட்டான். சின்னப் பையன்கள் விஷயம் முற்றிப் பேரியவர்கள் வரையில் வந்தவிட்டது. கடைசியில் எல்லோரும் ஒருமாதிரி சமாதானம் ஆனார்கள்.

ஆனால் கிட்டுவின் அம்மாவுக்கு மாதிரம் கோபம் தாங்கவில்லை. கிட்டுவுக்கு இரண்டு அறை கொடுத்துப் புத்தி சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்து அவனைத் தேடினான். அவன் இலேசில் அகப்படவில்லை. கடைசியில் வெகுநேரம் கழித்து எதிர் வீட்டுப் பையனோடு கைகோத்துக் கொண்டு அவன் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

"கிட்டு, எங்கேயடா போனாய்? உன்னை எத்தனை நேரம் தேடுவது? அது இருக்கட்டும், எதிர் வீட்டுப் பையனை நீ அடித்தாயா? அவன் வீட்டில் பிரமாதமாகச் சண்டைக்கு வந்து விட்டார் கனோ!" என்று அம்மா கோபத்தோடு கேட்டாள்.

"இல்லை, அம்மா! நான் அவனை அடிக்கவில்லை; அவன்தான் என்னை முதலில் அடித்தான். அடித்து விட்டு ஒரேயடியாக அற ஆரம்பித்து விட்டான், துஷ்டன்!"

"சரி, அவன்தான் துஷ்டப் பையன் என்று தெரியுமே! நீ ஏன் மறுபடியும் அவனோடு சேர்ந்து விளையாடப் போகிறாய்? இவ்விமேல் போகாதே, என்ன?"

அம்மாவின் கோபமான இந்த உத்தரவைக் கேட்டு, கிட்டு கொஞ்சம் நிடுக்கிட்டான். ஆனால் அடுத்த நிமிஷமே இவன் சமாளித்துக் கொண்டு, "நான் அம்மா, அந்தப் பையன் தானே பொல்லாதவன்? நான் எல்லா பையன்தானே?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம், எதற்காக இப்போது அந்தக் கேள்வி?"

"இல்லை, அந்தப் பொல்லாதவன் வேண்டுமானால் எல்லாவனாள் என்றுடன் வந்து விளையாட்டுமே!"

இப்படிச் கிட்டு சொன்னதும் அம்மா குபுக்கென்று சிரித்து விட்டாள்.

டான். அவன் கோபமும் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டது.

இன்னொருநாள் பள்ளிக்கூடத்தில் உபாத்தியாயர் கிட்டுவை ஒரு கேள்வி கேட்டார்.

“கிட்டு, திடீரென்று கடவுள் உன் மூன்னால் தான்றி ‘உனக்கு என்ன வேண்டும்?’ என்று கேட்டால் நீ அவரை என்ன கேட்பாய்?”

“நிறையப் பணம் வேண்டும் என்று கேட்பேன்!” என்றான் கிட்டு.

“முட்டான்! அது தவறு. நானாயிருந்தால் என்ன கேட்பேன் தெரியுமா? ‘புத்தியைக் கொடு’ என்று கேட்பேன்!”

“அது சரிதான், ஸார்! அவரவர்களுக்கு எது வேண்டுமோ அதைத் தானே கேட்பார்கள்?” என்று கிட்டு பளிச்சென்று பதில் கொடுத்தான். வகுப்பில் இருந்த மாணவர்கள் எல்லாரும் ‘கொல்’ சென்று சிரித்து விட்டார்கள். அசட்டுக் களையுடன் உபாத்தியாயரும் சிரிப்பில் கலந்து கொண்டார்.

மற்றொருநாள் கிட்டுவுக்கு அம்மா பட்டாணிக் கடலை கொடுத்தான். கிட்டு அதைத் தின்ன ஆரம்பித்தானே இவ்வியோ, அவனுடைய தே முர்கள் எல்லோரும் ஓடிவந்து அவனை விளையாட அழைத்தார்கள். விளையாடும் போது பட்டாணி தின்னச் சௌகரியப்படாது என்று கிட்டு ஒரு யோசனை செய்தான். தாக்காவிடம் ஓடி “தாத்தா, இந்தப் பட்டாணிக்

கடலையைக் கொஞ்சம் வைத்திருந்து நான் அப்பறம் வந்து கேட்கும்போது கொடு, நான் விளையாடப் போகிறேன்!” என்றான்.

“ஏன்டா போக்கிரிப் பயலே, பட்டாணியைக் காவல் காக்கும் உத்தியோகத்துக்கு நான்தான் உனக்கு அப்பட்டேனா? அம்மாவிடமே கொடுத்துவிட்டு அப்பறம் வாங்கிக் கொன்னுவதற்கென்ன?” என்று கேட்டார் தாத்தா.

“அது சரிதான், தாத்தா! அம்மா, அக்கா துவர்களிடமெல்லாம் கொடுத்தால் என் பட்டாணி என்னிடம் தரும்பிவரும் என்பது என்ன சிச்சம்? பல் இல்லாத உன்னிடம் கொடுத்து வைத்தான்தான் என் பட்டாணி பத்திரமாகத் திரும்பிவரும், இவ்வியா?” என்றான் கிட்டு.

இக்கப் பதிலைக் கேட்டதும் தாத்தாதன் போக்கை வாயைத்திறந்து “ஹம் ஹம் ஹம்” என்று சிரித்து விட்டார். ஏன, அவருக்கு அருகிலிருந்த எல்லோருர்தான் சிரித்தனர். உங்களுக்கும் சிரிப்பு வருகிறது, இவ்வியா?

மார்த்த ரூபகம்!

ராஜா:—சீது! இவரை எவ்வேயோ மார்த்த மாதிரி இருக்கே, மார்த்தனா?

சீது:—ஆமாம். அவரை உனக்கு எவ்வேயோ மார்த்த மாதிரிதான் இருக்கும்! திரையில் கிளையுக்கும் போனதுதான் அவரை உனக்குத் தெரியப் போகிறது! அவர்தான் நம் டிராயில் மார்த்தியா?

அடமின்

அதிக ஜீவசத்துள்ள சுருமின் எண்ணெய்.

**தேகாரோக்யத்தையும்
புஷ்டியையும்
அளிக்கும்**

கிறந்த ஆரோக்யத்துக்கு ஏ டி பி வீடமின்கள் ஏராளமாக அவசியம்.
பூரண ஆரோக்யமும் அழர்வ வலிமையும் தரும் கிறந்த டாகைர்
என்று அடமின் வீடமின் ஆரிக் திருபணமா யுள்ளது.

அனுபவம்: 5 முதல் 10 நூலிகள் நாளு அவுன்ஸ்பாக் அன்னது ஆரஞ்சு
சாத்தில் கலந்து தினசரி 3 முறை சாப்பாட்டுக்குப் பின்னர் உட்கொள்ளவும்.

கவான்மீண்டு ஆயில் பாக்டரி
-ADS- காஸிகட் -

சென்னை மாகாணத் துருத்தி: அதன் அருகாமையிலுள்ள சமஸ்தானங்களுக்கும் சி ஜனடுகன்
மெஸ்ர்ஸ் பாரி அண்டு கோ., லிமிடெட் சென்னை

தீர்மானம்

எஸ். ஆறுமுகம்..

“அழகு, படிப்பு, அத்தவ்வு இவை எல்லாம் இருந்த என்ன செய்வது? காலகாலத்தில் எல்லோரையும் ரோக் கமக்கும் கல்யாணம் நடத்தியுந்தால் குறும் பம் எவ்வளவு குறுகலுத்தான் இருக்கும்? வாழ்க்கை என்ற ஒன்று ஏற்பட்டுவிட்டால் — ஆறா! அப்படிதான் அதன் மதிப்பே மலாதிதான்! அப்பாவும் அம்மாவும் என்ன செய்வார்கள், பாவம்! கார்தான் அம் மாற்றியைக் கட்டிக் கொண்டு அழுகிறோம். எல்லாம் கம் தர்ப்பாக்கியம்! ஏதற்கும் வேலை வரவேண்டாமா? அத்த மனுஷ்யர் கம்மை அடியோடு மறந்து விட்டார் போலிருக்கிறதே! போட்ட கடிதங்களுக் கெல்லாம் ஒரு பதிலையும் காணோமே!”

இவ்விரம் ஏதேதோ எண்ணி மனம் பழுக்கிக் கொண்டிருந்த பாணுமதி, தன் தந்தையின் குரலுடன் யாரோ ஒரு பரிச் செயலில்வாத பதிக் குரலும் சேர்ந்து கேட்கவே, மெல்ல மறையினுள் எட்டிப் பார்த்தாள்.

சிறிது தோம் சென்றதும் அவளுக்கு விஷயம் பூராவும் விளக்கிவிட்டது. தன் தகப்பனார் பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய் ததின் பயனாக, அத்த ஆசாயி தன்னுடைய வீட்டில் சமையல் வேலை செய்வதற்கு வந்திருக்கிறான் என்பதை அவன் அறிந்த கொண்டு விட்டாள்.

சமையற்காரனைக் கண்டதும் காகராஜ ஐயருக்கு ஏதோ கானாமைக் கண்டது மாதிரி அவ்வளவு சந்தோஷமாக இருந்தது. காரணம், அப்போதுதான் காலேஜ் படிப்பு முடிந்த வீட்டிற்கு வந்திருக்கும் தம் ஒரே

பெண்ணுக்குச் சமையல் செய்யும் சிரமம் கூட இனி இடையாது என்னும் ஒரே எண்ணம்தான்!

அதற்கேற்றாற்போல் பாணுமதி உத்தரவு பிரப்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே இட்டவேலை நயச் செய்ய ஏதிர்பார்த்தக் காத்தக் கொண்டு நிற்பான் சங்கரன். அத்த நிலையில் அவனைக் காணும் போதே—லாம் பாணு மதிக்கு ஏனோ சிரிப்புச் சிரிப்பாக வந்தது!

★

ஒரு நாள் பாணுமதி தன் சிடுசெடுசு டுடன் அட்டை யடித்துக் கொண்டிருத் தன். அப்போது சங்கரன் ‘டிபன்’ கொண்டு வருவதற்குக் கொஞ்சம் தோ மாவிலிட்டது. அவ்வளவுதான்; பாணு மதிக்கு வந்த விட்டது கோபம். “என்ன காரணம், கம் ஐ. சி. எஸ். ஆரீஸர் கா இவ்வளவு ‘மேட்’ ஆடுமதே!” என்றுத் தன் சிடுசெடுசுகளிடம் கேலியாக.

மற்றவர்களுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. “ஐ. வி. எஸ். ஆரீஸர்! அது யார் அது?” என்ற ஆச்சரியத்திற்குள்ளா ளர்கள் அவன் தோழிகள்.

அதற்குள், “என்ன யோசிக்கிறீர்கள்? இன்னும் நீங்கள் அத்த ஐ. வி. எஸ். யார் என்ற தெரிந்த கொள்ள கல்யாணமா? அட்டே, கம்ப சமையற்காரர் சங்கரனைத் தான் சொல்லுகிறேன்!” என்ற கூறிச் சிரித்தான் பாணுமதி. அதே சமயத்தில் பல காரத் தட்டுடன் அக்கே வாத சங்கரன் முகத்தில் என்னும் கொள்ளும் வெடித்தது!

சென்ற பிப்ரவரி 18-ல் கைதாப்பெட்டையில், காத்தி மகான் பெயரால் அவர் மனதுக்கு உகந்த திருப்பணி ஒன்று ஆரம்பாயிற்று. சென்னை மேலர் டாக்டர் கிருஷ்ணராம் அவர்களால் 'காத்தித் தர்ஸிஸ் தோரம்' ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது இந்த ஸ்தாபனத்தில் ஏழாட்களுக்குப் செலவுக்குடனும் இடம் திருக்கும் வகையில் சமமான வசதிகள் கிடைக்கும் பணி விடையும் அளிக்கப்படும் என்று அறிவிக்கும்.

இப்படி அடிக்கொரு முறை தன்னுடன் வம்பகக்க உடும் டெண்ட்லுக்கு ஏதோ தன்னைப் பாணுமதி 'கலாட்டா' பண்ணு கதைப் பாகாய் பர்க்கச் சங்காலுக்கு ஏதோ வெறுப்பிலிருந்தது. "இந்தப் பிடாரி யிடம் காம் ஏன் வந்த அகப்.ட்டுக் கொண் டோம்? என்னயோ சிவையிலிருந்த ஏதோ வடிவாய் உப்பகயே கோர தாய்க் குந்தி வந்த விட்டார்போலக்வகா பேசுகுன் இவன்!" என்ற கினைத்தான் அவன். இவ்விதம் கினைத்ததும் ஏதோ ஒருவித அசதி ஏற்பட்டது அவனுக்கு. கிம்வந்தி துக்கு கிமிஷம் பொறுத்தப் பார்த்தான். அதையும் உறத கான் சாயத்திடத் தன்னைப் பற்றி அவ்வவதுதரம் வாய்பு மீறி எனனம் செய்த கொண்கருத்ததைக் காதால் கேட்டவுடன் அதை ஒரு முடிவுதான் தோன்றிற்று அவனுக்கு.

"கீலா, எக்க விட்டுக் 'குக்'கைப் பார்த் தாயோ? அசக் கங்காலம்! இந்த இரு பதாம் ஹுரூண்டல் — ததவும் உணு குண்டு சகாப்தத்தில் — இப்படிக் குடியியும்

கிடுகியுமாக ஒருவன் இருந்தால் அவனை என்னதான் செய் மெது?"

மேற்கொண்டு இன்னும் ஏதா வது சொல்லியிருப்பான் அவன். அதற்குள் பொறுமை விழந்து விட்ட சங்கான் கையில் மூட்டை முடிச்சுடன் அவளுக்கு முன்னும் தோன்றி, "அம்மா! எனக்கு உத்தரவு கொடுங்கள்!" என் றான். அதித்த கணம் அவன் அவளுடைய பதிலையும் எதிர் பார்க்க வில்லை; வேலை செய்த ஒருவாச் சம்பந்தத்தையும் வாக் கிக் கொள்ள வில்லை. பேசாமல் கம்பி கீட்டிவிட்டான்!

★

மீட்பு மந்தாரத்திற்குப் பின் வெளிக் கிசம்பும் வெய்யிலைப் போல, அன்ற தன் அம்மாஞ்சியிட மிருந்த வந்திருந்த கடிதத்தை வெகு தவசாமாக உடைத்துப் படிக்க ஆரம்பித்தான் பாணுமதி. ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் மேற்கொண்டு தொடர்ந்த படிக்கப் படிக்க அவன் உடல் கடுங் கிமது; அஞ்சு தணுக்குந்தது; கண்ணில் கீரிகிறத்தவழித்தது.

பாணு, உன் மனோகம். எதிர்கால வாழ் வின் திட்டங்கள் முனியவைத்ததைத் தந்தம யம் நான் நூலாய் தெரிந்து கொண்டேன். 'எனது, நாட்ட' அணித்து ஆட்ப்பாத்துடன் முன் பேசுவாய் காரணங்கூடி போய்க்கொன் டிருந்த அந்த சாமனெடுக்கின் அம்ம நான் இப்போது; ஹந்திதாம் வேறு ஆணை நீ இன்னும் சிறு குழந்தைப் பாலாவே இருக் கிறது. வனமேறைய உன் பேண் உன்வாய் இன்னும் நம் இந்தியப் பண்பின் நினைக்க வில்லை. ஆய்வினவாகும் நம் நாட்டை விட்டு மூட்டை கட்டிக்கொண்டு வெளிநாடு மீற னும். நனை நாகரீகத்தில் அந்நியரைப் பின்பற்றும் என்னாம் இன்னும் உன்னை விட்டு அகல வில்லை போய்க்கொடுத்து!.....

.....ஏதோ கொள்ள வந்தவன் எதையோ எழுதி விட்டேன். அந்தக்குத்து வந்து குவித்த உன் கடிதங்கள் கண்டதும், அவை பற்றி என் நன்மனலிடம் ஒரு நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது தற்செய லாகப் பத்திரிகையைப் பார்த்துகொள்க, உன் தந்தை சுவையுக்காரன் நேரவை என்னுளில் பார்ப்படுத்தி யிருந்ததை திருவரும் கண்டோம். அதைக் கொண்டு நான் ஓர் சுவையத்தைக் கையாள் நினைத்தேன். அதற்கு உதவி புரிவ தாக வாக்களித்தான் என் நோழன்.

நான் அம் முறையைக் கையாள் என்னி யது என் சுவையத்திற்காகவோதான். அதன் மூலம் நான் வாழ்க்கைப் பாதையில் அகப்

பட்டுத் தவிக்காதிருக்க முன் உட்படியே ஜாக் கிரைதயாகிவிட்டேன். உன் விட்டுக்கு வத் திருத்த கவமயற்காரன் யார் தெரியுமா? என் தம்பன் சங்கரன் தான்!

மிகவும் சொற்ப நாட்களை உன்னிடம் வேலை செய்த அவனிடம் கொஞ்சம்கூடப் பதிகார்பாய் மீன்றிப் படாபடாபமாயும், டாம் பீகமாயும் நடந்து கொண்ட நீ உன் ஆயுள் முழுவதும் உன்னைக் கட்டிக்கொண்டு அரூபவ னிடம் எப்படி நடந்து கொண்டாய்? இதைச் சற்றுத் தனியே ஆர் அமர் உட்காசித்து தீயே சித்தித்து உணர்த்துகொள்!

ராமகிருஷ்ணன்.

இந்தக் கடிதத்தைப் படித்த மூடித்தலும் அவன் அப்படியே கிம்மித துடித்தான்.

"எவ்வளவு மடத்தனமாக நாம் எடுத்து கொண்டு விட்டோம்? அம்மாஞ்சியுடன் கடத்தப்போகும் வாழ்க்கையைக் குறித்த நாம் கட்டிகுவந்த மனக் கோட்டைகளைத் தம் அப்படியே சிறைத்த போக வேண்டியதுதானா? ஒருவேளை நாம் கோராகப் போய் அவர் காலில் விழுந்த மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டால்?"

இப்படி எண்ணி மனம் கொத்த அனலில் புழுவெனைத் துடிததுக் கொண்டிருந்த சமயம், "நீதான் பானு, அகிர்ஷ்டக்காரி!" என்ற தன் தந்தையின் பரிவு கலந்த குரல் குறுக்கிட்டது.

உதோ சுப் செய்தியை அறிவிக்க அறைக்குள் துடித்த கக்கராஜ் ஐயர், தேய்பிய வண்ணம் துருத்த தம் மகனைக்

கண்டதம் என்னபோ உதோகென்று கட்டுக்கி விட்டார். பேசாமல் தன்னிடமிருந்த கடி தத்தை அகலிடம் கீட்டி னான் பானுமதி.

கடிதத்தை வாசித்த ஐயருக்குச் சிரிப்ப தாகவில்லை. "எவ்வாறு விட்டாய், பானு! உன் அம்மாஞ்சியும் பலே பேர்கழிதான்!" என்று கொஞ்சம் பாசினையில் கூறி, தனக்கும் அன்று அம்மாஞ்சியிட மிருந்து வந்திருந்த கடிதத்தை அகலிடம் கீட்டினார்.

அன்புள்ள மாமா

அவர்களுக்கு. நபுகராய். நங்கனாக்குக் கடிதம் எழுதிய சம யம் பானுவுக்கும் ஒரு

கடிதம் எழுதியுள்ளேன். அதைக் கண்டு ஏதேதோ என்னி ஏங்கி நிற்கப் போகிறான். அவன்! ஆனால் நம் நினைக்கு நய்வாத சிற்றெழுத் எண்ணங்கள் அவன் கனகனை மறைத்து நிற்கின்றன. அத்தகைய மாயத் திரையை அறுத்தெறியவே இம்முதையைக் கையாணச் சத்தர்ப்பங்கள் எனக்கு உதவி புரிந்தன.

நான் விடித்தாக ஐப்பசி: முகத்தத்திற் குகத்த பேசுதான் மாதம்! மற்றவற்றை தங்களை பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!

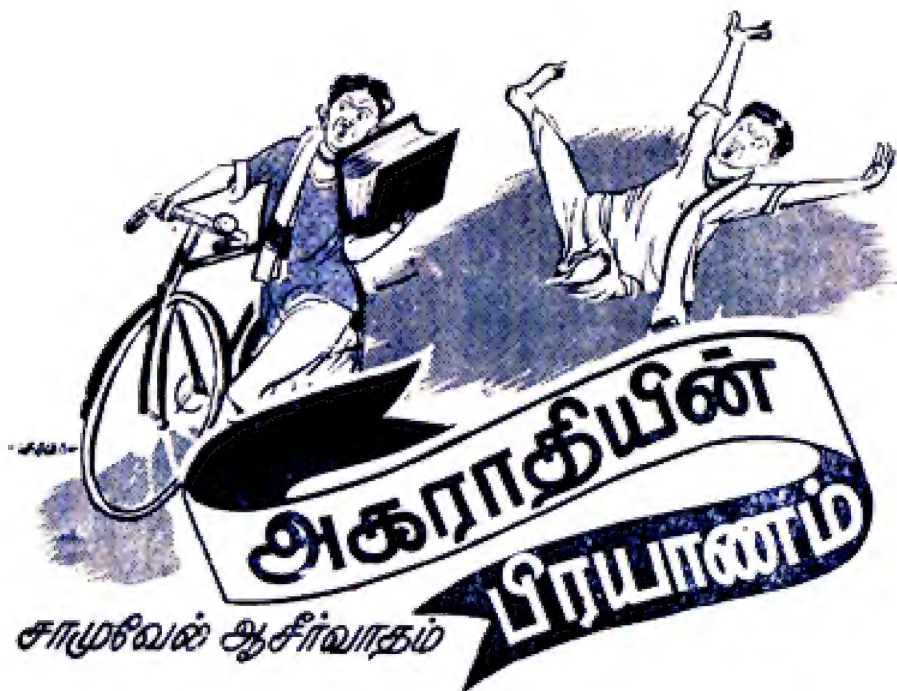
தங்கள்

ராமகிருஷ்ணன்.

இதைப் படித்ததும் தான் பானுவுக்குப் போன உயிர் திரும்பி வந்தது. "ஒரு கண்ப னுக்காகச் சமையற்காரனாக கடிப்பதற்குக் கூடத் துணிந்த அந்தச் சங்கரனை இங்கே படுத்தியது போதாது; கவ்யாணமாகட் டும், அந்த மனுஷனை என்ன பாடு படுத்தி வைக்கிறேன், பார்!" என்று தனக் குள் கருவிக் கொண்டான் பானுமதி. அதற்கப்புறம் ஆணை கோக்கட அவன் அக்கு கிற்கவில்லை. அதற்குள் எங்

கிறுத்தோ கணம் வந்த தவிர்ப் பற்றிக் கொண் டது. அவ்வளவு தான்; மின் வெட்டி னுந் போல எங் கோ ஓடிமறைத்த விட்டான் மிஸன் ராமகிருஷ்ணன்!

சாமுவேல் ஆசீர்வாதம்

ஒரு காணாவது தம் வீட்டிலோ, தம் மூடைய செவிலிலோ அரை கப் காப்பி கொடாத என் எண்பர் கருணாகீதி, அன்று என்னைத் தம் வீட்டுக்குள் வாச்சொல்வி இரண்டு அதிரலமும் ஒரு கப் காப்பியும் கொடுத்தால் எனக்கு எப்படி யிருக்கும்? என் மனம் அபரிமிதமாகக் குளிர்து விட்டது. "என்ன விஷயம்?" என்று விசாரித்தேன். "உங்களிடம் தமிழகராதி இருக்கிறதா, ஸார்?" என்று கேட்டார். "இருக்கிறது; காண்குக் கொண்டு வருகிறேன்!" என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன்.

சில வேளைகளில் உண்டாகும் உன்னக் கிளர்ச்சியிலே இப்படித்தான் ஏதாவது ஒன்றை உளறி விடுகிறோம். பிறகுதான் தெரிபாமல் சொல்லி விட்டோமே என்று வருத்தப் படுகிறோம். இப்படிப்பட்ட வருத்தம் தான் மறகான் காலு ஒன்பது மணிக்கு என் மனதில் உண்டாயிற்று.

தமிழ் அகராதியுடன் சைக்கிளில் ஏறி ஒரு மைலுக்கப்பாலுள்ள ஒரு வீட்டிற்குப் போய்விட்டு வருவதில் என்ன கஷ்டம் என்று கீழ்க்கண்ட கிளைக்கலாம். எடுத்ததைச் சொல்லுகிறேன்; கேளுங்கள்.

அன்று காலை எட்டு மணிக்கு அகராதி யைத் தேட ஆரம்பித்தேன். மணி 8:30 ஆகியும் அவதக் கண்டுபிடித்தபடியில்லை. 'மூழுப்பூசனிக்காயைச் சோற்றில் பறைக்க முடியாது' என்று சொன்ன மகான்,

என்னுடைய சிறிய வீட்டில் அந்தப் பெரிய தமிழகராதியை காண் தேடின காட்சியைப் பார்த்திருக்க வேண்டும்.

'இவ்வளவு பெரிய புத்தகம் எப்படி மாய மாயப் போனதோ!' என்று பெருமூச்சு விட்டேன். என் பிரலாபத்தைக் கேட்ட வீட்டுக்காரி, "அந்தப் பெரிய புத்தகம்?" என்று கேட்டாள்.

"டிக்கனரி!" என்றேன். 'அகராதி' என்று சொன்னால் தவளுக்கு விளக்காது! "அதுவா! மசூலப் பெட்டியின் அடியிலே இருக்கிறது, பாருங்கள்!" என்றான்.

அந்தப் பெட்டியின் ஒரு கால் ஒடித்த போகதால், அதற்குப் பதிலாக அவன் அகராதியை அண்டை கொடுத்த அவத் திருத்தான்!

இதனால் என்னைக்குள் ஒரு தர்க்கம் உண்டாயிற்று. "வீட்டுக்கு உபயோகமான பொருளையெல்லாம் இப்படி மற்றவர் களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் காண் குடித் தனம் பண்ணின மாதிரிதான்!" என்று அவன் முன்கிஞன். இப்படிப்பட்டவன் தான் செய்தது தவறு என்று ஒப்புக் கொள்வானா?

எரிச்சலுடன் வெளியே வந்தேன். சைக்கிளை உருட்டினேன். முன் சக்கரத் தில் காற்றை இல்லை. ஆகவே, சைக்கிள் ஈடைவரையில் துறை உருட்டிக் கொண்டு போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

ஒரு கையால் சைக்கிளை கடத்திக் கொண்டு, மறு கையால் அகராதியைத் தாக்கிக்கொண்டு நெருங்கியே போய்ப் பார்த்தவர்களுக்குத்தான் கான் பட்ட கஷ்டம் தெரியும். கணித பாடத்திலே ஒரு யந்திரத்தின் மதிப்பு வருடத்தோறும் இத்தனை சதவீதம் குறையும் என்று ஒரு கணக்கு படித்திருப்பீர்கள். அகராதியை ஒரு சையில் தாக்கிக் கொண்டு கடத்தால், கடக்கிற ஒவ்வொரு கெஜத்திற்கும் அதன் பளுவானது சதவீதம் கூடுகிறது என்பது என் அனுபவம்.

மேடைமீலே வீசுகின்ற மெல்லிய பூக் காற்றைக் கவிகளும் எழுத்தாளர்களும் எப்படி யெல்லாமோ பிரமாதிப்படுத்தி எழுதி விடுகிறார்கள். அந்த மெல்லிய பூக்காற்று அன்று என் வேஷ்டியுடன் விளையாடி, சைக்கிளின் சக்கரக் கம்பிகளுடன் மதை அடிக்கடி பிணைத்ததைப் பார்த்திருப்பார்களாலும், அவர்கள் அவ்வாறு கவி புனைவார்களா, கட்டுரைதான் எழுதுவார்களா!

சரி, அது கிடக்கட்டும். சக்கரக் கம்பிகளிடையே அகப்பட்ட என் வேஷ்டியை விடுவிப்பதற்கு கான் அன்றுபட்ட பாட்டை என்னவென்று சொல்வேன்! முதல் தடவை அப்படி கடத்தபோது சைக்கிளை கிறந்தி அதைப் பின் பக்கமாகப் போகச் செய்து, அதனுடன் கானும் பின் பக்கமாக கடத்தேன். உருவக்கூடிய ஸ்தானம் வந்ததும் சைக்கிள் சீட்டின்மேல் அகராதியை வைத்து, வேஷ்டியை உருவி, அதில் படித்த கதைகளைப் பார்த்து முகத்தைச் சுளித்துப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு புறப்பட்டேன். கொஞ்ச நேரம் வந்ததும் கையில் அகராதி இல்லை என்று தெரிந்தது. சைக்கிளைப் பின்னோடச் செய்த துடத்துக்கு வந்து, தரையைப் பார்த்தேன்.

அக்கே அகராதி இல்லை யென்று கண்டதும் அதைத் திருடியவனை மனசார ஏசினேன். கடைசியில் வேறெங்கும் விழாமல் சீட்டின் மேலேயே வீற்றிருந்த அகராதியைப் பார்த்ததும், அதனிடம் என் ஏச்சை யெல்லாம் 'வாபஸ்' வாக்கிக் கொண்டேன்.

இரண்டாவது தடவை வேஷ்டியை விடுவிக்கையில் அப்போது அங்கு வந்த மிஸ்டர் நாமோதரம், "ஸார்

என்ன, சர்க்கல் வித்தை பழகுதிருப் போல இருக்கு!" என்றார். அவரிடம் விஷயத்தைச் சொன்னேன்.

"வேஷ்டியைத் தாக்கிக் கொண்டு 'ரைபிடு' பண்ணுக்கோ!" என்றார்.

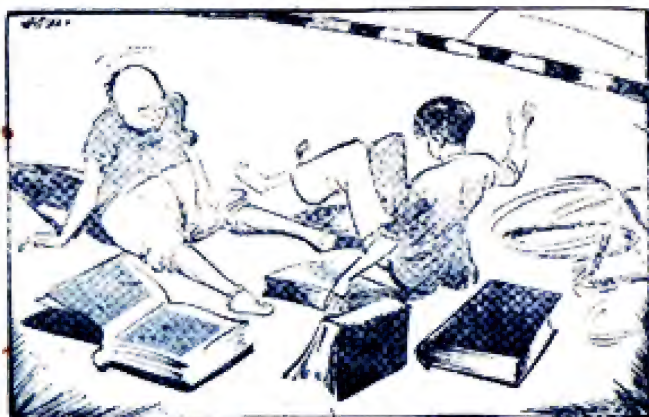
"ரைபிடு பண்ண முன் சக்கரம் அது மதிக்க வில்லையே!" என்றேன்.

"சைக்கிள் டிராப்பிலே போய் 'இன் பிளேட்' பண்ணிக்கிட்டுப் போக்கோ!" என்றார்.

"சத்தமாகத்தான் போகிறேன்!" என்றேன்.

"இந்தப் புத்தகத்தை என் இப்படிச் சமத்த தொலைக்கிறீர்கள்! வீட்டிலே வைத்தவிட்டு வரப்படாதோ?.....ஓ..... ஸ்டாண்டி இல்லையா, ஸ்டாண்டிக்குப் பதிலாக இதை அண்டை கொடுக்கலா மென்ற யோசனையா? பேஷ்! 'காப் பிட்டல் ஐடியா' ஸார்!" என்றார் அவர்.

சாதாரண 'ஐடியா'க்களையே ஊர் முழு வதம் ஒலி பரப்பிவிடும் இந்த மனுஷன், இந்தக் 'காப்பிட்டல் ஐடியா'வை வைத்தக் கொண்டு என் பேரை விதவிதமான 'மீட்டர்'களில் ஒலி பரப்பி விடுவானே என்று மனம் புழுக்கிக் கொண்டு போகையில், எதிரே மிஸ்டர் சந்திரன் வந்தாராம்! 'வந்தாராம்' என்ற என் சொல்லுகிறேனென்றால், அவர் வந்ததை கான் பார்க்க வில்லை; அவர் என்னை எமஸ்கரித்ததையும் கான் பார்க்கவில்லை. பார்த்திருந்தாலும் பதில் எமஸ்காரம் போடக்கூடிய கிணியினா கான் அப்போது இருந்தேன்? கடவனே வந்து என்னை வணக்கிப் பதில் வணக்கம் போடு என்று சொன்னால் கூட, முதலில் என்னை இந்த ஆபத்திவிருந்து விடுவித்தால் தான் பதில் வணக்கம் செய்ய முடியும் என்று சொல்லக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில்

கான் இருந்தபோது, கேவலம் ஒரு மனுஷனை எங்கிரிக்க ஏன் சைக்கிளையும் அகராதியையும் கான் விட்டுவிட முடியுமா?

“இப்போதெல்லாம் ஸார்ஸாளுக்குக் கண் தெரியுமா? ‘எலக்ட்ரிக் லைட்’ போட்ட வீட்டுக்குக் குடியேறியாச்சு. கம்மைப்போல் பத்த ரூபாய் வாடகை கொடுத்தவனைக் கவனிப்பாரா!” என்று முனகிக் கொண்டே மனுஷன் ஒழிந்தார்!

“மனுஷனுடைய ஈன நிலையை கறியாமல் அவன் செய்கைகளைத் தப்பித்தம் பண்ணுகிற சத்ருண வர்க்கம் அடியோடு ஒழிக!” என்று கான் சபித்தேன். அவ் வனவுதான்; “ஃ இட்ட சாபத்திற்கு இரட்டை ஆமோதிப்பு!” என்று சொல் வனபோல், ஏன் சைக்கிளும் அகராதியும் தடாமென்ற எடுத் தெருவில் விழுந்த விட்டன.

சுய சகாயஞ் சிவ்லர் தேவசகாயம் அச்சமயம் அங்கு வந்த சேர்த்தார். அவர் ஏன் அகராதியை எடுக்க, கான் சைக்கிளைத் தூக்கினேன்.

“வாருங்கள், ஸார்! ஒரு கப் காப்பி சாப் பிட்டுவிட்டுப் போகலாம்” என்று பக்கத்தி லிருந்த தன் வீட்டுக்கு என்னை அழைத்தச் சென்றார் தேவசகாயம்.

தேவசகாயத்தைப்போன்றவர்கள் தெரு வுக்கு ஒருவராக இருந்தால், இரண்டு சக்கரங்களிலும் காற்றில்லாத சைக்கிளை உருட்டிக் கொண்டு, இரண்டு தமிழகராதி களைக்கூடத் தூக்கிச் செல்லலாம் என்று என் மனதில் பட்டது.

பிறிதே சேர்த்தக் கெல்லாம் காப்பி உட்கூட வந்தது. அதைச் சாப்பிட்ட பிறகு, அகராதியை அவரிடமே கொடுத்த விட்டுப் போய்விடலாமா என்று எனக்குத்

தோன்றிற்று. அதற்கேற்றற்போல் அவ றும், “ஸார், அருமையான ‘பயிண்டு’ ஸார்! வேலாயுதம் ‘பிரஸ்’ வேலாதானே? அவனுடைய வேலையே வேலை! கானும் இதே மாதிரி இரண்டு புத்தகங்களை ‘பயிண்டு’ பண்ணி வைத்திருக்கிறேன். சாஜ்தான் புத்தகம் ஒண்ணுக்கு மூன்று ரூபாய் வாங்கி விட்டான். காட்டுகிறேன், பாருங்கள்!” என்று சொல்லி அவமாரி யைத் திறத்த இரண்டு புத்தகங்களை எடுத்த என்னிடம் கொடுத்தார். ஒன்று பைபிள்; மற்றொன்று யுனிவர்ஸிட்டி காலண்டர்.

என்னுடைய அகராதியையும் தன்னு டைய புத்தகங்களையும் கைமேல் வைத் தம் கையில் எடுத்தும் அவர் அழகு பார்த் தார். “இப்படிப்பட்ட புத்தகங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு போவதிலேயே ஒரு பெருமை இருக்கு, ஸார்!” என்றார்.

கானும் “வாஸ்தவம்” என்று சொல்லி விட்டு ஒரு பெருமூச்சு விட்டேன். பிறகு, கொஞ்ச ரோம் அவருடன் பேசிக் கொண் டிருந்தவிட்டுப் புத்தகத்தை எடுத்தக் கொண்டு விளம்பினேன். சைக்கிள் கூட யில் சைக்கிளுக்குக் காந்தடித்தேன். பிறகு, அதன்மேல் ஏறினபின் என்னு டைய அகராதி பிரயாணத்தின் இரண்டாம் பாகம் ஆரம்பமாயிற்று.

என்ன ஆச்சரியம்! இப்பொழுது அகராதியின் பளு குறைந்த விட்டதபோல் எனக்குத் தோன்றிற்று. எல்லாம் மிஸ்டர் தேவசகாயத்தின் காப்பி செய்த வேலை! பிறிதே தரம் சென்றதும், ஏன் சைக்கிளைத் தாக்க வறுபவர்போல ஒருவர் எதிரே விரைந்த வந்தார். ஆகவே, சைக்கிளைச் சற்றத் திருப்ப வேண்டிய சந்தர்ப்பம் சேர்ந்தது. இடக்கையிலிருந்த அகராதியை சைக்கிள் பிடிமேல் வைத்துப் பிடித்தக் கொண்டு டைப்பிகையை அழுத்தித் திருப்பி னேன். எதிரே வந்தவருக்கு ஏன் சைக்கி லின் மேல் என்ன மோகமோ? ஏன் சைக் கிளை அணைக்க அவருக்கு கான் இடம் கொடுக்கவில்லை என்றாலும், தன் அங்க வஸ்திரத்தின் ஒரு முனையை ஏன் சைக்கிள் கைப்பிடிமேல் சுற்றிவிட்டார். “ஸார், ஸார்! தண்ணி, தண்ணி!” என்று அவர் கதறியதைக் கேட்டு கான் திரும்பினேன். சைக்கிளுக்குப் புத்திமிருந்தால் அதவும் என்னுடன் சேர்ந்த திரும்பி விரும்பும். அததான் இல்லையே! அதற்குப் பதிலாக எந்தா ஓரத்தில் கின்று கொண்

டிருந்த தண்ணீர் வண்டியின்மேல் மோதி விட்டது. கான் விழுந்தேன்; புத்தகமும் விழுந்தது; சைக்கிளும் விழுந்தது!

எக்கெட்டுறோ இரண்டு பேர் எனக்கு உதவி செய்ய வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர், “ஸார்வான் புதுசாப் பழகு கிறாப் போலிருக்கு!” என்றார்.

என்னுடைய பதிலளித்தாவது வயது முதல் முப்பத்திரண்டாவது வயதுவரை கான் சைக்கிள் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னைப் பார்த்தப் புதுசாப் பழகுகிறார் என்ற வகை சொன்னால் என் மனம் எப்படி யிருக்கும்?

புண்பட்ட செஞ்சுடன் மறுபடியும் அகராதி சிறைம் சைக்கிளில் ஏறினேன். நிம. ரென்ற ஒரு காட்சி. எனக்கு முன்னால் சற்றுத் தூரத்தில் என் அகராதி யளவு பருமனுள்ள ஐந்து அங்குத ஆறு புத்தகங்களைச் சுமந்தவராய்த் தன்னாடிக் கொண்டு ஒருவர் போய்க் கொண்டிருந்தார். ஆஹா! என்னையிட ஐந்து மடக்கு அதிகக் கஷ்டத் திற்குள்ளாகித் திணறிக்க் கொண்டிருந்த அந்த மனுஷனைக் கண்டதும் என் மனம் எவ்வளவு குதகல மடைந்தது!

எனக்குண்டான குதகலத்தில் எனக்கும் அவருக்கும் இடையே இருந்ததூரம் உடனே குறைந்த விட்டதைக்கூட கான் கவனிக்க வில்லை. அவர்மேல் மோதி அவரையும் அவருடைய புத்தகங்களையும் கீழே தள்ளி காலும் விழுந்தேன். மனுஷன் எல்ல மனுஷர்! “வெரி ஸாரி, ஸார்!” என்றார் தரையில் கிடந்தவரே.

“வெரி வெரி ஸாரி, ஸார்!” என்றேன் கான் எழுந்தகொண்டு.

சிறிதிக் கிடந்த புத்தகங்களை கான் பொறுக்க ஆரம்பித்தேன். அவர் என் சைக்கிளைத் தூக்கினார். “அடி பட்டதா, ஸார்?” என்ற கேட்டேன். “உங்கள் சைக்கிளுக்கு ஏதாவது சிப்போரா என்ற பாருங்கள்!” என்றார் அவர்.

பிறகு, பக்கத்துக் காப்பிக் கடைச் சுவரில் என் சைக்கிளைச் சாத்திவிட்டு, என்னிடமிருந்த புத்தகத்தையும் வாங்கிக் கொண்டு அவர் என்னை ஹோட்டலுக்குள் அழைத்துச் சென்றார். இரண்டு கப் காப்பிக்கு ஆர்டர் பண்ணினார். எனக்கு உடனே ஒரு சந்தேகம் உண்டாகி விட்டது. “உங்கள் பெயரும் தேவ சகாயமோ?” என்று கேட்டேன்!

“என் அப்படிக் கேட்கிறீர்கள்? என் பெயர் அழகர்சாமி!” என்றார் அவர்.

“அது என்ன புத்தகங்கள்?” என்ற கேட்டேன்.

“‘அழுமுஞ்சி’ பையிண்டு வாங்கியுங்கள், ஸார்!” என்றார்.

“அது என்ன, அழுமுஞ்சி?” என்றேன்.

“அது ஒரு பத்திரிகை!” என்றார்.

அதற்குள் காப்பியும் வந்தது. அதைச் சாப்பிட்டு முடிந்ததும், அவருக்கு என்னுடைய கன்றியைத் தெரிவித்தத்கொண்டு புத்தகத்துடன் ஓடிப்போனேன். அதற்குப் பிறகு, வேறு எவ்வித விபத்திற்கும் ஆளாகாமல் ஸ்ரீமான் கருணாநிதி வீடு போய்ச் சேர்ந்தேன். அவர் என் கையில் புத்தகத்தைக் கண்டதும், “தமிழகராதியா, ஸார்? என் ஸார் இவ்வளவு அவசரம்? சௌகரியமானபோது கொண்டு வாப் பாதா? ரொம்ப தாமஸ்!” என்று சொல்லிப் புத்தகத்தை வாங்கிக்கொண்டு உடனே போனவர், உடனே திரும்பி வந்து “ஸார்!” என்றார்.

“என்ன ஸார்?” என்றேன்.

“இது தமிழகராதி பிஸ்ஸையே! ‘அழு முஞ்சி’ பையிண்டு வாங்கியுங்கள், ஸார்!” என்றார்.

எனக்குப் படுகொன்றது. “எக்ஸ்சுயூஸ் யி ஸார்!” என்ற புத்தகத்தைத் திருப்பி வாங்கிக் கொண்டு சைக்கிளில் பறந்தேன். மத்தியானம் பன்னிரண்டு மணி வரை அழகர்சாமியைத் தேடி தலுத்தப்போன சமயத்தில், மிஸ்டர் தேவசகாயம் இதிரே வந்தார். அவர் என்னைக் கண்டதும், “என்ன, ஸார்வான்! உங்கள் ‘டிக்கஷனரி’யை என் வீட்டில் வைத்தவிட்டு அதற்குப் பதிலாக என்னுடைய பையினைக் கொண்டு போய் விட்டீர்களே!” என்றார்!

எப்படி யிருக்கும், எனக்கு!

காலகேபம்

அப்படியா விஷயம்?

ஒரு பெரிய மனிதர் கத்தவனத்தில் உலா வுப் போனார். அங்கிருந்த சோபாவில் சற்று உட்காரலாம் என்று நினைத்த அவர் சோபாவை நெருங்கும் சமயத்தில், இன் னொருவர் அதே சோபாவை நோக்கி வேக மாக வருவதைப் பார்த்தார். அவருக்கு முன்னால் போய் உட்கார் விரும்பிய பெரிய மனிதர் இன்னும் வேகமாக டுத்தார். அதற்குள் பின்னால் வரும் ஆசாமி ஓட்ட மும் கடைமயமாக வந்து, "ஸார், ஸார்!" என்று உட்பிட்டுக் கொண்டே கைதட்டி னார். அசுர்துள் பெரிய மனிதர் சோபாவில் உட்கார்த்த விட்டார்.

பின்னால் வந்தவர் சாவதானமாகச் சிரித்தக் கொண்டே, "உட்காருங்கள்; அதனால் ஒன்றும் பாதகமில்லை. ஆனால் நான் இன்னொரு நடவடிக்கை அந்தச் சோபா வுக்கு வர்ணம் பூசமாட்டேன், அவ்வளவு தான்!" என்றார்.

★

மறுக்க முடியுமா?

ஒரு பிரசுக்கி அகேசத்தடன் பேசிக் கொண்டே போனார்; தலைவர் மிகவும் சிரமத்தடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். பிரசுக்கியோ தம் பிரசுக்கத்தை முடிக்கிற வழியா பிச்சை. முக்கால் மணி நேரம் பேசித் தீர்த்தார்.

தலைவர்:—என்ன, முடித்த விட்டா?

பிரசுக்கி (மிகுக்குடன்):—ஆம், நீங்கள் நான் பேசிய விஷயத்தைத் தளிக்கட எதிர்த்தப் பேச முடியாது. இது நிச்சயம்!

தலைவர் (சிரித்தக் கொண்டே):—நான் உய்மை எதற்காக எதிர்த்த வேண் டும்? நீர் பேசிய பேச்சு முழுமையும் ஜயிந்தாரி மதோதா எதிர்ப்புப் பற்றியது. அது சம்பந்தமான உட்டம் இத்தக் கட்டி டத்தின் மூன்றாவது மாடியில் டடக்கிறது. இத்தக் கட்டம் முதியோர் கல்விச் சங்கத் தின் இரண்டாவது ஆண்டு விழாக் கொண் டாட்டத்தக்காகக் கடியிருக்கிறது. நீர் தவறியப் போய்.....

அவ்வளவுதான்; அந்த அதிகப் பிர சுக்கியின் தலை கவிழ்த்தது!

பையன் கவனம்!

உபாத்தியாயர் பையன்களுக்குப் புரி யாத ஒரு கடினமான கணக்கைப் போட்ட போது, ராமன் மிகவும் ஆழ்ந்த கவனத் துடன் அவரையே கவனித்துக் கொண் டிருந்தான்.

உபாத்தியாயர்:—ராமா, நீ ஒருவன் தான் நான் கணக்குப் போட்டதை என்னுட்க் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாய். உனக்குப் புரிந்திருக்கும் என்ற நினைக்கிறேன். என்ன கவனித்தாய், சொல்லு!

ராமன்:—உங்கள் மூக்கில் சிவப்பு மை ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது, ஸார்!

★

அவன் என்ன செய்யான்!

தகப்பனார்:—என்டா, முத்த! அடுத்த வீட்டுச் சோமு இருக்கிறானே, அவன் புஸ்தகத்தைக் கீழே வைக்கிறானா, பார்த்தாயா? நீயும் இருக்கிறாயே, முட்டான்!

முத்த:—அதற்கு நான் என்ன அப்பா செய்யட்டும்? சோமுவின அப்பா பணக் காரர். அவனுக்கு மேஜை, காற்காலி, பீரோ எல்லாம் வாங்கித் தந்திருக்கிறார். அவன் எதைத்தக்காகப் புஸ்தகத்தைக் கீழே வைக்கப் போகிறான்?

★

முடியாது!

டாக்டர்:—உனக்கு வந்திருக்கும் விவா திக்கு மருத்த சாப்பிட்டால் மட்டும் போதாது; உன் விவாதினைப் பற்றி நினைப்பதையே மதத்தா. நீ உன் வேலையில் முழுவிட வேண்டும். அப்போதுதான் விவாதி குணமாகும்.

ரோமான்:—ஐயையோ, என்ன இருத் தாலும் என் வேலையில் நான் முழுவிட முடியாது. ஸார்! சிமிட்டி குழைப்பது அவ்வளவு என் வேலை?

ரோஜா மார்க் நெய்

“தலை மண்வாக்குள்ள கிராமங்களில், வரத் தட்டு, பருத்திவிதைகளை ஏராளமாகக் கொடுத்து வளர்க்கப்பட்ட பசு, எருமைகளினின்றும் கிடைக்கும் புத்தப் புதிய வெண்ணெய்களைக் கொண்டு, சுகாதார முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்டது.

எல்லா ஊர் கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்களிலும் 3 வீ., 12 வீ. டின்களில் கிடைக்கும். கோவையில் 14/86, ஒப்பணக்கார விதியிலும் கிடைக்கும்.”

லிங்கம் & கோ., கோயமுத்தூர்

நெடுக்கூர் கவாஸப் பைக்கும் அபாயம் விளைவிக்கும் பருவகாலம்

இருமி நாளை பெய்வை உட்கொண்டு குளிர் ஜூரத்தினின்றும் உங்களைப் பாதுகாக்கும். அசட்டை செய்தால் டெஞ்சு உபாதைகள் ஏற்படும். வானில் கவாஸப் போதே. பெய்வை மிகவும் உன்னத மருந்து சத்துக்களை வெளியிடுகிறது. கவாஸத்தினால் கவாஸப் பைக்கு இயுக்கப்பட்டு — தோற்று கோவிக் கிருமிகளைக் கொன்று கவாஸ மார்க் கத்தை ஆற்றுகிறது. பெய்ஸ், இரும்பை நிறுத்தி, மிகவுயரமான தோள்களிலுள்ள ரணத்தை ஆற்றி சொல் தளவித்து, மார்ச் சளித் தேக்கத்தையும் தகர்க்கிறது. குளிர்ஜூரம், தொண்டை வலி, இரும்பை, ஐயதோஷம், முறைஜூரம், மார்ச்சளி உபாதை மற்றும் டெஞ்சு கவாஸப் பை சம்பந்தமான விமானிகளுக்கெல்லாம் விரைவான மலரிக்கச் சித்த சாதனம் பெய்வைவிட வேறொன்றுமில்லை.

PEPS

பெய்ஸ்
கீதும் தரவ ஸ்வா
யத்தகவலையற்றியும்
சுவை மருந்து
விவரபாசிகளிலும்
கிடைக்கும்

எப்போதும் கவாஸப் பைத்திரும்கள்

உருண்டுரை:—மெலின், தரதர & கோ., பி. டி. மதராஸ்

சந்திரஹாரம்

ஆசிரியர்
பிரேம் சந்த்

..... மொழி பெயர்ப்பு

ரா. வீதிநாதன்.....

நாற்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

மன்னித்து விடுங்கள் !

பத்மாவைப் பற்றி விசாரித்தக் கொண்டு வருமாறு ஜோஷிராவிடம் சொன்னபிறகு, சமாளித்துக் கொண்டுக் கட்டிக் காட்டிய விட்டா போலிருந்தது. சில சமயம் அவனுக்கு அளவு கடந்த ஏமாற்றம் உண்டாகும். சில சமயம் கம்பிக் கையும் தோன்றும். அவனுடைய மனத்தில் பற்பல சித்தனைக் தோன்றின.

ஜோஷிரா போலிருப்பானா? கட்டாயம் போய்ப் பார்ப்பதாகத்தான் சொன்னான். ஆனால் பார்க்கவேண்டும் என்ற அவசியம் அவனுக்கென்ன? 'போனேன், பார்க்க முடியவில்லை' என்ற திரும்பி வந்த சொன்னாலும் சொல்லி விடுவான். ஒரு வேளை அவன் ஏமாற்றியிட்டால்.....? காம் சொன்னதை யெல்லாம் யடியடிபடம் போய்ச் சொல்லி விட்டால்.....? ஒரு பாவமும் கறியாத, பத்மா அல்லவா அவ திருக்களாக நேரும்! காம் முன்யோசனை யின்றி அவளிடம் என்னத்தை யெல் லாமோ சொல்லி விட்டோமோ! ஆகாம், ஜோஷிரா அப்படி யெல்லாம் மோசமாக நடந்து கொள்ளுவானா? மாட்டான் என்றதான் தோன்றிவந்தது. கம்பினை கம்பை அவன் மோசம் செய்து விடுவது என்ற நிர்மானித்த விட்டால், அப்புறம் காம் உயிருடன் இருப்பதும் ஒன்றதான்; சாவதும் ஒன்றதான்.

சேசே! அவன் தப்படி யெல்லாம் செய்யக்கூடியவனே அவன்.

அதற்கடுத்தாற்போல, அவனுக்கு பத்மா வுடன் தான் நடத்திய வாழ்க்கை கிளைவக்கு வந்தது. அந்தக் காலத்தில் அவன் ஆபீஸி லிருந்து வரவேண்டியததான் தாமதம், பத்மா அவனுடைய சட்டைப் பையைச் சோதனை போட்டு, இருக்கும் காசை யெல்லாம் பிடுக்கிக் கொள்வான். அதே பத்மா இன்ற உண்மைக்கு உறைவிடமாக அல்லவா ஆகி விட்டான். அன்ற காத லுக்குப் பாதிரிமா யிருந்தவன் இன்ற அவனுடைய உபாசனைக்கு உகந்தவனாக அல்லவா ஆகி விட்டான்!

"பத்மா! கான் உனக்குத் தகுந்தவனே தவ்வ. உனக்கோ என்னை உச்சாணிக் கிளையில் ஏற்றி வைக்கவேண்டும் என்ற ஆசை; ஆனால் எனக்கோ அதற்குச் சக்தி யில்லை. அவ்வளவு உயரத்தில் என்னை ஏற்றி உட்கார வைத்தால் கான் தலை சுழன்று கிழேதான் விழுவேன். உன் உயர்த்த கோக்கத்துக்கு கான் என் தென்றும் படையைப் பட்டிருக்கிறேன். நீ என்னை உன் உன்னத்திலிருந்து தகத்தி விட்டாய்; கான் இருப்பதையும் இரப் பதைபடம் ஒன்றாகவே கருதகிராய்; என்னை நீ அதவே வெறத்தவிட்டாய் என்பதை கான் என்கு அறிவேன். இருக்

தாலும் சொல்லுகிறேன். நான் பெருக் கஷ்டத்தில் அகப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதாகவோ கவ்வது நான் இந்த விட்டேன் என்பதாகவோ உனக்குச் சொந்தி ஐடைக்குமானால் உன் கண்களில் கட்டாயம் நீர் காக்கும். ஒரு வேளை நீ என் பிணத்தையே பார்க்க வந்தாலும் வருவாய். ஆனால் ஐயோ! இப்பப் பாலி உயிர் போய்த் தொலைய மாட்டேன் என்றதே! உன் கண்முன் நீசனாக உயிர் வாழ்வதைக் காட்டிலும் சாவது எவ்வளவோ சிறந்த தங்கவர!"

அப்பொழுதே பத்மா முட்டிக் கொண்டாள், "வாக்கு மூலத்தை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள், மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்" என்று! ரமாராத் கேட்டானா? கேட்டிருந்தால் இந்தக் கேவலமான கவிக்கு ஆனாக நோக்கிராதங்கவர! அதமட்டும் அல்ல; எப்போத்ப்பட்ட கஷ்டத்தையும் பத்மாவுடன் உடப் பங்கெடுக்கொண்டு அவன் எதிர்த்தப் போராடி விருக்கலாம். அவளுடைய சிரத்தையையும் அன்பையும் கவசமாகப் பூண்டிருந்தால் அவனுக்கு வாழ்வில் ஒரு வேளை வெற்றியே கிடைத்திருக்கலாம்.

ஆனால் இப்பொழுததான் அவனுக்குப் பத்மாகைப் பிரிந்திருக்க முடியாத என்பது புலப்பட்டது. அத்தடவ் உட, ஜோலிராவை உதவித் தன்னி விடுவதும் சிவசாத்தியம் என்று பட்டது. ஆனால் அவனும் இரு பெண்மணிகளையும் திருப்தி செய்து போஷிக்க முடியுமா? இம்மாதிரி சிவசாத்தியம் பத்மா அவனுடன் சேர்ந்த வாழச் சம்பந்திப்பாளா? ஒரு காலம் மாட்டான். தனக்காகத்தான் அவன் தீவ்வளவு கஷ்ட சிவ்ரோக்களையும் அனுபவித்தான் என்பது அவனுக்குத் தெரிந்த விட்டாலும், அவன் மனம் ஒப்பமாட்டான்; அவனை மன்னிக்கவும் மாட்டான். "எனக்காக நீங்கள் ஏன் உங்கள் ஆத்மாவைக் களங்கப்படுத்திக் கொண்டீர்கள்? எனக்கு என்னைக் காத்துக்கொள்ளத் தெரியாதா?" என்றதான் சொல்வான்!

ரமாராத் பால் முழுவுதும் மனம் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கான். அவன் கண்கள் தெருவைப் பார்த்த வண்ணம் இருந்தன. குளிக்கும் சேரம் ஆயிந்தது. சாப்பாட்டு சோழம் சென்றது. அவன் வதையும் பொருட்டடுத்தவில்லை. மனதை மாற்ற எண்ணி அவன் பத்திரிகை, காலம் முதவியவைகளை எடுத்து வைத்தத்க்

கொண்டு உட்கார்த்தான். ஆனால் எதிலாவது அவன் மனம் ஈடுபட்டாத்தானே!

இரவு மணி பத்து அடித்தது. அப்பொழுதும் ஜோலிராவைக் காணும். வசத் ததவும் சாததியாகவிட்டது. தினி மேல் ஜோலிராவருவான் என்ற கம்பிக்கை அவனுக்கில்லை. இருந்தாலும் காதலனை மட்டும் பாம்புச் செவிபோலத் தீட்டி வைத்தக் கொண்டு உட்கார்த்திருந்தான். "ஜோலிரா வசாத காரணம் என்னவா விருக்கலாம்?" என்ற சிந்தனையில் வயித்த அவனை இரண்டொரு தடவை ஹக்கம் ஆடி விழச் செய்தது. அதற்குள் பொழுதும் விடிந்த விட்டது.

இம்மாதிரி ஒரு வாரம் ஓடியிட்டது. ஆனால் ஜோலிரா வரவேயில்லை. அவன் வருவான் என்ற கம்பிக்கையும் அவனுக்குச் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்தவிட்டது.

"என்ன இருந்தாலும் அவன் சாதிவில் வேறொருவன்! தன் சாதிக்கு ணத்ததைக்

காட்டாமல் இருப்பானா? அவனை கம்பின் கம்முடைய புத்தியைத்தான் கொண்டு கொள்ள வேண்டும். ஒருவேளை போலீஸ் அதிகாரிகள் அவன் ஒருவரை கிறத்தி யிருப்பார்களோ! அசட்டுத்தனமாக அவன் மேல் போய்ப் பழியைச் சமத்தகிறேமே! அப்படி யிருந்தால் அவன் எனக்கு ஒரு கடிதமாவது எழுதி யிருக்கலாமே! எம் மொத்ததான் போய்விட்டோம். அவனிடம் போய் எம் மனதில் உள்ளதை வெவ்வாம் சொன்னேமே. அவன் போலீஸ் அதிகாரிக னிடம் சொல்லி விட்டால் எம் இன்னும் கஷ்டத்தக்கும்வராத வேலாமே!"

ஜோஷிரா அப்படியெவ்வாம் மோசமாக கட்டு கொண்கக் கூடியவனல்ல என்று ரமாதாத்தின் அத்தராதமா சொல்லிற்று.

ஆரம்பத்தில் காண்கூற்ற காட்கள் ஜோஷிரா அவனை மயக்கித் தன் விலையில் போட்டுக்கொள்ள முயன்றான் என்பத என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் போகப்

போக அவனுடைய எண்ணம் மாறிவிட்டது. இவ்வாவிட்டால் அடிக்கடி அவன் கண்கள் கலக்க, "என்னை மத்தவீட மாட்குக் கறே?" என்று கேட்பானா? அவ னுடைய அந்த அன்புமொழிகளை நினைத்த அடிக்கடி அவன் தனியையில் உட்கார்ந்த கொண்டு சூழ்ந்தைகோட்போல அழுது வந்தான்.

இரவு எட்டு மணி இருக்கும். சுப் தின்னபெக்டர் உத்த, "ஒரு கல்ல படம் வந்திருக்கிறது. வாருங்கள், போய்ப் பார்க்கலாம்" என்று கூப்பிட்டார். ரமா தாத் 'சரி' என்று சம்மதித்தது 'யார்ஸ்' செய்த கொள்ளுவதற்காகத் தன் அவைத் துச் சென்றான்.

அவன் உடை உடுத்திக் கொண்டிருந்த பொழுது, ஜோஷிரா உள்சே தடைத்தான். ரமாதாத் ஒரு மூறை அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தான். பிரகு தலைக் கண்ணாடிப் பாகம் திரும்பித் தன் தனையை வாரிக் கொண்கத தொடக்கினான். அவனுடன் அவன் ஒரு வார்த்தைகடப் பேசவில்லை.

ஜோஷிரா அன்று கழக்கம்போல் பகட் டான உடைகள் உடுத்திக் கொண்டும் கைகாட்டு அண்கூற்ற தனாக்கி மினுக்கிக் கொண்டும் வரவில்லை. சரிவ சாதாரண மான ஒரு கெவ்வோப் புடவை அணிந்த, கைகாட்டு ஏதவமே பிவ்வாயல் வந்திருக் தான். அதைக் காண அவனுக்கு விவப் பாகத்தான் இருந்தது. அன்று அவனுடைய முகத்தில் மோகனப் புன்னகை, தரு தருப்பு இவைகளுக்குப் பதிலாகக் கார்பீர் ம் ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தது.

ஜோஷிரா ஒரு கிமியும் பேசாமல் கின்ற பார்த்தான். அப்பொழுதும் ரமாதாத் பேசாமல் இருக்கவே, அவன் அவனருகே சென்ற, "என்மீது கோபமா? என் என்ன குற்றம் செய்துவிட்டேன்? ஏதற் காக என்னிடம் பேசமாட்டேன் என் கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

ரமாதாத் அதற்கும் பேசவில்லை. பூட் டைக் கால்களில் மாட்டிக் கொண்கலா னான். ஜோஷிரா அவனுடைய கைகளைப் பிடித்தக்கொண்டு, "உக்கக் கோபத்தக் குக் காணம் எனக்குத் தெரியும். என் இத்தனை காட்கள் தீக்கே வராமல் இருந்த விட்டேன் என்பததானே?" என்றான்.

"நீ வரவில்லை என்குல் என் உன்னை என்ன செய்தவீட முடியும்? ஒருவது, வாரதது உன் இவ்வுத்தைப் பொறுத்தது

தானே?" என்று சமாதானம்
வெகு அலட்சியமாகப் பதில்
சொன்னான்.

ஆனால் அடுத்த கணமே
அவனுக்கு 'கான் இப்படிப்
பேசுவது கொஞ்சம் கூட
நியாயமில்லை' என்ற பட்
டது. ஆகவே அவன் வெட்
கித் தலை குனிந்தான்.

ஜோஷிரா குறுகனாக
பிரித்து கொண்டே, "வேடிக்கை
யாக இருக்கிறதே, நீங்கள் சொல்லு
வது? நீங்கள் தானே எனக்கு ஒரு
வேலை கொடுத்தீர்கள்? அதை முடித்துக்
கொண்டு வருவதற்குள் நீங்கள் இப்
படிக்கோபித்தக் கொண்டால் கான்
என்ன செய்யமுடியும்? நீங்கள் கொடுத்த
திருத்த காரியம் கண்ணாடிக் கண் திறக்கும்
போதத்திற்குள் எட்டி விடக்கூடியதா? நீங்கள் வரம் வாங்குவருவதற்காக தனுப்பி
னீர்களை அந்தத் தேவி, மேற்பார்வைக்குத்
தான் மல்லிகைப் பூவாய் இருக்கிறதே
தவிர உள்ளுக்குள் வெகு அழுத்தம். அவளை
வழிக்குக் கொண்டுவருவதற்குள் 'போதம்,
போதம்' என்றுகி விட்டது" என்றான்.

சமாதானம் குரலில் ஒருவித அசுவாஸ்யம்
தொனிக்க, "ஆமாம், இப்பொழுது அவன்
எங்கே யிருக்கிறான்? என்ன செய்கிறான்?"
என்று விசாரித்தான்.

"தூக்குத்தண்டனை கிடைத்திருக்கிறதே
அதே தினேஷின் வீட்டில் தான்! அவன்
குடும்பத்தக்கு உதவியாக இருக்கிறான்.
அவனுடைய குடும்பமோ பெரிது.
கவனிக்க காரியம் நக் கஷ்டப்படுகிறது.
பத்மா போய் சிதி திரட்டி அவர்களைக்
கவனிக்க ஆரம்பித்த பிறகுதான் கொஞ்சம்
சிரமம் தீர்ந்ததாம். அந்தக் குடும்பத்தக்கு
உயிர் கொடுத்ததே அவன் தானாம்"
என்றான் ஜோஷிரா.

அதைக் கேட்டதும் சமாதானத்தின் அச
வாஸ்யம் எல்லாம் இருந்த இடம் தெரி
யாமல் மறைந்த விட்டது. அவன் பூட்டை
அப்படியே போட்டுவிட்டு, காற்காலியில்
வந்த உட்கார்த்த கொண்டான். பிறகு,
"இதற்குமே! உட்காரு. அவனிடம்
எப்படிப் போனாய்? அவன் இருக்கும்
இடம் உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது? நீ போய் வந்த விவரத்தை ஆதிலிலிருந்து
ஒன்று பாக்கி விடாமல் சொல்லு" என்று
மிகவும் ஆவனடன் கேட்டான்.

"முதலில் தேவீதின்
வீட்டுக்குப் போனேன்.
அவன் 'பத்மா தினேஷின்
வீட்டில் இருக்கிறான்' என்று
சொல்லி விவாசனம் தத்
தான். உடனே புறப்பட்டுத்
தினேஷின் வீட்டுக்குப்
போய்ச் சேர்த்தேன்....."

"ஆமாம், போனதும் நீ
அவனைப் பெயர் சொல்லிக்
கூப்பிட்டாயா? உன்னைப்

பார்த்ததும் அவன் 'யார், என்ன?' என்று
ஒன்றும் புரியாமல் நிகைத்தப் போயிருப்
பானே!" என்றான் சமாதானம்.

ஜோஷிரா புன்முறுவலுடன் சொல்ல
ஆரம்பித்தான்:

"நான் இந்த உருவத்தில் அவனிடம்
போகவில்லை. தேவீதனிடம் விவாசத்
தைத் தெரிந்து கொண்டு தேரே என்
வீட்டுக்குப் போனேன். காலேஜில் படித்
தும் பெண்ணைப் போல வேஷம் போட்டுக்
கொண்டேன். பிறகுதான் அவனைப் பார்க்
கப் புறப்பட்டுேன். இருந்தாலும் எம்
வேஷம் கெளிப்படாமல் இருக்க வேண்
டுமே என்ற பயமாகத்தான் இருத்தது.
கான் தினேஷின் தாயாரிடம் போய்,
'கான் இங்கே யுனிவர்ஸிடி படித்தக்
கொண்டிருக்கிறேன். உங்கள் குடும்பத்
தக்கு தேர்த்திருக்கும் கதியை நினைக்க
நினைக்க என்னவோ செய்கிறது! அதனால்
தான் கேசிக் பார்த்த ஆறுதல் சொல்லி
விட்டுப் போகலாம் என்று வந்தேன்'
வந்தேன். குழந்தைகளுக்காகக் கையோடு
மிட்டாய்களும் வாங்கிக் கொண்டு போய்
ருத்தேன். அவர்களுடன் கான் பேசிக்
கொண்டு உட்கார்த்திருக்கும் பொழுதே
பத்மா தண்ணீர்க் குடத்தடன் உள்ளே
தழைத்தான். அவனைப் பார்த்ததும் கான்
தினேஷின் அம்மாவைப் பார்த்த 'இவன்
யார்?' என்ற ஒன்றும் தெரியாதவன்
போலக் கேட்டேன்.

"இவனா? இவரும் உன்னைப்போல
எங்கள் கஷ்டத்தக்கு இரக்கி உதவி புரிபத்
தான் வந்திருக்கிறான். இவனுடைய கண்
வர் இங்கே வதோ ஆபீஸில் வேலை பார்த்
கிறாராம். இவன் தினம் பொழுது விடித்
தும் துக்கே வந்து விடுகிறான். இவ்வளவு
காலாக கான்தான் ஆற்ற நீ கொண்டு
வந்து கொண்டிருக்கிறேன். இவன் இங்கே
வந்தது முதல் என்னை 'அதெல்லாம்

செய்யக் கூடாது" என்ற தடுத்த விட்டுத் தானே கொண்டு வருகிறான்; குழந்தைகளைக் கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறான். இவன் சரியான சமயத்தில் வந்து உதவாவிட்டால் எங்கள் நிலைமை என்ன ஆகியிருக்குமோ? எங்களுக்கு உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்ததே இவன் தான் அம்மா!" என்றான் சிழிவி.

அவர்கள் வீட்டுக்கு எதிர்த்தாற்போல ஒரு சின்னஞ் சிறு 'பார்க்' இருக்கிறது. தெருக் குழந்தைகள் எல்லாம் அங்கே போய்த்தான் விளையாடுகிறார்கள். வெய்யில் தாழ்ந்த விட்டது. பத்மாதேவி அந்த இரண்டு குழந்தைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு பார்க்குக்குப் புறப்பட்டாள். காணும் சிறிது காலத்துக் கெல்லாம் சிழிவியிடம் விடைபெற்றதக் கொண்டு பார்க்குக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன். குழந்தைகள் விளையாடப் போய் விட்டன. நான் பத்மாவை நெருக்கி அவளுடன் பேசுவதற்காக மெதுவாக வாய் கொடுத்தேன்" என்றான்.

ரமாதா த் காற்காலியை இன்னும் இழுத்த அவளருகில் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்தவாறே, "ஆமாம், அவளிடம் எப்படிப் பேச்சை ஆரம்பித்தாய்?" என்று கேட்டான்.

"அதுதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேனே! அதற்குள் எதற்காக இவ்வளவு அவசரப்படுகிறீர்கள்? - பத்மாதேவி, நீங்கள் இப்போது எங்கே யிருக்கிறீர்கள்? சிழிவியும் மாட்டுப் பெண்ணும் உங்களைப் பற்றி வான வாய்புகழுங்கதைக் கேட்டதும், உங்களைக் கண்டு பேச வேண்டும்; சிகேகம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஆசையாய் யிருந்தது அதனுத்தான் உங்களிடம்....." என்ற நான் பேச்சை ஆரம்பித்தேன்.

பத்மா வியப்பும் வெட்கமும் ததும்பும் குரலில், "என்னையா? காலேஜில் படிக்கும் நீங்கள் எங்கே? படிப்பு வாசனையே இவ்வாறு சுத்தக் கரீகாடகமான நான் எங்கே? உண்மையாகத்தான் சொல்லுகிறீர்களா, அல்லது பரிகாசம் செய்கிறீர்களா?" என்று கேட்டான்.

"பரிகாசத்துக்கு நேரம் கிடையாதா? அதுவும் முதல் முதலாகப் பதனும்பொருதே யாராவது பரிகாசமாகப்

பேச ஆரம்பிப்பார்களா?" என்று நான் கேட்டேன்.

பத்மா இன்னும் வெட்கிப்போய், "நீங்கள் என்னையும் ஒரு பொருட்டாக எண்ணிப் பேச வந்தது பற்றிப் பரம சந்தோஷம்" என்றான்.

"உங்கள் கணவர் உங்களுக்கு இவ்வளவு சுதந்திரம் அளித்திருப்பதைப் பார்த்தால், நொம்ப முற்போக்கான மனிதராக இருப்பார் போலத் தோன்றுகிறது. எந்த ஆய்வில் இருக்கிறார்?" என்று கேட்டேன்.

பத்மா தன் கை கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டே "போலீஸில்" என்று சொன்னான்.

"போலீஸிலா? போலீஸில் இருந்து கொண்டு அவர் உங்களுக்கு இக்கே வந்த போக அனுமதி யளிக்கிறாரா?" என்று நான் ஆச்சரியத்துடன் கேட்டேன்.

பத்மா அந்தக் கேள்வியை எதிர்பார்க்கவே யில்லை. ஆகவே அவன் சற்றத்திகைத்துப் போய், "அவர் என்னிடம் ஒன்றும் சொல்லுவதில்லை.....நான் அவரிடம் இந்த விஷயங்களைப் பற்றி ஒன்றமே சொல்லுவதில்லை அவர் வீட்டுக்கு அதிகமாக வருவதேயில்லை. பெரும்பாலும் ஆய்வில்தான் இருப்பார்" என்றான்.

செர்த்தாற்போல மூன்று பதில்கள் அளித்த பிறகும் கூட, அவளுக்குத் தான் அளித்த பதில்கள் கம்பத் தருத்தவைதானா, இல்லையா என்ற சந்தேகம் எழுத்தது. ஆகையால் அவன் என்னைப் பார்க்க விரும்பாமல் தன் முகத்தை வேறொரு பக்கம் திருப்பிக் கொண்டான்.

"ஏன் அம்மா! கொன்னைக் கேசில் கைதிகளுக்கு விசேஷமாகச் சாட்சி சொல்லி யிருக்கிறானே ஒருவன்! அவனை ஒரு தடவை பார்ப்பதற்கு நீங்கள் உங்கள் கணவர மூலம் எனக்கு அனுமதி வாங்கித் தர முடியுமா?" என்று கேட்டேன்.

ரமாதாத்தின் கண்கள் ஆச்சரியத்தினால் அகல விரித்தன. இசயம் 'படபட' வென்று வேகமாக அடித்தக் கொண்டது.

ஜோதிரா மேலே சொல்ல வானான்: "இதைக் கேட்டதும் பத்மா என்னை ஒரு முறை விழுக்கி விடுபவன் போலப் பார்த்தான். பிறகு

“கீழ்க் கவலைப் பார்த்த என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?” என்ற கேட்டான்.

“கான் அவனைப் பார்ப்பதற்கு உங்களால் வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா, முடியாதா? சொல்லுங்கள். ‘குற்றமற்ற உங்களைக் குற்றவாளிகளாக்கத் தணிந்தாயே, பாவீ! அதனால் உனக்கு என்ன கிடைத்தது?’ என்று கான் அவனைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்கு அவன் என்ன பதில் சொல்லுகிறான் என்று பார்க்க வேண்டும்” என்றேன்.

அதைக் கேட்டதும் பத்மாவின் மூகம் போய் அதைத்தத போலாகி விட்டது. “அவன் என்ன சொல்லுவான்? உங்கத்தில் உள்ள எவ்வொன்றையும் போலவே கானும் என் சுய நலனுக்காகச் செய்தேன் என்றதான் சொல்லுவான். அதைக் கேட்டு என்ன பிரயோசனம்?” என்றான் அவன்.

“சரி, உங்கள் கணவர் சர்க்கார் தரப்புச் சாட்சியாகி விடுகிறார் என்று வைத்தக் கொள்ளுகள். அப்பொழுது கீழ்க் என்ன செய்வீர்கள்?” என்று கான் கேட்டேன்.

பத்மா பயந்த பார்வையுடன் என்னைப் பார்த்தவாற, “என்னிடம் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்பானேன்? உங்கள் மனதையே கேட்டுப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்!” என்றான்.

“கான் என்ன செய்வேன், தெரியுமா? அப்படிப்பட்டவருடன் பேசமாட்டேன்; அவருடைய முகத்தில்கூட விழிக்க மாட்டேன்” என்றேன் கான்.

பத்மா மிகவும் கவலையுடன், “கானும் அப்படித்தான் இருப்பேனோ, என்னவோ? எனக்கு இப்பொழுது சரியாக விளக்க வில்லை” என்றான்.

இருட்ட ஆரம்பித்து விட்டது.

“எனக்கு ரோமாசிறத. சூழ்ச்சைகளைக் கொண்டுபோய் விட வேண்டும். முடிந்தால் கானைக்கு வாருக்களேன், உங்களுடன் பேசப் பேச எனக்கு ரோமிய ஆனந்தமாக இருக்கிறது” என்றான் பத்மா.

கானும் எழுந்த அவனுடன் புதப்பட்டேன். சிறிது தூரம் சென்றதும் பத்மா மறபடியும், “கானைக்குக் கட்டாயம் வாருக்கள். கானைக்கு உங்களை இதே இடத்தில் வதிர்பார்க்கிறேன்” என்றான்.

ஆனால் இன்னும் பத்த அடிகள் செல்லாததற் குள்ளேயே அவன் மறபடியும் சின்று, “ஆமாம், உங்கள் பெகரைக்கேட்க மறந்தே போய் விட்டேனே!... உங்களுடன் பேசப்பேச இன்னும் பேசிக்கொண்டே யிருந்தால் தேவலை என்ற தோன்றுகிறது. இன்னும் சற்ற உட்காருக்களேன்; பேசிக்கொண்டிருப்போம்” என்றான்.

சிறிது தோத்திக் செல்லாம் மறபடியும் கான் அவனுடன் நிகேஷினை விட்டுக்குப் போனேன். கிளிக்கண்டு போன்ற அந்தச் சின்னஞ் சிறு கீட்டில் அவர்கள் எல்லாரும் எப்படித்தான் குடியிருக்கிறார்களோ? சட்டியும் பானையும், பாயும் படுக்கையுமாக மூலக்கு ஒன்று கிடந்தது. போதும் போதாக் குதைக்கு

பதினைந்து நிமிஷத் தூக்கம்

காத்திலி எந்தக் காரியத்தையும் குறப்பிட்ட காலத்திற் செய்து முடிப்பார். ஐந்து மணிக்கு ஒரு கூட்டத்திற் பேசுவதாக ஒப்புக்கொண்டால், சரியாக ஐந்து மணிக்கே அங்கு போய்விடுவார். ஒரு நிமிஷங்கூடத் தாமதம் செய்யமாட்டார். சாப்பிடுவது, தாங்குவது முதல் ஒவ்வொரு காரியமும் மணிக்கணக்குப் பிரகாரம் நடக்கும்.

உதாரணமாக, அவர் தினமும் பிற்பகலில் பதினைந்து நிமிஷங்கள் தாங்குவது வழக்கம். படுத்துக்கொண்ட பதினைந்தாவது நிமிஷம் எழுந்து விடுவார். யாரும் எதுவும் அவருடைய தூக்கத்தைக் கலைக்க முடியாது.

ஒரு முறை காத்திலியும் வேறு சில தலைவர்களும் மோட்டார் வண்டியில் வந்துகொண்டிருந்த போது, மோட்டார் ஒரு மாதத்தில் மோதிக் குப்பறக் கவிழ்ந்து விட்டது. மோட்டாரில் இருந்தவர்கள் எவ்வொருமும் எழுந்து போய்க் காத்திலிக்கு என்ன தேர்த்து விட்டதோ என்று பரபரப்பாகப் பார்த்தார்கள். அவர் நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்! பதினைந்து நிமிஷம் தூங்கிய பிறகுதான் அவர் எழுந்தார்.

விடெல்லாம் ஒரே ஈரமாகக் கிடத்தது. காக்கள் போனபொழுது சமையலாகி விட்டது. திணைவின் மனைவி பத்துப் பாத்நிரங்களைத் தேய்த்துக் கொண்டிருந்தான். பத்மா அவளைக் கூப்பிட்டு, "ஈ பாத்நிரம் தேய்த்தது போதும். குழந்தைகளுக்குச் சாதம் போட்டுத் துக்கப்பண்ணு" என்று கிளப்பி விட்டான். பிறகு அவன் தானே உட்கார்ந்த பாத்நிரம் பண்டங்களைத் தேய்க்க வானான். அவளுடைய அந்தச் செயலைக் கண்டு கான் அப்படியே மெய்ம்மறந்த உட்கார்ந்த விட்டேன்; தேய்த்த பாத்நிரங்களை எடுத்து அவம்பி வைக்கவும் ஆரம்பித்தேன். பத்மா 'வேண்டாம். வேண்டாம்' [என்று எவ்வளவோ தடுத்தான். ஆனால் கான் அதைக் காதில் வாங்கிக் கொண்டனாமல் பாத்நிரங்களை அவம்பிவைத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

பத்மா உடனே தண்ணீர் தவியையைத் தன் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டு, "கான் தண்ணீர் தா முடியாது. ஈ எழுத்த அப்பால் போ. உண்ணப் போன்ற வர்கள் இங்கே வருவதே பெரிய காரியம். பேசாமல் போய் உட்காரு. இந்த மாதிரிக் காரியங்கள் ஈ உன் ஆயுடிலே செய்திருப்பாயா?" என்று வெள்ளையத்தடன் கடித்த கொண்டான்.

"ஈ மட்டும் எங்கே செய்திருக்கப் போகிறாய்? ஈ செய்யும்பொழுது கான் மட்டும் செய்யக்கூடாதோ?" என்றேன்.

அதற்கு அவன் "என் விஷயம் வேறு, உன் விஷயம் வேறு" என்றான்.

"ஒன்றும் வேறில்லை. காணும் உண்ணப் போவதான். ஆமாம், ஒரு வேளைக் காரியை அமர்த்திவிடக் கூடாதோ?" என்று கேட்டேன் கான்.

"மாதம் எட்டு எட்டு ரூபாய் அவளுக்குப் படி அனக்கணுமே? அதற்கு எங்கே போகிறது?" என்று அவன்.

"அந்த எட்டு ரூபாய் கான் தருகிறேன்" என்றேன் கான்.

பத்மா உண்மையான கன்றி ததும்பும் கண்களுடன் என்னை ஒரு முறை பார்த்தான். அப்பப்பா! அந்தப் பார்வை! அதில் தான் என்ன பரிசுத்தம்! என்ன தெளிவு என்மீதில்தான்! அவளுடைய அந்தத் தன்னல மற்றையுயிர் துக்கத்தோ, மானக்கெட்ட, வெறுக்கத் தகுந்த என் வாழ்வை எண்ணி கான் தலை குனிந்தேன். அந்தப் பாத்நிரங்களை அவம்பி வைக்கும்பொழுது ஏற்பட்ட ஆனந்தம் உண்டே, அதைப்பற்றி என்ன சொல்லுவது? (தொடரும்.)

முன்னுக்குப் பின் - - - முரண் பாடு

சில வரலாறுகளுக்கு முன்பு காய்கிரஸ் மகா சபையின் விதிகளைத் திரித்தியைமைப்பது சம்பந்தமாக கனில வித்தியக் காய்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது, திரித்தப்பட்ட புதிய காய்கிரஸ் விதிகளைப் பாராட்டிக் காத்திலி பேசினார். இது பூரி 14, பிரகாசத்தந்தப் பிடிக்கவில்லை.

"இந்த காத்திலி எப்போதுமே இப்படித்தான்! தவறத்த ஒரு பறதியான கொள்கையே கிடையாது. முன்பு வட்டமேஜை மகாநாட்டுக்குப் போயிருந்தபோது, பழைய காய்கிரஸ் விதிகளை சொல்பப் புகழ்ந்தார். அது ஜனகாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதாக வெல்லாம் சொன்னார். இப்போது புதிய காய்கிரஸ் விதிகளைப் புகழ்ந்து, 'ததந்த் தடுக்கணையே உலகத்தில கல்லை' என் கிறார். அப்படி முன்னுக்குப் பின் முன்னாகப் பேசலாமா?" என்றார்.

காத்திலி சிந்திக் கொண்டே, "இது எப்படி முன்னுக்குப் பின் முன்னாகும்? அப்போதிருந்த நிலைமையில் பழைய காய்கிரஸ் விதிகள் தேசத்தந்த ஏற்றவையாக இருந்தன. இப்போதுள்ள நிலைமையில் புதிய காய்கிரஸ் விதிகள் சிலாக்கியமாக இருக்கின்றன. போன வரலாறு எனத்த வயது எழுபது. இப்போது எழுபத்து ஒன்று. 'அதென்ன? போன வரலாறு ததந்ததைப் போலத் தானே தந்த வரலாறும் ததக்க வேண்டும். இது முன்னுக்குப் பின் முரண் கல்லையா?' என்று கேட்பதைப் போலத்தான் ததக்கிறது கில்கள் சொல்லுவதும்!" என்றார்.

பூரி பிரகாசம் வாயே திரிக்கவில்லை.

ஒரு குறை!

பாடு

சிவராமன் அப்போதுதான் கடையிலிருந்து திரும்பி வந்தான். கடியாரத்தைப் பார்த்தான். மணி எட்டே முக்கால். விரைவில் குளித்துச் சாப்பிட்டு விட்டு ஆபீஸ்-க்குப் போக வேண்டும்.

"என்ன, வெக்ரீ தயாராக இருக்கிறதா?" என்று கேட்டான்.

"நன்கு இருக்கிறது! ஒரு மணி நேரத்துக்கு முன்னாலேயே கொடுத்து ஆவியாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் இன்னும் 'வெக்ரீ தயாராக இருக்கிறதா?' என்று கேளுங்கள்!" என்ற பதில் சமையல் கட்டிலிருந்து வந்தது.

சிவராமன் சோப்புப் பெட்டியைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு குளிக்கப் போனான். அதற்குள், "சிவராமா!" என்ற குரல் வாசலில் கேட்கவும், அவன் திரும்பிப் பார்த்தான்; அவனுடைய நண்பன் கோபாலன் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தான். "இதென்ன, இவன் இந்தச் சமயத்தில் வந்து தொலைக்கிறாரு!" என்று மனதிற்குள்வாக அவனைத் திட்டிக்கொண்ட போதிலும் வெளியே அதைக் காட்டிக்கொள்ளாமல், "என்னப்பா, சமாசாரம்! இங்கேரத்தில் வந்திருக்கிறாயே?" என்று கேட்டான். வரக்கூடியபொழுது அவன் கடன் கேட்க வந்துவிட்டானே என்று சிவராமனுக்கு மனதிற்குள்வாக நடுக்கம்.

"எல்லாம் உன் காரியமாகத்தான் வந்தேன்" என்றான் கோபாலன்.

"என்ன காரியம்?"
"நீ ஒரு சைக்கிள் வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தாய் அல்லவா?"

இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் தனக்கு ஒரு சைக்கிள் வேண்டுமென்று கோபாலனிடம் சொன்னது அப்போதுதான் சிவராமனுக்கு ஞாபகம் வந்தது.

"ஆமாம், கிடைத்திருக்கிறதா?" என்று அவன் கோபாலனை ஆவலாகக் கேட்டான்.

"ஆம், நல்ல சைக்கிள்; விசை ரொம்பக்குறைவு — நாற்பத்தைந்து ரூபாய்!"

"அப்படியா?—எங்கே இருக்கிறது?"

"எங்கே இருந்தால் என்ன? சைக்கிள் தானே உனக்கு வேண்டும்?"

"ஆம், ஆம்" என்று சிரித்தான் சிவராமன்.

"ஆனால், உன்விடத்தில் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட வேண்டும். சைக்கிள் நல்ல சைக்கிள்—ரொம்ப நல்ல சைக்கிள், ஆனால், அதற்கு ஒரே ஒரு குறை மாத்திரம் உண்டு.

"என்ன குறையா யிருந்தாலும் பரவாயில்லை, வாங்கிவிட வேண்டியதுதான்!"

"சரி, அப்படியானால் வா!—இப்போதே போய்ப் பார்த்து, விசையைப் பெரி முடித்து அதைக் கொண்டு வந்து விடுவோம்."

"எனக்கு நேரம் இல்லையே! சாயந்திரம் போவோமே!"

"சாயந்திரமா? நன்கு இருக்கிறது! சாயந்திரம்வரை அது இருக்குமா? வேறு யாருக்காவது அதை விற்றுவிடுவார்களோ என்னவோ? நல்ல பொருள் ஒன்று இருக்கிறது என்று சொன்னால், உடனே போய் அதை வாங்கத் தெரியவில்லையே!—இதற்குமேல் நான் என்ன செய்வது? சரி, நான் போகிறேன்."

"கொஞ்சம் பொறு, அவசரப்படுகிறாயே! நான் என்னத்துக்கு? நீயே பேசி முடித்துவிட்டு பணத்தை வேண்டுமானாலும் இப்போதே கொடுத்துவிடுகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டுப் பெட்டியைத் திறந்து காற்பத்தைந்து ரூபாயை எடுத்துக் கோபாலனிடம் கொடுத்தான்.

கோபாலன் சந்தோஷத்துடன் அதை வாங்கிக் கொண்டு "சரி, நான் வரட்டுமா?—சாயந்திரம் உன்னைப் பார்க்கிறேன்" என்றான்.

"ஆமாம், சாயந்திரம் பார்ப்போம். ஆனால், சாயந்திரம் நீ வரும்போது அந்தச் சைக்கிளில் வரவேண்டும்—என்ன?"

"அதுதான் முடியாது!" என்று விதானமாகப் பதில் சொன்னான் கோபாலன்.

சிவராமன் திடுக்கிட்டுப்போய், "ஏன், ஏன்?" என்று கேட்டான்.

"அதற்குள் சைக்கிள் ஓடவேண்டும் என்று நினைத்தால் முடியுமா? சைக்கிள் ரொம்ப நல்ல சைக்கிள்தான். ஆனால், அதற்கு நான் சொன்னது போல ஒரே ஒரு குறை: இரண்டு சக்கரங்களிடத்தில் இல்லை!" என்றான்.

E. W. I. PRESENTS FOR THE SUMMER SEASON

★
THE MODERN FAN
FOR
THE MODERN AGE
★

A. C. & D. C.

36", 48", 56" & 60" SWEEP

For Economy and Efficiency

SAVING 70% IN CONSUMPTION

Guaranteed for two years for good Performance

SPECIAL FEATURES

TOTALLY ENCLOSED, BOTH ENDS HAVING BALL-BEARINGS

Approved by I. S. D., RAILWAYS, MUNICIPALITIES & GOVT. DEPARTMENTS
and tested by GOVERNMENT ALIPORE TEST HOUSE

CONTACT Sole Distributors for Madras Presidency including all Native States :

Phone :
4060

RM. S. & CO. LTD.

Grams :
AREMESCO

ELECTRICAL ENGINEERS

16, BROADWAY - Post Box 1283 - MADRAS-1

Sub-Distributors :

1. S. M. T. VELU & CO., SALEM (Coimbatore & Salem Districts)
2. ELECTRICAL MACHINERY SYNDICATE, TIRUPATTUR (N. A.)
(North Arcot District).
3. RAJU ELECTRIC STORES, SOUTH MAIN ST., TANJORE
& BIG BAZAAR ST., NEGAPATAM (Tanjore District).
4. HARRY SONS & CO. LTD., CANTONMENT, TRIVANDRUM
(Travancore State).
5. GOODMAN & CO., 39, DUPLEX ST., PONDICHERRY
(South Arcot District inclusive of Karikal & Pondicherry)

Factory Representative :

K. RAGHAVACHARI, 310/11, LINGHI CHETTY ST., MADRAS-1

மீகாட்சி

கம்பீர துருமீ காட்சி

...

203. இதுவா வில் வித்தை!

ராமனுடைய உயர்ந்த குணமும், தியாக குணமும், வீரமும் வாலியின் உள்ளத்தில் ஆழமாய்ப் பதிந்து கிடந்தன. ராமனுடைய அம்பே வந்து மார்பில் பாய்ந்தம்கூடக் கொள்கை மாறவில்லை. ராமனை நேரில் கண்ட போது அவனிடத்தில் வாலிக்குப் பரிவுதான் இருந்தது என்பதைப் பார்த்தோம்.

இரத்தம் மிகுதியாய்ச் சிந்தவும், இயல்பான அடக்கத்தை மீறி ஒரு வெறி (ஐஸ்விக் கோளாறு) பிறக்கிறது. அந்த வெறியிலிருந்து வார்த்தைகள் வேறு புவத்தோடு வெளி வருகின்றன.

இப்போது கடுகடுப்புடனே வாலி பேசுகிறான்: "நீ செய்திருக்கிற காரியம் வீரச் செயல் அல்ல. தந்தை தாயார் விதித்த காரியமா? அல்ல. அது போகட்டும்; உன் தந்தை சத்தியத்துக்காக உயிரை விட்டானே, அந்தச் சத்தியத்தைச் சேர்ந்ததா இந்தப் பாழாய்ப் போன செயல்?"

வீரம் அன்று,வி

தியன்று மேய்ம்மையின்

வாரம் அன்று,நின்

மண்ணினுக்கு என்றுடன்

பாரம் அன்று,ப—

கையன்று. பண்பொழிந்து

சரம் அன்றிது!—

என்செய்த வாறுதீ!

[வாரம்: பருதி: பண்பு ஒழிந்து: உனக்கு எற்பட்ட நற்குணத்துக்கு மாறும்: சரம் அன்று இது: ஒழிந்து நின்று பாணம் எய்யும்]

இந்த இரக்கமற்ற செயல்: என் செய்த வாறுதீ: என்ன செய்கைச் செய்து தொலைதாயோ!

குறிப்பு:—பரிவு போய் ஆங்காரம் பிறந்து விட்டது -- என்ற பாவம் 'நீ'ய் எண்ணித்தென்று உயரம் அன்ற' என்று பங்கைக் கடித்துச் சொல்லுகிறதெனக் கிடக்கிறது.]

ஆங்காரம் மேலிடுவதை இப்போது பார்க்கிறோம்.

"கனங்கம் என்று சொல்லுகிற மறு ஒன்று வானத்தில் ஊர்விற சந்திரனுக்கு இருக்கிறது என்பது கமக்குத் தெரியும்" என்று ஆரம் பிக்கிறான் வாலி.

கார்கு யன்றக—

என்கம தாம்மறு.

ஊர்கு யன்றம—

திக்குள தாம்எனச்.—

சூரி யன்மர—

புக்கும்ஓர் சொல்மறு

சூரி யன்விறந்(து)

ஆக்கின யாமரோ!

[கார்கு இவன்ற கனங்கமதாம் மறு: கருதிறம் பொருத்திய கனங்கம்என்று சொல்லும் மறு: ஊர்கு இவன்ற: வானத்திற் ஊர்விற சந்திரனுக்கு இருப்பது போல: சூரியன் மரபுக்கும்: உன்னுடைய புக்கம்பெற்ற சூரிய வம்சத்துக்கும்: ஓர் சொல் மறு: அறியாத பழியாவி ஒரு மறுவை: ஆக்கினயாம் அரோ: உண்டாகக் கிடந்தாய், அட்டா! சூரியன்: சோம் படைத்தவன்.]

ராமனுடைய செய்கையால் உலகத்துக்கே கேடு வந்து விட்டது என்று எண்ணுகிறான் வாலி. "நீதி நூலின் தன்மையையும் உங்கள் குலத்தவரது

செங்கோலின் தன்மையையும் வீர வாழ்க்கையையும் நீ கவனித்த பாடாக இல்லை!" என்கிறான்.

தான் இ யற்கையும்
நும்குலத் (து) உத்தையர்

கோள் இ யற்கையும்
செற்றமும் போற்றலை!

வானி யைப் படுத்
தாய் அச்சலை! மன் அற

வேனி யைப் படுத்
தாய் விறல் வீரனே!

[கோற்றம்: வீரம்: வானியைப் படுத்தாய் அச்சலை: நீ தொலைத்தது வானியை அச்சல்: மன் அற வேனியைப் படுத்தாய்: ராஜதர்மம் என்ற இன்றியமையாத பாதுகாப்புத் தத்துவத்தையே தொலைத்து விட்டாய்: விறல் வீரனே: நிறமை செய்வதாம் வாய்ந்த வீரனே.]

ஜன்னிக் கோளாறு மேலீடுகிறது;
ஆங்காரம் உச்சத்தை அடைகிறது.

"இத்த வில் எத்தனைபோ காரியங் களைச் சாதித்தது என்று சொல்லு கிறார்கள். ஆனாலும் யாரோ ஒருவன்

உன் மனைவியைக் கொண்டு போய் விட்டான். வில்லுக்கு இதைவிட அவ மானமான காரியம் ஒன்றுண்டா?"

நாரம் மற்றொரு —
வன்கொளத், தன்வையின்

பார வெஞ்சிலை
தானும் பழுதற.

தேரின் அன்றிம் —
றைத்துறி ராயுதன்

மார்பின் எய்யவோ
விளத்தொழில் வந்ததே!

[பார வெஞ்சிலை தானும் பழுதற: பெரிய வீர விளாக்கும் கேட்ட பேரச் சண்டாளும் படி: தேரின் அன்றி மறைத்து: எதிர் எதிரே நின்று நின்றது: திராயுதன் மார்பினில் எய்யவோ: ஆயுத மின்னாத ஒருவன் மார்பினில் எய்வதற்காகவோ: விளத்தொழில் வந்ததே: உனக்கு அந்நிவ மாக விளத்தொழில் கைவந்தது. பேஷ், பேஷ்! — திராயுதன் மார்பின் எய்யவோ!]

ஆங்காரம் கொதிப்பாய்க் கொதித்து எதிரியைப் பஸ்மீகரம் ஆக் குகிறது. தமிழ் வாக்கின் வேகம் இது!

காந்தி மகான் திருவாக்கு—8

அந்நிய பாஷை மோகம்

நாய் பாஷையை விட்டுவிட்டு வேறொரு பாஷையில் கல்வி கற்கும் குழந்தைகள் தங்களுடைய பிறப்புரிமையைப் பறிகொடுக்கிறார்கள். சிறு குழந்தைகளுக்கு அந்நியபாஷை போதிப்பது, அவசியம் இல்லாமல் அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்துவதாகும்.

ஆங்கிலம் சர்வதேச வர்த்தகத்துக்கு இன்றியமையாத பாஷை. அது ராஜ்ய விவகாரங்களுக்கு அவசியமானது. அதில் சிறந்த இலக்கியங்கள் பல இருக்கின்றன. மேல்தாட்டு நாகரிகத்தையும் களைப் பண்பையும் தெரிந்துகொள்ள அது உதவியாக இருக்கிறது. ஆகையால், தமிழில் ஒரு சிலருக்கு ஆங்கிலம் தெரிந்திருக்கவேண்டியது அவசியமேயாகும். அவர்கள் ஆங்கிலத்தின் மூலம் நம் நாட்டு வர்த்தகத்தையும் சர்வதேச ராஜ்ய விவகாரங்களையும் நடத்த முடியும்; மேல்தாட்டு இலக்கியம், விஞ்ஞானம்—முதலியவற்றின் மிகச் சிறந்தவற்றை நம் நாட்டுக்குக் கொடுக்க முடியும்.

ஆங்கிலத்தை அத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளவதுதான் நியாயம். ஆனால், இன்றே ஆங்கிலம் நம் இதயத்தின் முக்கியமான பகுதியையே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது; அது நம்முடைய நாய்மொழிகளை எல்லாம் ஒதுக்கிக் கிற தள்ளிவிட்டது. நீட்டிப்புக்காரர்களுடன் பேருத்தமற்ற தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருப்பதால்தான், இத்தகைய இயற்கைக்கு முன்புபட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்திய மக்கள் ஆங்கில அறிவு இல்லாமலேயே நூண வளர்ச்சி அடையக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். ஆங்கில அறிவு இல்லாவிட்டால், சமூகத்தில் உள்ள த நிலைமையில் உள்ளவர்களுடன் பழகமுடியாது என்று நம்முடைய இளைஞர்களும் பெண்களும் நினைக்கும்படி தூண்டு வது பேருங் கொடுமை. ஆங்கில மோகத்தை ஒழிப்பது சுயராஜ்யத்தின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். —எம் இத்தயா 2-2-1921.

உருமல்களுக்கும்
 ஜலதோஷத்திற்கும்
 உபயோகிக்க
 மறக்காதீர்கள்

ஸிரோலின்
 "ரோச்"

உலகெங்கும் உபயோகிக்கப்படுகிறது

**பாரமற்ற தலையும்
 பளபளப்பான வதனமும்!**

உடலில் கனமான
 உணர்ச்சியும், கண்கள் ஒளியிழம்பு
 பதும், சரீரம் சுருங்குவதும்
 தடங்கலான மல பிரவிருத்தி ஏற்
 படுவதனால்தான். அவற்றை
 போனோமின்ட் உடனே நிவர்த்தி
 செய்துவிடும். கிரமமாகக் குடலை
 சுத்தி செய்துகொள்வது உங்கள்
 சுக வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது
 என்பதை மறவாதீர்கள்.

கபமாக மலமிளக்கும் உன்னத சஞ்ஜீவி

கு. 1-2-0, கு. 0-7-0 ஆகிய இரு
 சைஸ்களில் வங்கும் இடைக்கும்

செஷன் மரபணத்திற்கு விருப்பம்
 ஏதும் இல்லை;

ஒரியன்டல் மர்க்கன்டைல் ஏஜன்சி,
 99-A, அரமன்க்காத் தெரு, மதராஸ்

BONOMINT
 LAXATIVE
 CHEWING GUM

கர்ப்பச் சேதத்துக்குப்

பிறகும், பிரஸவத்துக்குப் பிறகும், நீடித்த ஜூரங்களுக்குப் பிறகும் தலைமயிர் அதிகமாகக் கொட்டுவதுண்டு. சாதாரண ஜூரங்களுக்குப் பிறகும் மயிர் உதிர்வதுண்டு. அதிர்ச்சி ஸஹிதமான ஜூரமானாலும் மயிர் அபரிமிதமாகக் கொட்டும். சில சமயம் விடாமல் உதிர்ந்து கொண்டே யிருக்கும். எந்தக் காரணத்தால் மயிர் உதிர்ந்தபோதிலும், கேசவர்த்தினியைக் கொண்டு மயிர் உதிர்வதை நிறுத்துங்கள்.

உதிர்ந்த கூத்தலுக்குப் பதில் இளம் புதுக் கூத்தலைப் பெறுங்கள். கேசவர்த்தினியின் உதவியால் அற்ப கேசத்தை அபரிமித கேசமாக்குங்கள்.

கேசவர்த்தினி

கூத்தலைப் பாதுகாப்பது, விருந்தி செய்வது, அழகு படுத்துவது

விலை அனா 12

(மேற் கேள்வி கேள்வி)

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பவர்:

தென் இந்திய ரஸாயனசாலை ஆர். எஸ். புரம், கோயமுத்தூர்

கட்டைபோல் விரைத்த முழங்கால்

நடக்க முடியாது கஷ்டப்படும் நடுத்தர வயதுள்ள மனிதர்

க்ரூஷன் சாப்பிட்ட பிறகு ஒவ்வொரு தினமும் 14 மைல்கள் நடக்கீர்

எக்ஸ்ட்ரே எடுத்துப் பரிசோதித்து அந்த மனிதரின் முழங்காலில் ஒரு கெடுதலுமில்லை என்று கண்டு பிடித்த போதிலும், அவரது முழங்கால் விரைப்பாகவும் வலித்துக் கொண்டும் தானிருந்தது. பிறகு க்ரூஷனைப் பற்றி கேள்வியுற்ற அவர் ஒரு பாட்டில் க்ரூஷனைச் சாப்பிட்டு முடிக்கு முன்னமேயே அவரது முழங்காலிலிருந்த விரைப்பு நீங்கியது. அவர் எழுதுகிறார்:-

"சில வருஷங்களுக்கு முன், என் முழங்கால் இணைப்பில் வலி கண்டு பிறகு விரைத்துவிட்டது. மூன்று மாதங்களுக்கு வைத்தியம் செய்து கொண்டேன். என்னை நடக்கக்கூட முடியவில்லை. அவ்வளவு வேதனையும் வலியும். எக்ஸ்ட்ரே எடுத்துப் பார்த்ததில் முழங்காலில் எவ்விதக் கெடுதலும் இல்லை என்று தெரிந்தது. க்ரூஷன் சாப்பிட்டுப் பற்றிக் கேள்வியுற்று, ஒரு பாட்டில் வாங்கினேன். அந்த பாட்டிலிலிருந்ததில் ஒரு பகுதி அருத்திய பின்னேயே முழங்காலிலிருந்த அந்த விரைப்பு நீங்கியது. ஆகையால் ஒவ்வொரு காலைதும் நான் க்ரூஷன் சாப்பிட்டு வருகிறேன். நான் நடுத்தர வயதினனாக இருந்த போதிலும் பிரதி தினமும் 12 முதல் 14 மைல்கள் வரை என்னால் நடக்க முடியும்."—ஏ.எம்.

முடக்கு வாதம் பொதுவாக இரத்த ஓட்டத்தில் விஷக் கலப்பு இருப்பதால் உண்டாகிறது. உங்கள் இரத்த ஓட்டத்தை சுத்தப்படுத்தி விட்டால் விஷச் சத்துக்கள் லீல்களில் ஐக்கியமாக முடியாது.

இதுதான் க்ரூஷன் செய்யக்கூடிய உதவி! பல்வேறு உப்பு தாதுக்களின் திட்டமான சோர்க்கைதான் 'க்ரூஷன்'. ஜீரண சக்தியையும்—மூத்திர விசர்ஜனத்தையும் அதிகமாக்குகிறது. மேற்படி இருவித சக்தியுமுள்ளதால் உடல் முழுவதிலுமுள்ள கோளாறுகளையும் நீக்கி விடுகிறது.

எல்லா வியாபாரிகளிடமும், கெமிஸ்டு களிடமும் 'க்ரூஷன் சாப்டிஸ்' பாட்டில் ஒன்று ரூ. 1-10-0 விலை கிடைக்கும்.

முட்டைப் பூச்சித்தொல்லையா? நியோஸீட் DDT யால் அவற்றை ஒழியுங்கள்

முட்டைப் பூச்சிகள் உங்கள் இரத்தக்கொத்ததொடுத்த
மிகுந்த ஆத்திரமூட்டுகின்றன. அத்துடன் பத்துகள், புண்கள்
இவற்றிற்கும் அநேகமாக அவையே காரணமாகிடுக்கலாம்.
10 சதவிகிதம் DDT கலந்துள்ள நியோஸீட்டால் அவற்றை
நிச்சயமாக ஒழியுங்கள்.
நம்பகமான கையேன்டுமானால் கட்டிக், மேசை, நாற்காலி, கலர்,
தரை, இவைகளிலுள்ள இடுக்குகளிலெல்லாம் பவுடரைத் தூவி, எக்
வளவு முடிவுமே அய்வளவு தேரம் அப்படியே வைத்திருக்கவேண்டி
இம். DDT யின் தீவிர வேலைசெய்யும் சக்தியால் வெகுநேரத்திற்
குப்பிறகும் முட்டைப் பூச்சிகள் நிச்சயம் கொல்லப்படும். இரண்டு
வாரத்திற்கொருமுறை மீண்டும் இவ்வாசைப் பவுடரைத் தூவவும்.
DDT உடனடியாக வேலைசெய்யாது, ஆனால் அது பூச்சிகளைக் கட்டி
யம் கொன்றே தீரும்—இதர பூச்சிகள் தாவிக்கிண்பியோனல்லாது
அது தீவிர வேலைசெய்யும் சக்தியாய்ந்தது.

நியோஸீட்டை சரியானபடி உபயோகியுங்கள்!

DDT DDT

கொண்ட சாதுதானிலே குப்பைவைக்கப்பட்ட இடங்களில் தரை,
நிலையகம், கொச்சி மற்றும் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானங்கள்
உள்பட விநியோகிக்கப்படும் :

மேலாண் அடிஸன் அண்ட் கோலிட், மயூன்ட் ரோட், மதராஸ்.

கமலத் சமஸ்தானம், உத்தரம், பன்சர், அரத்தபுரம், கடப்பை
காதுல் ஆவிய இல்லாக்கொடு விநியோகனதானம் :

மதுரைத் தாலிம் கல்வி.

99-B உம்மாங்காசு ரோட், பெங்களூர் ஸ்டீட்.

512 5125 711

கட்கி

KALKI மார்ச் 7, 1948

4 அணு

“எவர்ஸில்வர்”

மாத்திரங்கள்

வெள்ளியின் அந்தமும் இருப்பின்
உறுதியும் ஒருங்கே கொண்டவை

(மப்பாய் தேவதேவன் கம்பெனியாரால்
தயாரிக்கப்பட்டவை)

தென்னிந்தியாவிற்குப் புரண
விகிதோகம் தரிகள் :

ஸார் ஸன் & கோ.,

என்ஜின், என்ஜின் கொட்டாள்,
மப்பாய் தேவதேவன்

8, 22, புரன் 3வ, மதபாய்

தக்தி: "BARAPASH" [போன்: 4521]

வெள்ளியில் கிண க் துட்டம் :

தென்னிந்தியாவிற்கு :

C. T. பாலையா பெட்டியார்

60, Y. PR. KR. ST. பாங்க்

மங்குட்டி (தென்னிந்தியாவிற்கு)

சேலம் ஜில்லாவிற்கு :

எஸ். வி. ராமலாதுன்

C/O சூடாமணி ஸ்டோர்ஸ்

தில்லையகம், தாமக்கம் (சேலம்)

தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு :

எம். வி. எம். ஸ்டோர்ஸ்

கும்பகோணம் கன்னத்தி தெரு

கும்பகோணம்

திருச்சி ஜில்லாவிற்கு :

S. T. P. R. சிதம்பரம்

63, அடக்குச் சித்திரை வீதி, தூதங்கம்

சித்தூர், பெங்களூர், அடகூர்

காடு, திருநெல்வேலி ஆகிய ஜில்

ளாக்காகும், மைசூர், தைப்பா

மாத் தாமதமாகக்க, இவ்வகை

ஆகிய இவ்வகைகளும் சிபி-என்

காடு விநியோகம் செய்யும்.

நீங்கள்
கவனிக்க வேண்டியது!

குணம் திறந்த
கோகும் கூத்தல்
தைலம்

கத்தலுக்கு திறந்தமன
லும் திறந்த மனமும்
திறந்த மனமும் தகு
திறந்த மனமும் தகு
மனம் திறந்த மனம்
மனம் திறந்த மனம்
மனம் திறந்த மனம்
மனம் திறந்த மனம்

கோகும் கூத்தல்
தைலம்
வாங்குங்கள்

டி.எஸ்.ஆர்.கோ
தம்பகோணம்

மதாங்கு எங்கு :

புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ்

பெரியார்க்கு கோடு.

திருவாரூர் கோடு : மதாங்கு

கோகும் கூத்தல் தைலம்

கோகும் கூத்தல் தைலம்

B. பாலபட்டாமி,

கெரியல் தெரு, கோலத்தூர்

பேபிக்ஸைப்
சிறுமகன்கள் ஆரோக்கியமளிப்பது

அயோடிசால்
சென்னை கடைகளிலும் கிடைக்கும்

சைபால்
சென்னை கடைகளிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பவர்கள்:
தீசெனத் இந்தியன் மானுபாகசரிங் கம்பனி
மதுரை

ஏஜன்டுகள்:

சாஜன் டாக் ஸ்டோர்ஸ், தைலியப்
நாயக்கன் தெரு, மதராஸ்-3; தோரமா
ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ், பெருவாடா,
பெர்னாம்பூர்; சி. கெத்தியாநாத், சிவீஜா
மேடிகல் ஸ்டோர்ஸ், பெங்களூர்; எஃப்.

ஜெயன் ஏஜன்டுகள்:

M. O. A. கனிசி கோ., 96, சதாமின்
ரோடு, கோட்டை, கோலார்

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்:

“இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்”
வடக்கு பீச் ரோடு, மதராஸ்

லோகல் ஆபீஸ்கள்:

எஸ்பிஎனேட், நிருவல்லிக்கேணி,
மவுண்டு ரோடு, மயிலாப்பூர்,
தியாகராயநகர், புரசவாக்கம்,
எழும்பூர்

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா
முக்கியமான இடங்களிலும்
பம்பாயிலும் பிராஞ்சுகளும் சப்
ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட

மூலதனம் ரூ. 72,00,000

செலுத்தப்பட்ட

மூலதனம் ரூ. 53,00,000

ரிசர்வ் நிதி ரூ. 62,00,000

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்
களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்குப் பாங்கியின்
எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர்

கெக்ரடர்

ரஜா
ஸ்னோ
ஹேர் ஆயில்
கஸ்தூரிசோப்

FAS-10

MANYAM & CO., BANGALORE * MADRAS * BOMBAY *